

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

I *Informācija*

.....

II *Sagatavošanas dokumenti***Reģionu komiteja****65. plenārajā sesijā, 2006. gada 14. un 15. jūnijā**

2006/C 229/01	Reģionu komitejas atzinums par tematu Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Ceļā uz resursu ilgtspējīgu izmantošanu. Tematiskā stratēģija atkritumu rašanās novēršanai un atkritumu pārstrādei un par tematu Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par atkritumiem"	1
2006/C 229/02	Reģionu komitejas atzinums par tematu "Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par" tīro "autotransporta līdzekļu izmantošanas veicināšanu"	18
2006/C 229/03	Reģionu komitejas atzinuma projekts par tematu "Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes ieteikumam par pamatprasmēm mūžizglītībā"	21
2006/C 229/04	Reģionu komitejas atzinums par tematu "Eiropas Komisijas paziņojums Kopienas Lisabonas programmas īstenošana: politikas pamats ES apstrādes rūpniecības stiprināšanai — ceļā uz integrētāku pieeju rūpniecības politikai"	29
2006/C 229/05	Reģionu komitejas atzinums par tematu "Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par jaunu daudzvalodības pamatstratēģiju"	34
2006/C 229/06	Reģionu komitejas atzinums par tematu "Trešā likumdošanas pakete kuģošanas drošībai"	38

2006/C 229/07	Reģionu komitejas atzinums par tematu “Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par tematu “i2010: digitālās bibliotēkas””	51
2006/C 229/08	Reģionu komitejas atzinums par tematu Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai: “Kopienas Lisabonas programmas īstenošana: Mūsdienīga MVU politika izaugsmes un nodarbinātības veicināšanai”	53
2006/C 229/09	Reģionu komitejas atzinums par tematu “Eiropas Parlamenta rezolūcija par minoritāšu aizsardzību un diskriminācijas novēršanas politiku paplašinātajā Eiropā”	57
2006/C 229/10	Reģionu komitejas atzinums par tematu “Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai — Komisijas ieguldījums pārdomu laikā un pēc tā: D plāns — demokrātija, dialogs un diskusijas” un “Baltā grāmata par Eiropas komunikācijas politiku”	67

II

(Sagatavošanas dokumenti)

REĢIONU KOMITEJA

65. PLENĀRAJĀ SESIJĀ, 2006. GADA 14. UN 15. JŪNIJĀ

Reģionu komitejas atzinums par tematu Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Ceļā uz resursu ilgtspējīgu izmantošanu. Tematiska stratēģija atkritumu rašanās novēršanai un atkritumu pārstrādei un par tematu Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par atkritumiem”

(2006/C 229/01)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Ceļā uz resursu ilgtspējīgu izmantošanu. Tematiska stratēģija atkritumu rašanās novēršanai un atkritumu pārstrādei” (KOM (2005) 666 galīgā red.) un priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par atkritumiem KOM (2005) 667 galīgā red. — 2005/0281 (COD);

ņemot vērā Komisijas 2006. gada 5. janvāra lēmumu saskaņā ar EK dibināšanas līguma 175. pantu un 265. panta 1. punktu lūgt Reģionu komitejas atzinumu par šo tematu;

ņemot vērā Komitejas biroja 2005. gada 12. aprīļa lēmumu uzdot atzinuma izstrādi Ilgtspējīgas attīstības komisijai;

ņemot vērā tās atzinumu par Komisijas paziņojumu par virzību uz atkritumu veidošanās novēršanas un otrreizējas pārstrādes stratēģiju (KOM (2003) 301 galīgā red. — CdR 239/2003 (1));

ņemot vērā Komitejas izpētes ziņojumu par tematu “Direktīvas par atkritumu poligoniem īstenošana reģionālā un vietējā līmenī” (CdR 254/2005);

ņemot vērā atzinuma projektu (CdR 47/2006 rev.2), ko 2006. gada 3. aprīlī pieņēma Ilgtspējīgas attīstības komisija (ziņotājs: **Laust Grove Vejlstrup** kgs, *Syddy* pašvaldības domnieks (DK/ETP));

65. plenārajā sesijā, kas notika 2006. gada 14. un 15. jūnijā (14. jūnija sēdē), pieņēma šo atzinumu:

1. Reģionu komitejas viedoklis.

Reģionu komiteja

Vispārējās piezīmes.

1.1 **atbalsta** Komisijas tematisko stratēģiju, jo tai raksturīga integrēta un visaptveroša pieeja atkritumu nozarei, un šāda pieeja ir nepieciešama, lai minētajā nozarē veiktu vajadzīgus papildu uzlabojumus ekoloģijas jomā;

(1) OV C 73, 23.03.2004, 63. lpp.

1.2 **uzsver**, ka atkritumu politikai ir fundamentāla nozīme vides politikā kopumā; tādēļ saskaņota un pastiprināta pieeja atkritumu politikai dos ievērojamu labumu vides aizsardzībā;

1.3 **uzsver**, ka vairumā dalībvalstu tieši vietējās un reģionālās pašvaldības lielā mērā atbild par ES vides politikas īstenošanu, kurā viens no galvenajiem aspektiem ir atkritumu apsaimniekošana; **norāda**, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir ļoti svarīga loma jaunu pieeju un pasākumu izstrādāšanā atkritumu apsaimniekošanas jomā;

1.4 **norāda**, ka vienkāršas atkritumu apglabāšanas atcelšana, tā vietā izvēloties ilgtspējīgākus paņēmienus, īpaši atkritumu veidošanās novēršanu, otrreizēju izmantošanu un otrreizēju pārstrādi, reģionālajām un vietējām varām prasa papildu cilvēku un finanšu resursus;

1.5 **vērš uzmanību** uz atkritumu hierarhiju, kurai atkritumu politikā jāklūst par centrālo un noteicošo principu, un **norāda**, ka šai hierarhijai jābūt atvērtai, lai tajā integrētu jaunus aspektus, ja tie ir efektīvi un lietderīgi, piemēram, proporcionālā apjomā īstenotu dzīves cikla pieeju, kurā ir ņemts vērā pilns produktu dzīves cikls;

1.6 tomēr **brīdina**, ka vairākās jomās, piemēram, atkritumu beigu stadijā un bīstamo atkritumu sajaukšanā, tematiskā stratēģija paredz nevajadzīgi mīkstināt attiecīgās normas, un tam var būt nelabvēlīga ietekme uz vidi;

1.7 **norāda**, ka joprojām ir vajadzība pēc skaidriem tiesību aktiem, piemēram, attiecībā uz otrreizējās pārstrādes un pārstrādāšanas definīciju.

Stratēģijas mērķi

1.8 Komiteja **piekrīt** tematiskās stratēģijas mērķim un vērtējumam, ka ar ES atkritumu politikas palīdzību potenciāli ir iespējams samazināt resursu izmantošanas būtiskāko negatīvo ietekmi uz vidi, kā arī **atbalsta** viedokli, ka ES ir jāklūst par pārstrādājošu sabiedrību;

1.9 **interpretē** tematiskās stratēģijas mērķu aprakstu kā īpašas uzmanības pievēršanu atkritumu hierarhijai.

Stratēģijā paredzētie pasākumi

Pašreizējo tiesību aktu piemērošana, vienkāršošana un modernizācija

1.10 **uzskata**, ka ir lietderīgi tematiskajā stratēģijā pievērst īpašu uzmanību problēmām, kas saistītas ar pašlaik spēkā esošo tiesību aktu izpildi un pielāgošanu, tos koriģējot atbilstīgi progresam zinātnes un tehnoloģijas jomā;

1.11 **atbalsta** to, ka tematiskajā stratēģijā ir pievērsta īpaša uzmanība pašreizējo tiesību aktu vienkāršošanai un modernizācijai, ja tādējādi ir iespējams atvieglot vides aizsardzības pasākumu veikšanu;

Jaunā pamatdirektīva par atkritumiem

1. pants

1.12 **ar gandarījumu** konstatē, ka tekstā ir norāde uz atkritumu hierarhiju, kas tiek uzskatīta par atkritumu nozarē

veicamu pasākumu svarīgu atskaites punktu, ar kura palīdzību iespējams veidot saprātīgu un sekmīgu atkritumu politiku;

1.13 **izsaka nožēlu** par to, ka hierarhijas vertikāle ir samazināta līdz trim līmeņiem; uzskats, ka atkārtota izmantošana, otrreizēja pārstrāde un atkritumu reģenerācija ir savstarpēji līdzvērtīgi procesi, ir pretrunā ar garu, kas piemīt virknei tiesību aktu;

1.14 **apšaubā** to, ka dalībvalstis, ņemot vērā minētā panta plašās interpretācijas iespējas, veiks vajadzīgos pasākumus un izmantos piemērotākos līdzekļus, lai sasniegtu panta mērķi;

2. pants

1.15 **izsaka nožēlu** par to, ka ir likvidēts juridiskais pamats uz atkritumu plūsmām attiecinātu tiesību aktu pieņemšanai;

3. pants

1.16 **norāda**, ka atbilstoši "ražotāja" definīcijai tāds procesa dalībnieks, kas apstrādā atkritumus, neatkarīgi no viņa eventuāli veiktas atkritumu rakstura vai satura maiņas vienmēr tiek uzskatīts par atkritumu ražotāju; tas neatbilst pašas Komisijas izstrādātajai atkritumu stadijas beigu koncepcijai;

5. pants

1.17 **piekrīt** pārstrādes, ko veic, atkritumus sadedzinot, definīcijas precizējumam, tomēr atzīmē, ka citu pārstrādes veidu definīcija joprojām ir ļoti neskaidra;

8. pants

1.18 **izsaka nožēlu** par to, ka ir svītrotas atsauce uz principu "piesārņotājs maksā", kas ir galvenais ražotāja atbildību nosakošais princips;

11. pants

1.19 **izsaka bažas**, ka atkritumu stadijas beigu jēdziena ieviešana un definēšana var radīt tālejošas un negatīvas sekas, t.i.:

— vairs nebūs iespējams noteikt apstrādes prasības attiecībā uz produktiem, kas atbilst atkritumu stadijas beigu kritērijiem;

— produktus, kas atbilst šiem kritērijiem, nebūs iespējams izsekot;

— produkti, kas atbilst atkritumu stadijas beigu kritērijiem, vairs nebūs pakļauti saistošām instrukcijām vai lietošanas prasībām;

1.20 **norāda**, ka atkritumu stadijas beigu jēdziens aprobežojas ar tām atkritumu plūsmām, attiecībā uz kurām tas patiešām dod vides ieguvumus, tomēr **uzskata** šo jēdzienu par ļoti neskaidru, tā kā nav sīkāk paskaidrots, kas ir domāts ar patiesiem “vides ieguvumiem”;

12. pants

1.21 **ir gandarīta**, ka direktīva par bīstamajiem atkritumiem un pamatdirektīva tiek apvienotas vienā pamatdirektīvā;

16. pants

1.22 **izsaka nožēlu** par to, ka noteikumos, kas regulē bīstamo atkritumu atdalīšanu, nav skaidri noteikts aizliegums veikt sajaukšanu visiem (tostarp — ražotājiem, savācējiem un pārvadātājiem), izņemot struktūrām, kam ir atļauja to veikt saskaņā ar 19. pantu (sal. ar 1. punkta (a) un (d) apakšpunktu);

21. pants

1.23 **piekrīt** Komisijas uzskatam, ka ir jānosaka tādas zemākās obligātās prasības atļauju saņemšanai, ar kuru palīdzību iespējams nodrošināt veselības un vides augsta līmeņa aizsardzību. Tomēr Komiteja **negatīvi vērtē** to, ka Komisija iegūst tiesības šīs zemākās obligātās prasības noteikt, izmantojot komitoloģijas procedūru, kas nav demokrātiska;

25. pants

1.24 **atbalsta** noteikumus attiecībā uz to personu reģistrāciju, kas nodarbojas ar atkritumiem to apstrādes pēdējos posmos;

26. pants

1.25 **atbalsta** stingrākas prasības attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanas plāniem, jo Komiteja minētos plānus uzskata par noderīgiem, elastīgiem rīkiem, ar kuru palīdzību ir iespējams nozarē plašāk izplatīt labu praksi;

1.26 **atzinīgi vērtē** aicinājumu atkritumu politikā izmantot ekonomiskus instrumentus, tostarp nodevas par materiāliem un apstrādi, kā arī instrumentus, kas saistīti ar atkritumu rašanās novēršanu, un **norāda**, ka dažās valstīs šajā jomā jau ir gūta pozitīva pieredze; tomēr **uzsver**, ka pašlaik īstenotais ekono-

misko instrumentu atšķirīgais lietojums rada konkurences izkropļojumus, tādēļ Komiteja akcentē nepieciešamību saglabāt iekšējā tirgus netraucētu darbību.

30. pants

1.27 **ir norūpējusies** par to, ka Komisija sasniegto rezultātu mērīšanas rādītāju izstrādi atstāj katras dalībvalsts ziņā, un tādēļ **aicina** Komisiju Kopienas līmenī noteikt orientējošus kvantitatīvus un kvalitatīvus minimālos mērķus un rādītājus;

32. pants

1.28 **pozitīvi vērtē** jaunus noteikumus tiem dalībniekiem, kas atkritumus savāc vai pārvadā;

V pielikums

1.29 **uzskata** atbilstības tabulas par noderīgu līdzekli, ar kā palīdzību iespējams pilnībā īstenot direktīvu;

Aprites cikla skatījuma ieviešana

1.30 **uzskata** tematiskajā stratēģijā paredzēto dzīves cikla analīžu ieviešanu par noderīgu iniciatīvu, jo tādējādi tiek ņemta vērā produktu iedarbība uz vidi visā to dzīves ciklā, tomēr kritizē to, ka tematiskajā stratēģijā ļoti maz uzmanības ir pievērsts minētā cikla agrīnajiem posmiem, proti, ražotājiem un viņu atbildībai par vidi nekaitīgāku produktu izstrādi. Komiteja **uzskata**, ka direktīva ir tiešā veidā jāpiesaista REACH direktīvai, lai nepieļautu bīstamo atkritumu rašanos un samazinātu atkritumu bīstamību;

1.31 **apšaubā** veidu, kā tiek izstrādātas analīzes. Izšķirīga nozīme ir tam, lai tiktu doti skaidri norādījumi par to, kādiem dalībniekiem ir tiesības apstiprināt šādas analīzes, citādi to nozīme mazināsies un analīzes nepildīs tām paredzēto funkciju;

Zināšanu bāzes uzlabošana

1.32 **atbalsta** Komisijas centienus atkritumu nozarē veicināt informācijas izplatīšanu, kā arī pētniecību un izstrādi, jo plašākas zināšanas un informācija ir viens no galvenajiem ražotāju un iestāžu īstenotās prakses uzlabošanas aspektiem, kura rezultātā mainās arī patērētāju uzvedība un viņi rada mazāk atkritumu; tomēr, ņemot vērā kompetences sadalījumu vairumā dalībvalstu, **norāda** uz nepieciešamību ņemt par pamatu jau esošo visnotaļ ievērojamo zināšanu bāzi vietējā un reģionālajā līmenī. Komitejai **ir radies iespaids**, ka atkritumu apstrādes

stratēģijā ir sniegta fragmentāra aina par ES līmeņa informācijas avotiem — Eiropas Vides aģentūru, Eiropas Kopienas Statistikas biroju, Kopīgās pētniecības centru, Eiropas Biroju Seviljā un Komisijas jauno mājas lapu "Zinātne vides politikai, Vides ģenerāldirektorāta Vides ziņu dienests". Iesaistītajām pusēm vietējā un reģionālā līmenī ir ļoti svarīgi, lai Komiteja precīzāk definētu visu minēto zināšanu centru uzdevumus, koordinētu un strukturētu to sagatavotās analīzes un lai pašreizējās zināšanas būtu viegli pieejamas;

Atkritumu rašanās novēršana

1.33 **piekrīt** tam, ka dalībvalstīs ir nepieciešama tālejošāka atkritumu rašanās novēršanas politika, un uzskata, ka šajā ziņā prasība par atkritumu rašanās novēršanas programmu izstrādi ir lietderīga;

Ceļā uz pārstrādājamo sabiedrību Eiropā

1.34 **uzsver**, ka līdzvērtīgu konkurences apstākļu radīšanai dažādu dalībvalstu starpā ir būtiska nozīme un ka tādējādi var izvairīties no vides aizsardzībai kaitējošām akcijām, piemēram, standartu dempinga, un tādēļ atbalsta Komisijas iniciatīvu šajā jomā;

1.35 **uzsver** sociālo elementu nozīmi vides politikā un ir gandarīta atzīmēt, ka Komisija atzīst augsto izaugsmes un darba ražīguma pieauguma tempu atkritumu apsaimniekošanas un pārstrādes nozarē; tomēr aicina uz diskusiju par to, vai šīs stratēģijas īstenošana rada darba vietas Eiropas mērogā;

1.36 **norāda**, ka šī stratēģijas mērķa īstenošanai ir nepieciešams, lai normatīvie akti nodrošinātu tādu noteiktības līmeni, kas atbilstu atkritumu otrreizējās pārstrādes tālākā attīstībā iesaistīto uzņēmumu plānošanas un investīciju apjomam;

Uzraudzība un novērtēšana

1.37 **atzīmē**, ka vietējām un reģionālām pašvaldībām ir liela nozīme tematiskās stratēģijas īstenošanā un ka tām šajā sakarā ir svarīgs uzdevums — dalība tematiskās stratēģijas izpildes uzraudzības nodrošināšanā un novērtēšanā; tādēļ Komiteja **aicina** piešķirt pašvaldībām proaktīva dalībnieka lomu, jo tās dažādās Eiropas Savienības valstīs ir galvenās atkritumu apsaimniekošanas politikas īstenošanas.

2. Reģionu Komitejas ieteikumi.

Reģionu komiteja

2.1 **izsaka nožēlu** par to, ka aizliegums sajaukt atkritumus ir ticis ievērojami ierobežots, jo minēto aizliegumu aizstāj noteikumi par atļaujām atkritumu sajaukšanai un sajaukšanas definīcijas sašaurināšana, tas ir uzskatāms par prasību būtisku mīkstinājumu un var izraisīt ievērojamu vides apdraudējumu; tādēļ **iesaka** saglabāt neierobežotu aizliegumu sajaukt bīstamos atkritumus;

2.2 **aicina**, lai, veicot novērtējumu 2010. gadā, kā arī novērtējumus pēc tam, notiktu diskusija par to, vai tehnoloģijas attīstības rezultātā ir jāpalielina ar jaunu iekārtu palīdzību iegūstamais enerģijas reģenerācijas līmenis, kas ierosināts 65 % apmērā, un vai attiecībā pret otrreizējās pārstrādes iekārtām ir jāizvirza vēl arī citas prasības.

Reģionu Komitejas ieteikumi

1. ieteikums

Preambula 17 (a)

Atzinuma projekts	Grozījums
	<p align="center">Preambula 17 (a)</p> <p>Attiecībā uz atkritumiem, ko paredzēts sadedzināt, tādējādi atgūstot enerģiju, dalībvalstis var atsaukties uz ģeogrāfiskā tuvuma un pašpietiekamības principiem, lai darītu iespējamu atbilstīgu pārstrādes jaudu plānošanu un lai nodrošinātu iespēju sadedzināmos atkritumus sadedzināt tās valsts iekārtās, kurā tie radušies.</p>

Pamatojums

Paredzētā sadedzināšanas ar enerģijas reģenerāciju klasifikācija, var dažās valstīs izraisīt neatbilstību starp pieejamo sadedzināšanas jaudu un sadedzināmo atkritumu daudzumu, kaut arī piedāvātā jauda atbilst valsts vajadzībām. Atbildīgajām iestādēm šādos gadījumos būtu jāspēj ierobežot sadedzināmo atkritumu importu un tādējādi nodrošināt iespējas sadedzināt atkritumus, kas ir saražoti šo iestāžu jurisdikcijā esošajā teritorijā.

2. ieteikums

1. pants

Komisijas dokumenta teksts	RK labojums
<p>Šajā direktīvā paredzēti pasākumi, lai mazinātu kopējo ietekmi uz vidi saistībā ar resursu izmantošanu, atkritumu rašanos un apsaimniekošanu.</p> <p>Tādā pašā nolūkā tajā paredzēts arī noteikums, saskaņā ar kuru dalībvalstīm jāveic pasākumi, pirmkārt, lai novērstu vai samazinātu atkritumu rašanos un to kaitīgumu, un, otrkārt, lai veiktu atkritumu reģenerāciju, atkritumus atkārtoti izmantojot, pārstrādājot vai veicot citas reģenerācijas darbības.</p>	<p>1.</p> <p>(a) Šajā direktīvā ir paredzēti pasākumi, lai mazinātu atkritumu rašanās un apsaimniekošanas kopējo ietekmi uz vidi.</p> <p>(b) Tādā pašā nolūkā tajā paredzēts arī noteikums, saskaņā ar kuru dalībvalstīm vispirms ir jāveic pirmkārt, lai novērstu vai samazinātu atkritumu rašanos un to kaitīgumu, un, otrkārt, lai veiktu atkritumu reģenerāciju, atkritumus atkārtoti izmantojot, pārstrādājot vai veicot citas reģenerācijas darbības.</p> <ul style="list-style-type: none"> — <u>novērstu vai samazinātu atkritumu rašanos un to kaitīgumu,</u> — <u>atkārtotu izmantošanu,</u> — <u>otrrreizējo pārstrādi,</u> — <u>citas reģeneratīvas darbības,</u> — <u>atkritumu apglabāšanu.</u> <p>2.</p> <p>(a) Pamatojoties uz Kopienas līmenī noteiktiem indikatoriem, dalībvalstis ir tiesīgas veikt pasākumus, kas neatbilst 1. panta b) punktā noteiktajām prioritātēm.</p> <p>(b) Līdz šādu rādītāju izstrādāšanai un pieņemšanai gadījumos, kad ietekmes novērtējums skaidri parāda, ka alternatīva apstrāde ir piemērotāka konkrētajai atkritumu plūsmai, dalībvalstis ir tiesīgas neievērot 1. panta b) punktā noteiktās prioritātes.</p> <p>3.</p> <p>Par 2. panta b) punktā minēto novērtējumu rezultātu apstiprināšanu ir atbildīgas valstu kompetentās iestādes. Apstiprinātos rezultātus paziņo Komisijai, un tos pārskata saskaņā ar 36. panta 2. punktā minēto procedūru.</p>

Pamatojums

Aprites cikla skatījums ir apsveicams kā noteicošais princips. Tomēr aprites cikla instrumenti patlaban nenodrošina piemērotu alternatīvu atkritumu hierarhijai. Būs vajadzīgi daudzi gadi, iekams Kopienas līmenī tiks noteikta kopīga metodoloģija šo instrumentu piemērošanai. Līdz tam ir svarīgi apzināt saikni starp aprites cikla skatījumu un politiski noteiktu atkritumu hierarhiju, vēlreiz nosakot, ka pēdējā arī turpmāk paliek atkritumu politikas strukturējošais elements. Iespējas atkāpties no 2. punkta a) un b) punktā noteiktās hierarhijas nodrošina nepieciešamo elastīgumu un tajā pat laikā veicina aprites cikla instrumentu tālāko attīstību. Ņemot vērā jau izveidojušos zināšanu bāzi, centrālā loma šādu instrumentu piemērošanā būtu vietējām un reģionālajām pašvaldībām.

Vietējām pašvaldībām un atkritumu apsaimniekotājiem jānosaka skaidras instrukcijas, un kompetence attiecībā uz aprites ciklu novērtējumu rezultātu apstiprināšanu ir svarīgs uzlabojums šī priekšlikuma tekstā. 3. punktā paredzētais pārskatīšanas process nodrošinās, lai šie novērtējumi netiktu izmantoti valstu tirgu aizsardzībai un, lai aprites cikla pieejas piemērošana tādējādi neizkropļotu vienādus spēles noteikumus.

3. ieteikums

2. panta 5. punkts (jauns)

Komisijas dokumenta teksts	RK labojums
	<p>5. <u>Speciālus noteikumus īpašiem gadījumiem vai papildus šajā direktīvā paredzētajiem, attiecībā uz īpašu atkritumu kategoriju apsaimniekošanu, var noteikt ar atsevišķām direktīvām.</u></p> <p><u>Komisijai regulāri jāveic atkritumu plūsmu pārskatīšana, lai izvērtētu prioritātes tādu saskaņotu Eiropas Savienības prasību noteikšanai, kuru mērķis ir virzīt atkritumu apsaimniekošanu uz optimālo apstrādes veidu izmantošanu.</u></p>

Pamatojums

Grozījuma tekstā ir reproducēts pašreizējās Pamatdirektīvas par atkritumiem 2. panta 2. punkts. Tas veido juridisko pamatu direktīvu par atkritumu plūsmām pieņemšanai, tā kā nevar izslēgt nepieciešamību pieņemt papildu direktīvas. Ierosinātais grozījums arī nodrošinātu juridisko pamatu direktīvām saistībā ar 9. labojumu attiecībā uz 11. pantu. Grozījums paredz arī prasību attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanas virzību. Šī pieeja, kas ir vērsta uz specifisku atkritumu plūsmu apstrādes veidu saskaņošanu, papildina iekārtu standartu noteikšanu, nodrošinot vienādus spēles noteikumus.

4. ieteikums

3. pants

Komisijas dokumenta teksts	Grozījums
<p>3. pants</p> <p>Definīcijas</p> <p>Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:</p> <p>(a) "atkritumi" ir jebkura viela vai priekšmets, no kā īpašnieks atbrīvojas, ir nodomājis atbrīvoties vai ir spiests atbrīvoties;</p> <p>(b) "radītājs" ir ikviens, kura profesionālā darbība rada atkritumus vai ikviens, kura <u>uzņēmējdarbība</u> ir atkritumu priekšapstrāde, sajaukšana vai citas darbības, kuru rezultātā mainās atkritumu īpašības vai sastāvs;</p> <p>(c) "īpašnieks" ir atkritumu ražotājs vai fiziska vai juridiska persona, kuras īpašumā atrodas atkritumi;</p> <p>(d) "apsaimniekošana" ir atkritumu savākšana, pārveidāšana, reģenerācija un apglabāšana, tostarp šādu darbību pārraudzība un apglabāšanas vietu aprūpe pēc to slēgšanas;</p> <p>(e) "savākšana" ir atkritumu vākšana, lai atkritumus transportētu uz atkritumu apstrādes iekārtu;</p> <p>(f) "atkārtota izmantošana" ir reģenerācijas darbības, kuru iznākumā produkti vai sastāvdaļas, kas kļuvušas par atkritumiem, tiek izmantotas tam pašam mērķim, kam tās sākotnēji paredzētas;</p> <p>(g) "pārstrāde" ir atkritumu reģenerācija, iegūstot produktus, materiālus vai vielas izmantošanai sākotnējam mērķim vai citiem mērķiem. Jēdziens neietver enerģijas reģenerāciju;</p>	<p>3. pants</p> <p>Definīcijas</p> <p>Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:</p> <p>(a) "atkritumi" ir jebkura viela vai priekšmets, no kā īpašnieks atbrīvojas, ir nodomājis atbrīvoties vai ir spiests atbrīvoties;</p> <p>(b) "bīstamie atkritumi" ir:</p> <p>— atkritumi, kam ir viena vai vairākas no III Pielikumā minētajām īpašībām un kuru koncentrācija pārsniedz Direktīvas par bīstamajiem preparātiem Nr. 88/379/EEK xx pantā uzskaitītās robežvērtības (saskaņā ar sarakstu IIIA pielikumā)</p> <p>vai</p> <p>— atkritumi, kam ir viena vai vairākas no III Pielikumā minētajām īpašībām un kuru koncentrācija pārsniedz Direktīvas par bīstamajiem preparātiem Nr. 88/379/EEK xx pantā uzskaitītās robežvērtības (saskaņā ar sarakstu IIIA pielikumā), un ir atzīmēti ar zvaigznīti sarakstā, kas ir izveidots saskaņā ar 4. pantu.</p> <p>— bīstamie atkritumi, ko rada mājsaimniecības, nav uzskatāmi par bīstamajiem atkritumiem līdz brīdim, kad tos savāc uzņēmums, kas veic atkritumu pārstrādi, vai arī privāta vai publiska atkritumu savākšanas struktūra;</p>

Komisijas dokumenta teksts	Grozījums
<p>(h) "minerālu atkritumeļļas" ir jebkādas ziežvielas vai rūpnieciskās eļļas, kas vairs nav piemērotas sākotnēji paredzētai izmantošanai, un jo īpaši izlietotas iekšdedzes dzinēju eļļas un pārnesumkārbu eļļas, minerālu ziežēļļas, turbīnu eļļas un hidrauliskās eļļas;</p> <p>(i) "apstrāde" ir reģenerācija vai apglabāšana.</p>	<p>(c) "atkritumu maisījumi" ir atkritumi, kas rodas apzināti vai neapzināti sajaucot divus vai vairāku veidu atkritumus, ja šādi sajaukumi nav iekļauti III, IIIB, IV un IVA pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par atkritumu pārvadājumiem. Divi vai vairāki atkritumu veidi, ko pārvadā vienā braucienā atsevišķi vienu no otra, nav uzskatāmi par atkritumu maisījumiem;</p> <p>(d) (d) "minerālu atkritumeļļas" ir jebkādas ziežvielas vai rūpnieciskās eļļas, kas vairs nav piemērotas sākotnēji paredzētai izmantošanai, un jo īpaši izlietotas iekšdedzes dzinēju eļļas un pārnesumkārbu eļļas, minerālu ziežēļļas, turbīnu eļļas un hidrauliskās eļļas;</p> <p>(e) (e) "radītājs" ir ikviens, kura profesionālā darbība rada atkritumus (sākotnējais atkritumu radītājs) vai ikviens, kas veic kura uzņēmējdarbība ir atkritumu priekšapstrādi, sajaukšanu vai citas darbības, kuru rezultātā mainās atkritumu īpašības vai sastāvs (jaunais atkritumu radītājs);</p> <p>(f) (f) "īpašnieks" ir atkritumu ražotājs vai fiziska vai juridiska persona, kuras īpašumā atrodas atkritumi;</p> <p>(g) "atkritumu tirgotājs" ir persona, kas darbojas kā atkritumu uzpircejs un pārdevējs, ieskaitot tādus tirgotājus, kuru īpašumu tiesības neizpaužas kā fiziska vara pār atkritumiem;</p> <p>(h) "aģents" ir persona, kas organizē atkritumu savākšanu un apglabāšanu citu personu uzdevumā, ieskaitot tādus aģentus kuru īpašumu tiesības neizpaužas kā fiziska vara pār atkritumiem;</p> <p>(i) (i) "apsaimniekošana" ir atkritumu savākšana, pārveidāšana, reģenerācija un apglabāšana, tostarp šādu darbību pārraudzība un apglabāšanas vietu aprūpe pēc to slēgšanas;</p> <p>(j) "atkritumu apsaimniekošana, neapdraudot vidi" ir visu iespējamo pasākumu veikšana, lai nodrošinātu atkritumu apsaimniekošanu cilvēku veselībai un videi nekaitīgā veidā un novērstu negatīvo ietekmi, kāda atkritumiem var būt;</p> <p>(k) (k) "savākšana" ir atkritumu vākšana, lai atkritumus transportētu uz atkritumu pārstrādes vietu, un nozīmē arī apmaiņu transportēšanas un pagaidu uzglabāšanas laikā pirms savākšanas vai transportēšanas laikā;</p> <p>(l) "apstrāde" ir reģenerācija vai apglabāšana, un tajā ietilpst pagaidu darbības, piemēram, sajaukšana, samaisīšana, pārvasēšana, apmaiņa un glabāšana pirms atkritumu nodošanas reģenerācijai vai apglabāšanai;</p> <p>(m) "novēršana" ir jebkāda darbība, kas tiek veikta, pirms ražojumi vai vielas ir kļūst par atkritumiem, un kuras mērķis mazināt atkritumu rašanos un to kaitīgumu vai resursu izmantošanas ietekmi uz vidi vispār;</p> <p>(n) (n) "atkārtota izmantošana" ir reģenerācijas darbības, kuru iznākumā produkti vai sastāvdaļas, kas kļuvas par atkritumiem, tiek izmantotas tam pašam mērķim, kam tās sākotnēji paredzētas, neveicot nekādu citu apstrādi, izņemot tīrīšanu un remontu;</p>

Komisijas dokumenta teksts	Grozījums
	<p>(o) (o) "pārstrāde" ir atkritumu reģenerācija, iegūstot produktus, materiālus vai vielas izmantošanai sākotnējam mērķim vai citiem mērķiem. Jēdziens neietver enerģijas reģenerāciju;</p> <p>(p) "reģenerācija" ir jebkura apstrāde, kuras iznākumā:</p> <ul style="list-style-type: none"> — atkritumus ir iespējams izmantot lietderīgi, rūpnīcā vai ekonomikā vispār aizvietojo citus resursus, kuri būtu lietoti šim mērķim vai tīktu sagatavoti šādai izmantošanai; — atkritumi atbilst efektivitātes kritērijiem, uz kuriem pamatojoties, tos var uzskatīt par lietderīgi izmantojamiem; — tiek nodrošināts tas, ka, aizstājot citus resursus ar atkritumiem, vispārējā ietekme uz vidi nepasliktinās; — nodrošina to, ka piesārņojošās vielas apstrādes procesā nenokļūst galaproduktā; <p>(q) "apglabāšana" ir jebkura apstrāde, kas neatbilst reģenerācijas kritērijiem.</p>

Pamatojums

Šajā pantā būtu jāiekļauj visas definīcijas, kas attiecas uz atkritumu direktīvā noteikto regulējumu. Tajā pašā laikā definīcijām ir jānosaka ar definīcijām, kas jau ir pieņemtas tiesību aktos, kas regulē atkritumu jomu, jo sevišķi atkritumu pārvaldījumu regulā. Tādēļ šajā grozījumā ir ierosināts

- 3. pantā uzskaitīt definīcijas, kas ir izkaisītas pa visu Komisijas priekšlikumu;
- pievienot dažas trūkstošās definīcijas (jēdzienus "tirgotājs" un "aģents" lieto 25. pantā, bet tie nav definēti), ieviešot tās pašas definīcijas, kas jau ir pieņemtas koplēmuma procedūras ietvaros saistībā ar atkritumu pārvaldījumu regulas pieņemšanu;
- padarīt skaidrākas dažas no ierosinātajām definīcijām.

5. ieteikums

4. pants

Komisijas dokumenta teksts	RK labojums
<p>Saskaņā ar 36. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija izveido atkritumu sarakstu.</p> <p>Sarakstā iekļauj atkritumus, kas jāuzskata par bīstamiem atbilstīgi 12. līdz 15. pantam, ņemot vērā atkritumu izcelsmi un sastāvu, un vajadzības gadījumā koncentrācijas robežvērtības.</p>	<p>Saskaņā ar 36. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija izveido atkritumu sarakstu ne vēlāk kā divus gadus pēc 39. pantā noteiktā datuma. Atkritumu sarakstam jābūt pamatotam uz esošo sarakstu, kurš paliek spēkā līdz brīdim, kad stāties spēkā jaunais saraksts. Jaunajā atkritumu sarakstā jābūt iekļautām arī ziņām par būtiskām vielu īpašībām (sastāvu un sastāvā esošo vielu koncentrāciju).</p> <p>Sarakstā iekļauj arī atkritumus, kas jāuzskata par bīstamiem atbilstīgi 12. līdz 15. pantam, ņemot vērā atkritumu izcelsmi un sastāvu, un vajadzības gadījumā koncentrācijas robežvērtības.</p>

Pamatojums

4. panta labojums ir vērsts uz juridiskās noteiktības nodrošināšanu attiecībā uz atkritumu sarakstu. Esošais atkritumu saraksts ir bijis pakļauts pielāgojumiem saskaņā ar komitejas procedūru un ir aktualizēts. Kaut gan atkritumu saraksta kvalitāti vienmēr ir iespējams uzlabot, nedrīkst izšķiest pūles, kas ir ieguldītas saraksta izstrādāšanā. Tieši pretēji, tām ir jākalpo par pamatu turpmākajam darbam atkritumu saraksta izstrādāšanas jomā un tādējādi jānodrošina pēctecība valsts un pašvaldību iestādēm un operatoriem.

Pieredze rāda, ka tāds atkritumu saraksts, kas veidots, pamatojoties uz vielu īpašībām (būtiski kritēriji, proti, sastāvs un koncentrācija) ir atzīstams par labāku, jo tas ļauj precīzāk spriest par vides, veselības aizsardzības, drošības un riska faktoriem, kā arī atvieglo atkritumu apglabāšanas procedūras izvēli. Komisijas priekšlikums attiecībā uz jauna saraksta izstrādāšanu ir neprecīzs, un ir svarīgi precizēt, ka šajā sarakstā ir iekļaujami gan bīstamie atkritumi, gan tādi atkritumi, kas nav bīstami.

6. ieteikums

5. pants

Komisijas dokumenta teksts	RK labojums
<p>1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ar visiem atkritumiem tiek veiktas tādas darbības, kuru rezultātā tie kalpo derīgam mērķim, ražotnē vai plašākā tautsaimniecības sektorā aizstājot citus resursus, kas tiktu izmantoti šādam mērķim, vai tiktu sagatavoti šādi izmantošanai, šē turpmāk — "reģenerācijas darbības". Par reģenerācijas darbībām dalībvalstis uzskata vismaz II pielikumā minētās darbības.</p> <p>2. Komisija saskaņā ar 36. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt īstenošanas pasākumus, lai noteiktu efektivitātes kritērijus, uz kuriem pamatojoties, II pielikumā minētās darbības var uzskatīt par tādām, kam bijis lietderīgs rezultāts, kā minēts 1. punktā.</p>	<p>1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ar visiem atkritumiem tiek veiktas tādas darbības, kuru rezultātā tie kalpo derīgam mērķim, ražotnē vai plašākā tautsaimniecības sektorā aizstājot citus resursus, kas tiktu izmantoti šādam mērķim, vai tiktu sagatavoti šādi izmantošanai, šē turpmāk — "reģenerācijas darbības". Par reģenerācijas darbībām dalībvalstis uzskata vismaz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. Xxxxx par <u>atkritumu pārstrādes operāciju klasifikāciju</u> II pielikumā minētās darbības.</p> <p>2. Komisija saskaņā ar 36. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt <u>Īstenošanas</u> pasākumus izveido, lai noteiktu efektivitātes kritērijus, uz kuriem pamatojoties, II pielikumā minētās darbības var uzskatīt par tādām, kam bijis lietderīgs rezultāts, kā minēts 1. punktā.</p>

Pamatojums

Apstrādes operāciju klasifikācija būtiski ietekmē iespēju vidējā termiņā un ilgtermiņā plānot veikspējas prasības. No tās ir atkarīgi arī konkurences nosacījumi atsevišķajiem apstrādes uzņēmumiem. Tādēļ šis labojums ir vērst uz politiskas lēmumu pieņemšanas procedūras piemērošanu, iesaistot attiecīgās puses. Pieņemot Regulu par atkritumu pārstrādes operāciju klasifikāciju, radīsies iespēja efektivitātes kritēriju izvēli un attiecīgo sliekšņu noteikšanu pakļaut rūpīgam politiskam izvērtējumam. Tajā pat laikā šādas regulas pieņemšana dod iespēju noteikt pasākumus, kam nav nepieciešama pārāk bieža Direktīvas par atkritumiem pārskatīšana. Ņemot vērā ievērojamo zināšanu bāzi vietējā līmenī un vietējo un reģionālo pašvaldību atbildības jomu un kompetenci atkritumu apsaimniekošanā, ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir vismaz jākonsultējas pirms izpildes pasākumu ierosināšanas. 5. un 6. labojuma pieņemšanas rezultātā Direktīvas par atkritumiem I un II pielikums pārietu kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. Xxxxx par atkritumu pārstrādes operāciju klasifikāciju I un II pielikums.

7. ieteikums

6. pants

Komisijas dokumenta teksts	RK labojums
<p>1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja reģenerācija atbilstīgi 5. panta 1. punktam nav iespējama, ar visiem atkritumiem veic apglabāšanas darbības.</p>	<p>1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja reģenerācija atbilstīgi 5. panta 1. punktam nav iespējama, ar visiem atkritumiem veic apglabāšanas darbības.</p>

Komisijas dokumenta teksts	RK labojums
<p>Tām jāaizliedz atkritumu izmešana, izgāšana un nekontrolēta apglabāšana.</p> <p>2. Dalībvalstis par apglabāšanas darbībām uzskata vismaz I pielikumā minētās darbības, pat ja darbības sekundārais iznākums ir vielu vai enerģijas reģenerācija.</p> <p>3. Ja darbības rezultāti liecina, ka 1. panta nolūkā darbībai ir ļoti zems potenciāls, Komisija, neraugoties uz to, ka notiek resursu aizstāšana, saskaņā ar 36. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt īstenošanas pasākumus, pievienojot šo konkrēto darbību I pielikumā iekļautajam sarakstam.</p>	<p>Tām jāaizliedz atkritumu izmešana, izgāšana un nekontrolēta apglabāšana.</p> <p>2. Dalībvalstis par apglabāšanas darbībām uzskata vismaz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. Xxxx par atkritumu pārstrādes operāciju klasifikāciju I pielikumā minētās darbības, pat ja darbības sekundārais iznākums ir vielu vai enerģijas reģenerācija.</p> <p>3. Ja darbības rezultāti liecina, ka 1. panta nolūkā darbībai ir ļoti zems potenciāls, šī konkrētā darbība tiek pievienota I pielikumā iekļautajam sarakstam, kas minēts 2. punktā Komisija, neraugoties uz to, ka notiek resursu aizstāšana, saskaņā ar 36. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt īstenošanas pasākumus, pievienojot šo konkrēto darbību I pielikumā iekļautajam sarakstam.</p>

Pamatojums

Vadoties no tiem pašiem apsvērumiem, kas minēti 5. labojuma pamatojumā, šajā pantā paredzētie jautājumi ir jāapspriež politiskā, nevis tikai tehniskā līmenī. Pārstrādes operāciju un šajā gadījumā — apglabāšanas — klasifikācija būtiski ietekmē iespēju kompetentajām iestādēm un privātajiem operatoriem vidējā termiņā un ilgtermiņā plānot veiktspējas prasības. No tās ir atkarīgi arī konkurences nosacījumi atsevišķajiem apstrādes uzņēmumiem.

Tādēļ īstenošanas pasākumu noteikšanai ir piemērojama politiska lēmumu pieņemšanas procedūra, iesaistot attiecīgās puses. Ņemot vērā ievērojamo zināšanu bāzi vietējā līmenī un vietējo un reģionālo pašvaldību atbildības jomu un kompetenci atkritumu apsaimniekošanā, ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir vismaz jākonsultējas pirms izpildes pasākumu ierosināšanas, un tām ir jānodrošina iespēja izskatīt Komisijas ietekmes novērtējumu pirms priekšlikuma ierosināšanas.

8. ieteikums

9. pants

Komisijas dokumenta teksts	RK labojums
<p>Dalībvalstis nodrošina, ka ar atkritumu reģenerāciju vai apglabāšanu saistītās izmaksas attiecīgā gadījumā tiek sadalītas starp pašreizējo īpašnieku, iepriekšējiem īpašniekiem un radītāju.</p>	<p>Saskaņā ar principu "piesārņotājs maksā" dalībvalstis nodrošina, ka ar atkritumu reģenerāciju vai apglabāšanu saistītās izmaksas attiecīgā gadījumā tiek sadalītas starp pašreizējo īpašnieku, iepriekšējiem īpašniekiem un radītāju.</p>

Pamatojums

Sestā Kopienas vides rīcības programma (ko Eiropas Parlaments un Padome pieņēma 2002. gada 22. jūlijā) pirmām kārtām ir balstīta uz principu "piesārņotājs maksā". Šis princips kā vides politikas pamatprincips ir jāievieš direktīvas tekstā.

9. ieteikums

11. panta 1. punkta c) apakšpunkts (jauns)

Komisijas dokumenta teksts	RK labojums
<p>1. Lai noteiktu, vai ir lietderīgi pieņemt, ka konkrēti atkritumi vairs nav uzskatāmi par atkritumiem, tie ir atkārtoti izmantoti, pārstrādāti vai reģenerēti, un pārklasificēt šādus atkritumus par otrreizēji izmantojamiem produktiem, materiāliem vai vielām, Komisija izvērtē, vai ir izpildīti šādi nosacījumi:</p> <p>(a) pārklasificēšana neizraisīs vispārēju negatīvu ietekmi uz vidi;</p>	<p>1. Lai noteiktu, vai ir lietderīgi pieņemt, ka konkrēti atkritumi vairs nav uzskatāmi par atkritumiem, tie ir atkārtoti izmantoti, pārstrādāti vai reģenerēti, un pārklasificēt šādus atkritumus par otrreizēji izmantojamiem produktiem, materiāliem vai vielām, Komisija izvērtē, vai ir izpildīti šādi nosacījumi:</p> <p>(a) pārklasificēšana neizraisīs vispārēju negatīvu ietekmi uz vidi;</p>

Komisijas dokumenta teksts	RK labojums
(b) pastāv šādu otrreizēji izmantojamu produktu, materiālu vai vielu tirgus.	(b) pastāv šādu otrreizēji izmantojamu produktu, materiālu vai vielu tirgus. (c) <u>sekundārais produkts, materiāls vai viela ir apstrādāta un to ir paredzēts ievadīt nākamajā ciklā kā produktu vai materiālu, kam piemīt īpašības, kas ir līdzīgas sākotnējam materiālam vai vielām.</u>

Pamatojums

Ir ieteicams atkritumu stadijas beigu kritērijus piemērot tikai pēc tam, kad atkritumi ir apstrādāti. Tas nozīmē, ka atkritumus nebūs iespējams atbrīvot no normatīvo aktu par atkritumiem prasībām, pirms tie būs nonākuši jaunā ražošanas ciklā un ieguvuši kvalitāti, kas būtu līdzvērtīga pirmatnējā materiāla vai vielu kvalitātei.

10. ieteikums

11. panta 2. punkts

Komisijas dokumenta teksts	RK labojums
2. Pamatojoties uz izvērtējumu atbilstīgi 1. punktam, Komisija saskaņā ar 36. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt īstenošanas pasākumus attiecībā uz konkrēto atkritumu produktu, materiālu vai vielu kategoriju, norādot vides un kvalitātes kritērijus, kas jāizpilda, lai atkritumus varētu uzskatīt par otrreizēji izmantojamiem produktiem, materiāliem vai vielām.	2. Pamatojoties uz izvērtējumu atbilstīgi 1. punktam, Komisija saskaņā ar 36. panta 2. punktā minēto procedūru <u>var pieņemt ar direktīvas par atkritumu stadijas beigām palīdzību ierosina īstenošanas pasākumus attiecībā uz konkrēto atkritumu produktu, materiālu vai vielu kategoriju, norādot vides un kvalitātes kritērijus, kas jāizpilda, lai atkritumus varētu uzskatīt par otrreizēji izmantojamiem produktiem, materiāliem vai vielām. Komisija veiks ierosināto pasākumu ietekmes novērtējumu.</u>

Pamatojums

11. pants nosaka atkritumu stadijas beigu kritērijus un līdz ar to arī normatīvo aktu attiecībā uz atkritumiem darbības jomu nākotnē. Vides kritēriju un to piemērošanas līmeņa izvēle ir ne tikai tehnisks, bet arī politisks jautājums. Stingru kritēriju trūkums attiecībā uz šādas koncepcijas piemērošanu var radīt neskaidrības un pat domstarpības starp pretējām interešu grupām. Tādēļ izpildes pasākumi ir jāapspriež politiskā līmenī. Direktīvas par atkritumu stadijas beigām ierosināšana ļautu novērst pārāk biežu direktīvas par atkritumiem pārskatīšanu. Tā kā šādi priekšlikumi ir saistīti ar ietekmi uz vidi, ekonomiku un sociālo jomu, tiem ir nepieciešams ietekmes novērtējums, ko izstrādā, veicot plašas konsultācijas ar ieinteresētajām pusēm.

11. ieteikums

13. pants

Komisijas dokumenta teksts	RK labojums
Komisija saskaņā ar 36. panta 2. punktā minēto procedūru izveido bīstamo atkritumu sarakstu, šē turpmāk — "saraksts". Sarakstā ņem vērā atkritumu izcelsmi un sastāvu, un, vajadzības gadījumā, koncentrācijas robežvērtības.	Komisija saskaņā ar 36. panta 2. punktā minēto procedūru izveido bīstamo atkritumu sarakstu, šē turpmāk — "saraksts". Sarakstā ņem vērā atkritumu izcelsmi un sastāvu, un, vajadzības gadījumā, koncentrācijas robežvērtības.

Pamatojums

Šis pants ir lieks, jo prasības attiecībā uz atkritumu saraksta izveidošanu jau ir ietvertas 4. pantā.

12. ieteikums

15. pants

Komisijas dokumenta teksts	RK labojums
<p>1. Ja dalībvalstij ir pierādījumi, kas apliecina, ka konkrētiem atkritumiem, kuri iekļauti bīstamo atkritumu sarakstā, nepiemīt nevienu no III pielikumā minētajām īpašībām, tā šos atkritumus var uzskatīt par nebīstamiem atkritumiem.</p> <p>Dalībvalsts par visiem šādiem gadījumiem informē Komisiju 34. panta 1. punktā paredzētajā ziņojumā un sniedz Komisijai visus vajadzīgos pierādījumus.</p> <p>2. Komisija, ņemot vērā saņemtos paziņojumus, saskaņā ar 36. panta 2. punktā minēto procedūru pārskata sarakstu, lai lemtu par tā pielāgošanu.</p>	<p>1. Ja dalībvalstij ir pierādījumi, kas apliecina, ka konkrētiem atkritumiem, kuri iekļauti bīstamo atkritumu sarakstā, nepiemīt nevienu no III pielikumā minētajām īpašībām, tā šos atkritumus var uzskatīt par nebīstamiem atkritumiem Dalībvalsts par visiem šādiem gadījumiem informē Komisiju 34. panta 1. punktā paredzētajā ziņojumā un sniedz Komisijai visus vajadzīgos pierādījumus.</p> <p>2. Komisija, ņemot vērā saņemtos paziņojumus, saskaņā ar 36. panta 2. punktā minēto procedūru pārskata sarakstu, lai lemtu par tā pielāgošanu.</p> <p>3. <u>Pēc tam, kad ir pieņemts pielāgotais saraksts, dalībvalstis ir tiesīgas šo atkritumus kvalificēt kā nebīstamus atkritumus.</u></p>

Pamatojums

Vienots atkritumu iedalījums bīstamos un nebīstamos atkritumos ir svarīgs Padomes Regulas Nr. 259/93 (EEK) par atkritumu pārrobežu pārvadājumiem ieviešanas priekšnoteikums. Šo klasifikāciju pašlaik apspriež Tehniskās pielāgošanas komitejā. Grozījumu izdarīšanu nedrīkst atstāt atsevišķo dalībvalstu ziņā, bet tām jūtu jāstājas spēkā tikai pēc diskusijām starp dalībvalstu un Komisijas pārstāvjiem.

13. ieteikums

16. pants

Komisijas teksts	RK labojums
<p>16. pants</p> <p>Atdalīšana</p> <p>1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka, sajaucot bīstamos atkritumus ar citiem bīstamiem atkritumiem, kam piemīt atšķirīgas īpašības, vai ar citiem atkritumiem, vielām vai materiāliem, tiek izpildīti šādi nosacījumi:</p> <p>(a) sajaukšanu veic uzņēmums, kas saņēmis atļauju saskaņā ar 19. pantu;</p> <p>(b) ir izpildīti 7. pantā paredzētie nosacījumi;</p> <p>(c) atkritumu apsaimniekošanas ietekme uz vidi nepasliktinās;</p> <p>(d) šāda darbība atbilst vislabākajām pieejamām metodēm.</p> <p>2. Saskaņā ar tehniskā un ekonomiskā pamatojuma kritērijiem, kas jānosaka dalībvalstīm, ja bīstamie atkritumi ir sajaukti ar citiem bīstamiem atkritumiem, kam piemīt atšķirīgas īpašības, vai ar citiem atkritumiem, vielām vai materiāliem tādā veidā, kas ir pretrunā ar 1. punktu, vajadzības gadījumā jāveic to atdalīšana, lai izpildītu 7. panta noteikto.</p>	<p>16. pants</p> <p>Atdalīšana</p> <p>1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka, sajaucot bīstamos atkritumus ar citiem bīstamiem atkritumiem, kam piemīt atšķirīgas īpašības, vai ar citiem atkritumiem, vielām vai materiāliem, tiek izpildīti šādi nosacījumi:</p> <p>(a) <u>atkritumu radītājiem, savācējiem un pārvadātājiem ir aizliegts jaukt kopā bīstamos atkritumus nedz ar citiem bīstamiem atkritumiem, kam piemīt atšķirīgas īpašības, nedz ar citiem atkritumiem, vielām vai materiāliem;</u></p> <p>(b) vietā, kurā bīstamos atkritumus sajauc:</p> <p>(i) (i) sajaukšanu veic uzņēmums, kas saņēmis atļauju saskaņā ar 19. pantu;</p> <p>(ii) (ii) ir izpildīti 7. pantā paredzētie nosacījumi;</p> <p>(iii) (iii) atkritumu apsaimniekošanas ietekme uz vidi nepasliktinās;</p> <p>(iv) (iv) šāda darbība atbilst vislabākajām pieejamām metodēm;</p> <p>(v) <u>maisījumu, kas rodas sajaukšanas rezultātā, apstrādā saskaņā ar bīstamajiem atkritumiem piemērojamiem noteikumiem neatkarīgi no maisījuma galīgā sastāva.</u></p> <p>2. Saskaņā ar tehniskā un ekonomiskā pamatojuma kritērijiem, kas jānosaka dalībvalstīm, ja bīstamie atkritumi ir sajaukti ar citiem bīstamiem atkritumiem, kam piemīt atšķirīgas īpašības, vai ar citiem atkritumiem, vielām vai materiāliem tādā veidā, kas ir pretrunā ar 1. punktu, vajadzības gadījumā jāveic to atdalīšana, lai izpildītu 7. panta noteikto.</p>

Pamatojums

Tas ir tiesa, ka tikai tie uzņēmumi, kam ir atļaujas, ir tiesīgi veikt sajaukšanu. Tomēr ir jāatzīmē, ka 16. panta 2. punktā ir izteikta prasība atdalīt maisījumus "saskaņā ar tehniskā un ekonomiskā pamatojuma kritērijiem, kas jānosaka dalībvalstīm" attiecas tikai uz nelikumīgiem maisījumiem. Direktīvā ir skaidri jānosaka aizliegums atkritumu radītājiem, savācējiem un pārvadātājiem veikt sajaukšanu. Turklāt nolūkā nepieļaut tādu sajaukšanu, kuras vienīgais mērķis ir piesārņojošo vielu atšķaidīšana, ir jāprecizē, ka maisījums ir jāapstrādā saskaņā ar bīstamiem atkritumiem piemērojamiem noteikumiem.

14. ieteikums

19. panta 1. punkts

Komisijas dokumenta teksts	RK labojums
<p>1. Dalībvalstis pieprasa, lai ikviens uzņēmums, kas nodomājis veikt apglabāšanu vai reģenerāciju, saņem atļauju no valsts kompetentās iestādes.</p> <p>Šādā atļaujā norāda:</p> <p>(a) to atkritumu veidus un daudzumus, ko var apstrādāt;</p> <p>(b) attiecībā uz katru darbību, kam izsniegta atļauja, tehniskās prasības, kuras attiecas uz attiecīgo darbības vietu;</p> <p>(c) vajadzīgos drošības pasākumus;</p> <p>(d) metodi, kas izmantojama katram darbības veidam.</p> <p>Atļaujās var būt norādīti papildu nosacījumi un pienākumi.</p>	<p>1. Dalībvalstis pieprasa, lai ikviens uzņēmums, kas nodomājis veikt apglabāšanu vai reģenerāciju, saņem atļauju no valsts kompetentās iestādes.</p> <p>Šādā atļaujā norāda:</p> <p>(a) to atkritumu veidus un daudzumus, ko var apstrādāt;</p> <p>(b) attiecībā uz katru darbību, kam izsniegta atļauja, tehniskās prasības, kuras attiecas uz attiecīgo darbības vietu;</p> <p>(c) vajadzīgos drošības pasākumus;</p> <p>(d) metodi, kas izmantojama katram darbības veidam.</p> <p>Atļaujās var būt norādīti papildu nosacījumi un pienākumi, piemēram, prasības attiecībā uz apstrādes kvalitāti.</p>

Pamatojums

Nemot vērā ar to saistīto ietekmi uz vidi, direktīvas 19. pantā ir jāprecizē, ka var noteikt prasības attiecībā uz apstrādes kvalitāti.

15. ieteikums

21. pants

Komisijas dokumenta teksts	RK labojums
<p>Komisija saskaņā ar 36. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt obligātos standartus atļaujām, kas paredzēti, lai nodrošinātu, ka atkritumus apstrādā videi draudzīgā veidā.</p>	<p>Komisija saskaņā ar 36. panta 2. punktā minēto procedūru saskaņā ar politisku procedūru, kurā piedalās visas svarīgākās iesaistītās puses un pēc ierosināto pasākumu ietekmes novērtējuma var pieņemt obligātos standartus atļaujām, kuru uzdevums ir nodrošināt atkritumu apstrādi videi draudzīgā veidā.</p> <p><u>Pamatojoties uz valsts vajadzību izvērtējumu un proporcionālītātes principu, kā arī atbilstoši Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam dalībvalstis ir tiesīgas noteikt stingrākas prasības atļauju izsniegšanai.</u></p>

Pamatojums

Atbilstoši 5., 6. un 9. labojumam, šī labojuma mērķis ir nodrošināt politisku, nevis tikai tehnisku apspriešanu. Minimālie standarti atļaujām, kuru mērķis ir nodrošināt, lai atkritumus apstrādā videi draudzīgā veidā, ir jānosaka saskaņā ar politisku lēmumu pieņemšanas procedūru, iesaistot attiecīgās puses. Nemot vērā ievērojamo zināšanu bāzi vietējā līmenī un vietējo un reģionālo pašvaldību atbildības jomu un kompetenci atkritumu apsaimniekošanā, ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir vismaz jākonsultējas pirms izpildes pasākumu ierosināšanas, un tām ir jānodrošina iespēja izskatīt Komisijas ietekmes novērtējumu pirms priekšlikuma ierosināšanas.

16. ieteikums

26. panta 1. punkts

Komisijas dokumenta teksts	RK labojums
<p>1. Dalībvalstis nodrošina, lai to kompetentās iestādes saskaņā ar 1. pantu izstrādā vienu vai vairākus atkritumu apsaimniekošanas plānus, ko pārskata vismaz reizi piecos gados.</p> <p>Šiem plāniem atsevišķi vai kopā jāaptver visa attiecīgās dalībvalsts ģeogrāfiskā teritorija.</p>	<p>1. Dalībvalstis nodrošina, lai to kompetentās iestādes saskaņā ar 1. pantu izstrādā vienu vai vairākus atkritumu apsaimniekošanas plānus, ko pārskata vismaz reizi piecos <u>četros</u> gados.</p> <p>Šiem plāniem atsevišķi vai kopā jāaptver visa attiecīgās dalībvalsts ģeogrāfiskā teritorija.</p>

Pamatojums

Biežums, kādā tiek pārskatīti atkritumu apsaimniekošanas plāni, ir jāsaskaņo ar atkritumu novēršanas programmu pārskatīšanas biežumu, kas norādīts 29. pantā. Atkritumu novēršanas programmu pārskatīšanu nosaka 31. pants, un tā ir piesaistīta 34. pantā paredzētajām ziņošanas prasībām, saskaņā ar kurām ziņošanas biežums ir trīs gadi. Saskaņojot atkritumu apsaimniekošanas plānu un atkritumu rašanās novēršanas programmu pārskatīšanu, kā arī attiecīgo nozaru ziņojumu sniegšanu, tiks izveidota regulāra saikne starp attiecīgajām iestādēm, palīdzot tām izpildīt šajā direktīvā paredzētās ziņošanas prasības.

Saistībā ar šiem kritērijiem jāatzīmē, ka kompetentās iestādes ir jānodrošina ar adekvātiem resursiem.

17. ieteikums

29. panta 1. punkts

Komisijas dokumenta teksts	RK grozījums
<p>1. Dalībvalstis saskaņā ar 1. pantu ne vēlāk kā [trīs gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā] izveido programmas atkritumu rašanās novēršanai.</p> <p>Šādas programmas vai nu iekļauj esošajos atkritumu apsaimniekošanas plānos, kas paredzēti 26. pantā, vai arī tās darbojas kā atsevišķas programmas. Tās izstrādā tādā ģeogrāfiskā mērogā, kas ir vispiemērotākais to efektīvai piemērošanai.</p>	<p>1. Dalībvalstis saskaņā ar 1. pantu ne vēlāk kā [trīs gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā] izveido programmas atkritumu rašanās novēršanai. <u>Programmas jāpārskata vismaz reizi četros gados.</u></p> <p><u>Mīnēto programmu un tajās iekļauto pasākumu mērķim jābūt vērstam vismaz uz atkritumu rašanās stabilizēšanu līdz 2010. gadam un turpmāku ievērojamu radīto atkritumu apjoma samazināšanu līdz 2020. gadam.</u></p> <p>Šādas programmas vai nu iekļauj esošajos atkritumu apsaimniekošanas plānos, kas paredzēti 26. pantā, vai arī tās darbojas kā atsevišķas programmas. Tās izstrādā tādā ģeogrāfiskā mērogā, kas ir vispiemērotākais to efektīvai piemērošanai.</p>

Pamatojums

Kā minēts 14. grozījuma pamatojumā, tas, cik bieži pārskatīs atkritumu veidošanās novēršanas programmas, jāsinchronizē ar programmām, kas attiecas uz atkritumu apsaimniekošanas plāniem. Atkritumu veidošanās novēršanas programmu pārskatīšana paredzēta 31. pantā, un ir saistīta ar ziņošanas prasībām, kas noteiktas 34. pantā, kurā noteikts, ka ir jāziņo reizi trijos gados. Ziņošanas prasību sinchronizēšana ir ierosināta to pašu iemeslu dēļ, kas norādīti 14. grozījuma pamatojumā.

Atkritumu veidošanās novēršanas programmām, kuru mērķis ir atrisināt vienu no vissvarīgākajām problēmām, kas saistītas ar politiku atkritumu apsaimniekošanas jomā — atkritumu rašanās samazināšanu — ar pārskatītās pamatdirektīvas palīdzību būtu jānosaka atskaites punkts, salīdzinājumā ar ko iespējams novērtēt gūtos panākumus. Skaidru mērķu noteikšana atkritumu samazināšanas jomā atbilst arī tiem mērķiem un prioritāšu jomām, kas attiecībā uz atkritumiem noteiktas Kopienas Vides rīcības programmā.

Direktīvas 29. pantā noteikts, ka atkritumu veidošanās novēršanas programmas izstrādājamās to izpildei vispiemērotākajā ģeogrāfiskajā līmenī, tātad ir svarīgi attiecīgajam līmenim novirzīt pienācīgus resursus.

18. ieteikums

30. panta 2. punkts

Komisijas dokumenta teksts	RK grozījums
2. Dalībvalstis nosaka konkrētus kvalitatīvus un kvantitatīvus mērķus un rādītājus attiecībā uz ikvienu pieņemto pasākumu vai pasākumu kopumu, lai uzraudzītu un izvērtētu atsevišķu pasākumu sekmes.	2. Dalībvalstis nosaka konkrētus kvalitatīvus un kvantitatīvus mērķus. Komisija saskaņā ar 36. panta 2. punktā noteikto procedūru nosaka orientējošus kvantitatīvus un kvalitatīvus mērķus un rādītājus, ko dalībvalstis izmantos attiecībā uz ikvienu pieņemto pasākumu vai pasākumu kopumu, lai uzraudzītu un izvērtētu atsevišķu pasākumu sekmes.

Pamatojums

Nosakot kvalitatīvos un kvantitatīvos mērķus valstu līmenī, varētu tikt atspoguļota pašreizējā situācija dalībvalstīs. Uzraudzība un panākumu novērtējums saskaņā ar vienotu metodoloģiju sniegs iespēju pilnveidot atkritumu veidošanās novēršanas politiku Kopienas līmenī.

19. ieteikums

34. panta 1. punkts

Komisijas dokumenta teksts	RK grozījums
1. Dalībvalstis reizi trijos gados nosūta Komisijai nozares ziņojumu ar informāciju par šīs direktīvas īstenošanu. Ziņojumu sagatavo, pamatojoties uz anketu vai priekšlikumu, ko Komisija izstrādā saskaņā ar Direktīvas 91/692/EEK 6. pantā paredzēto procedūru. Ziņojumu Komisijai iesniedz deviņu mēnešu laikā pēc tam, kad beidzies ziņojumā aptvertais trīs gadu laikposms. Dalībvalstis šajos ziņojumos iekļauj informāciju par saviem panākumiem, īstenojot programmas atkritumu rašanās novēršanai. Ziņošanas pienākuma ietvaros vāc datus par ēdināšanas uzņēmumu pārtikas atkritumiem, tādējādi paverot iespēju izstrādāt noteikumus to drošai izmantošanai, reģenerēšanai, pārstrādei un apglabāšanai.	1. Dalībvalstis reizi trīs četros gados nosūta Komisijai nozares ziņojumu ar informāciju par šīs direktīvas īstenošanu. Ziņojumu sagatavo, pamatojoties uz anketu vai priekšlikumu, ko Komisija izstrādā saskaņā ar Direktīvas 91/692/EEK 6. pantā paredzēto procedūru. Ziņojumu Komisijai iesniedz deviņu mēnešu laikā pēc tam, kad beidzies ziņojumā aptvertais trīs gadu laikposms. Dalībvalstis šajos ziņojumos iekļauj informāciju par saviem panākumiem, īstenojot programmas atkritumu rašanās novēršanai. Ziņošanas pienākuma ietvaros vāc datus par ēdināšanas uzņēmumu pārtikas atkritumiem, tādējādi paverot iespēju izstrādāt noteikumus to drošai izmantošanai, reģenerēšanai, pārstrādei un apglabāšanai.

Pamatojums

Nozares ziņojumu sagatavošanas biežums 14. un 15. grozījumā minēto iemeslu ir jāsinchronizē ar prasībām, ko piemēro gan atkritumu veidošanās novēršanas programmām, gan atkritumu apsaimniekošanas plāniem.

20. ieteikums

35. pants

Komisijas dokumenta teksts	RK grozījums
Komisija saskaņā ar 36. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem grozījumus, kas vajadzīgi, lai pielikumus pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai.	Komisija saskaņā ar 36. panta 2. punktā minēto procedūru saskaņā ar politisku procedūru, kurā piedalās visas iesaistītās puses, un pēc ierosināto pasākumu ietekmes novērtējuma pieņem grozījumus, kas vajadzīgi, lai pielikumus pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai.

Pamatojums

Šīs direktīvas pielikumi ir svarīgi attiecībā uz tiesību aktu apjomu atkritumu apsaimniekošanas jomā. Kā atzīmēts 5. un 6. grozījumā, ir ierosināts, ka I un II pielikums, kuros ietverta turpmāko apstrādes operāciju klasifikācija, ir pārvietojams uz atsevišķas regulas pielikumiem. Tomēr kopumā ir svarīgi atzīt to, ka nepieciešamas politiskas, ne tikai tehniskas diskusijas, lai šīs direktīvas pielikumus pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai. Šajā politisko lēmumu pieņemšanas procedūrā jāiesaista attiecīgie dalībnieki, un atbilstoši vietējo un reģionālo pašvaldību pienākumiem un kompetencēm atkritumu apsaimniekošanas jomā ar tām vismaz jāapspriežas pirms īstenošanas pasākumu ierosināšanas. Kā minēts 5. grozījumā, attiecīgajiem dalībniekiem arī jānodrošina iespēja apsvērt ietekmes novērtējumu, kas Komisijai jāveic pirms priekšlikuma izvirzīšanas attiecībā uz izmaiņām tiesību aktos.

21. ieteikums

1. pielikums

Komisijas dokumenta teksts	RK grozījums
I PIELIKUMS APGLABĀŠANAS DARBĪBAS	I PIELIKUMS APGLABĀŠANAS DARBĪBAS
D 1 Noglabāšana virs vai zem zemes (piem., poligons u.c.)	D 1 Noglabāšana virs vai zem zemes (piem., poligons u.c.)
D 2 Attīrīšana augsnē (piem., šķidrumu vai nogulšņu biodegradācija augsnē u.c.)	D 2 Attīrīšana augsnē (piem., šķidrumu vai nogulšņu biodegradācija augsnē u.c.)
D 3 Iesūkņošana (piem., sūkņejamu atkritumu ievadīšana akās, tektoniski veidotās sālsalās vai dabīgi izveidotās iedobēs u.c.)	D 3 Iesūkņošana (piem., sūkņejamu atkritumu ievadīšana akās, tektoniski veidotās sālsalās vai dabīgi izveidotās iedobēs u.c.)
D 4 Izgāšana uz virsmas (piem., šķidrumu vai nogulšņu uzglabāšana bedrēs, dīķos vai ūdens baseinos u.c.)	D 4 Izgāšana uz virsmas (piem., šķidrumu vai nogulšņu uzglabāšana bedrēs, dīķos vai ūdens baseinos u.c.)
D 5 Speciāli konstruēts poligons (piem., ievietošana speciāli iekārtotos atsevišķos nodalījumos, kas pārklāti un izolēti viens no otra un no vides u.c.)	D 5 Speciāli konstruēts poligons (piem., ievietošana speciāli iekārtotos atsevišķos nodalījumos, kas pārklāti un izolēti viens no otra un no vides u.c.)
D 6 Izgāšana ūdenstilpēs, izņemot jūras/okeānus	D 6 Izgāšana ūdenstilpēs, izņemot jūras/okeānus
D 7 Izgāšana jūrā/okeānā, ieskaitot novietošanu uz gultnes	D 7 Izgāšana jūrā/okeānā, ieskaitot novietošanu uz gultnes
D 8 Bioloģiska apstrāde, kas nav precizēta citur šajā pielikumā, un kā rezultātā veidojas galīgi savienojumi vai maisījumi, kurus apglabā, izmantojot kādu no D 1 līdz D 12 darbībai	D 8 Bioloģiska apstrāde, kas nav precizēta citur šajā pielikumā, un kā rezultātā veidojas galīgi savienojumi vai maisījumi, kurus apglabā, izmantojot kādu no D 1 līdz D 12 darbībai
D 9 Fizikāli ķīmiska apstrāde, kas nav precizēta citur šajā pielikumā, un kā rezultātā veidojas galīgi savienojumi vai maisījumi, kurus apglabā, izmantojot kādu no D 1 līdz D 12 darbībai (piem., iztvaicēšana, žāvēšana, kalcinēšana u.c.)	D 9 Fizikāli ķīmiska apstrāde, kas nav precizēta citur šajā pielikumā, un kā rezultātā veidojas galīgi savienojumi vai maisījumi, kurus apglabā, izmantojot kādu no D 1 līdz D 12 darbībai (piem., iztvaicēšana, žāvēšana, kalcinēšana u.c.)
D 10 Sadedzināšana uz sauszemes	D 10 Sadedzināšana uz sauszemes
D 11 Sadedzināšana jūrā	D 11 Sadedzināšana jūrā
D 12 Ilgstoša glabāšana (piem., konteineru ievietošana kalnraktuvēs u.c.)	D 12 Ilgstoša glabāšana (piem., konteineru ievietošana kalnraktuvēs u.c.)
D 13 Sajaukšana vai samaisīšana pirms kādas no D 1 līdz D 12 darbības veikšanas	D 13 Sajaukšana vai samaisīšana pirms kādas no D 1 līdz D 12 darbības veikšanas
D 14 Pārsaiņošana pirms kādas no D 1 līdz D 13 darbības veikšanas	D 14 Pārsaiņošana pirms kādas no D 1 līdz D 13 darbības veikšanas
D 15 Glabāšana līdz kādas no D 1 līdz D 14 darbības veikšanai (izņemot īslaicīgu glabāšanu pirms savākšanas vietā, kur atkritumi radušies)	D 15 Glabāšana līdz kādas no D 1 līdz D 14 darbības veikšanai (izņemot īslaicīgu glabāšanu pirms savākšanas vietā, kur atkritumi radušies)

Pamatojums

Direktīvas par atkritumiem I pielikums pārvietojams uz Regulas Xxxx I pielikumu un saskaņā ar 5. grozījumā minēto pamatojumu jāsvīturo.

22. ieteikums

II pielikums

Komisijas dokumenta teksts	RK grozījums
<p style="text-align: center;">II PIELIKUMS REĢENERĀCIJAS DARBĪBAS</p> <p>R 1 Izmantošana kā degvielu vai citu līdzekli enerģijas ražošanai</p> <p>Sadedzināšanas iekārtas, kas paredzētas cieto sadzīves atkritumu pārstrādei, tā ietver tikai tādā gadījumā, ja to energoefektivitāte ir lielāka vai vienāda ar:</p> <ul style="list-style-type: none"> — 0,60 iekārtām, kas darbojas un kurām atļauja saskaņā ar atbilstīgiem Kopienas tiesību aktiem izdota pirms 2009. gada 1. janvāra, — 0,65 iekārtām, kurām atļauja izdota pēc 2008. gada 31. decembra, aprēķiniem izmantojot šādu formulu: <p>Energoefektivitāte = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$,</p> <p>kur:</p> <p>$E_p$ ir gadā saražotais siltumenerģijas vai elektroenerģijas daudzums. To aprēķina, elektroenerģijas daudzumu reizinot ar 2,6 un komerciāliem mērķiem saražotās siltumenerģijas daudzumu reizinot ar 1,1 (GJ/gadā);</p> <p>E_f ir gadā pievadītais enerģijas daudzums degvielas sistēmās, ko izmanto tvaika ražošanai (GJ/gadā);</p> <p>E_w ir enerģijas daudzums, ko satur apstrādāti atkritumi un ko aprēķina, izmantojot atkritumu zemāko neto siltumietilpību (GJ/gadā);</p> <p>E_i ir importētais enerģijas daudzums gadā, izņemot E_w un E_f (GJ/gadā);</p> <p>0,97 ir enerģijas zudumu koeficients smago pelnu un radiācijas dēļ.</p> <p>R 2 Šķīdinātāju reģenerācija</p> <p>R 3 Organisko vielu, kas nav izmantotas kā šķīdinātāji, atkārtota pārstrāde vai reģenerācija (tostarp kompostēšana un citi bioloģiskas pārveides procesi)</p> <p>R 4 Metālu un metālu savienojumu atkārtota pārstrāde vai reģenerācija</p> <p>R 5 Citu neorganisko materiālu atkārtota pārstrāde vai reģenerācija</p> <p>R 6 Skābju vai bāzu reģenerācija</p> <p>R 7 Piesārņojuma mazināšanai izmantoto sastāvdaļu reģenerācija</p> <p>R 8 Katalizatoru sastāvdaļu reģenerācija</p> <p>R 9 Otrreizēja naftas pārstrāde vai citi naftas atkārtotas izmantošanas veidi</p> <p>R 10 Iestrādāšana zemē, kas var radīt labumu lauksaimniecībai vai ekoloģiskus uzlabojumus</p>	<p style="text-align: center;">II PIELIKUMS REĢENERĀCIJAS DARBĪBAS</p> <p>R-1 Izmantošana kā degvielu vai citu līdzekli enerģijas ražošanai</p> <p>Sadedzināšanas iekārtas, kas paredzētas cieto sadzīves atkritumu pārstrādei, tā ietver tikai tādā gadījumā, ja to energoefektivitāte ir lielāka vai vienāda ar:</p> <ul style="list-style-type: none"> — 0,60 iekārtām, kas darbojas un kurām atļauja saskaņā ar atbilstīgiem Kopienas tiesību aktiem izdota pirms 2009. gada 1. janvāra, — 0,65 iekārtām, kurām atļauja izdota pēc 2008. gada 31. decembra, aprēķiniem izmantojot šādu formulu: <p>Energoefektivitāte = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$,</p> <p>kur:</p> <p>$E_p$ ir gadā saražotais siltumenerģijas vai elektroenerģijas daudzums. To aprēķina, elektroenerģijas daudzumu reizinot ar 2,6 un komerciāliem mērķiem saražotās siltumenerģijas daudzumu reizinot ar 1,1 (GJ/gadā);</p> <p>E_f ir gadā pievadītais enerģijas daudzums degvielas sistēmās, ko izmanto tvaika ražošanai (GJ/gadā);</p> <p>E_w ir enerģijas daudzums, ko satur apstrādāti atkritumi un ko aprēķina, izmantojot atkritumu zemāko neto siltumietilpību (GJ/gadā);</p> <p>E_i ir importētais enerģijas daudzums gadā, izņemot E_w un E_f (GJ/gadā);</p> <p>0,97 ir enerģijas zudumu koeficients smago pelnu un radiācijas dēļ.</p> <p>R-2 Šķīdinātāju reģenerācija</p> <p>R-3 Organisko vielu, kas nav izmantotas kā šķīdinātāji, atkārtota pārstrāde vai reģenerācija (tostarp kompostēšana un citi bioloģiskas pārveides procesi)</p> <p>R-4 Metālu un metālu savienojumu atkārtota pārstrāde vai reģenerācija</p> <p>R-5 Citu neorganisko materiālu atkārtota pārstrāde vai reģenerācija</p> <p>R-6 Skābju vai bāzu reģenerācija</p> <p>R-7 Piesārņojuma mazināšanai izmantoto sastāvdaļu reģenerācija</p> <p>R-8 Katalizatoru sastāvdaļu reģenerācija</p> <p>R-9 Otrreizēja naftas pārstrāde vai citi naftas atkārtotas izmantošanas veidi</p> <p>R-10 Iestrādāšana zemē, kas var radīt labumu lauksaimniecībai vai ekoloģiskus uzlabojumus</p>

Komisijas dokumenta teksts	RK grozījums
R 11 To atkritumu izmantošana, kas radušies R1 līdz R10 darbību rezultātā	R 11 To atkritumu izmantošana, kas radušies R1 līdz R10 darbību rezultātā
R 12 Atkritumu apmaiņa, lai tos pakļautu jebkurai no R 1 līdz R 11 darbībām	R 12 Atkritumu apmaiņa, lai tos pakļautu jebkurai no R 1 līdz R 11 darbībām
R 13 Atkritumu glabāšana līdz kādas no R 1 līdz R 12 darbības veikšanai (izņemot īslaicīgu glabāšanu pirms savākšanas vietā, kur atkritumi radušies).	R 13 Atkritumu glabāšana līdz kādas no R 1 līdz R 12 darbības veikšanai (izņemot īslaicīgu glabāšanu pirms savākšanas vietā, kur atkritumi radušies).

Pamatojums

Direktīvas par atkritumiem II pielikums saskaņā ar 5. grozījuma pamatojumu jāpārvieta uz atsevišķu regulu un saskaņā ar iepriekšējiem grozījumiem jāsvīturo.

Briselē, 2006. gada 14. jūnijā.

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Michel DELEBARRE

Reģionu komitejas atzinums par tematu "Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par" tīro "autotransporta līdzekļu izmantošanas veicināšanu"

(2006/C 229/02)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā Priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par "tīro" autotransporta līdzekļu izmantošanas veicināšanu (KOM(2005) 634 galīgā red. — 2005/0283 (COD));

ņemot vērā Eiropas Komisijas 2005. gada 21. decembra lēmumu saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 175. un 265. panta 1. punktu apspriesties ar Reģionu komiteju šajā jautājumā;

ņemot vērā Reģionu komitejas priekšsēdētāja 2006. gada 24. janvāra lēmumu uzdot Ilgtspējīgas attīstības komisijai izstrādāt atzinumu par šo tematu;

ņemot vērā tās atzinumu par Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Pilsētvides tematiskās stratēģijas izstrādāšana" (KOM(2004) 60 galīgā red.) — CdR 93/2004 fin ⁽¹⁾;

ņemot vērā tās atzinumu par Balto grāmatu "Eiropas transporta politika līdz 2010. gadam — laiks izlemt" (KOM(2001) 370 galīgā red.) — (CdR 54/2001 fin ⁽²⁾);

ņemot vērā tās atzinumu par Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam "ES 2005. gada pārskats par ilgtspējīgas attīstības stratēģiju — sākotnējie apsvērumi un turpmākā orientācija" (KOM(2005) 37 galīgā red. — (CdR 66/2005 fin);

⁽¹⁾ OV C 43, 18.02. 2005., 35. lpp.

⁽²⁾ OV C 192, 12.08.2002., 8. lpp.

ņemot vērā Ilgtspējīgas attīstības komisijas 2006. gada 3. aprīlī pieņemto atzinuma projektu (CdR 48/2005 rev. 1) (ziņotāja: KARLSSON kdze, Vindelnas komūnas pašvaldības padomes locekle (SV/ELDA);

tā kā:

1. pašvaldības un reģioni ir ES iedzīvotājiem tuvākais lēmumu pieņemšanas un to izpildes līmenis; ir jāierosina pasākumi, lai nodrošinātu to, ka Eiropā gaiss kļūst tīrāks, un, uzturot dialogu ar pašvaldībām un reģionālo līmeni, kā arī ES iedzīvotājiem, šādi pasākumi ir jāievieš, jāveic un jāpārbauda to izpilde;
2. pasākumi, kas ierosināti nolūkā ierobežot transporta izraisītu kaitējumu videi, praksē ir jāīsteno Eiropas Savienības 25 dalībvalstu vietējā un reģionālā līmenī;
3. “tīru” autotransporta līdzekļu izmantošanas sekmēšana atbilst vietējo un reģionālo pašvaldību mērķiem, kas saistīti ar enerģijas patēriņa samazināšanu, tādējādi samazinot arī gaisa piesārņojuma līmeni;
4. vietējām un reģionālām pašvaldībām nebūtu vienām pašām jāuzņemas “tīro” autotransporta līdzekļu izmantošanas sekmēšana. Nepieciešami steidzami pasākumi, lai nekavējoties iesaistītu privāto sektoru un uzņēmumus, kas pilda valsts vai pašvaldību pasūtījumus;
5. vietējā un reģionālā līmenī veiktu pasākumu kopējais rezultāts ir faktors, ar kura palīdzību ir iespējams mainīt pašreizējās tendences, kas nav ilgtspējīgas,

65. plenārajā sesijā, kas notika 2006. gada 14. un 15. jūnijā (15. jūnija sēdē), pieņēma šādu atzinumu

1. Reģionu komitejas viedoklis

Reģionu komiteja

Vispārīgas piezīmes

1.1 **atzinīgi vērtē** Komisijas vēlmi uzlabot gaisa kvalitāti, nosakot valsts iestādēm pienākumu iepirkt “tīros” autotransporta līdzekļus;

1.2 **aicina** direktīvā paredzētos pasākumus publiskām iestādēm iegādāties tīrākus autotransporta līdzekļus izteikt ieteikuma formā;

1.3 vēlas **uzsvērt**, ka ir svarīgi, lai ierosinātie pasākumi tiktu īstenoti, cieši sadarbojoties ar ES pašvaldībām un reģioniem. Minētā priekšlikuma direktīvai izstrādes gaitā konsultācijas tika veiktas pirmām kārtām ar autotransporta līdzekļu un degvielas nozaru pārstāvjiem, kā arī ar dalībvalstīm valsts līmenī;

1.4 **aicina** iesaistīt pašvaldības un reģionus turpmākajā darbā, kas saistīts ar direktīvā ierosināto pasākumu noteikšanu, ieviešanu, izpildes kontroli un izvērtēšanu, ja direktīvu pieņems. Komiteja tomēr uzskata, ka nav nepieciešams izveidot īpašu komiteju, kas konsultētu Komisiju tās turpmākajā darbā;

1.5 vēlas **uzsvērt** nepieciešamību informēt iedzīvotājus par veiktiem pasākumiem un, izmantojot, piemērus no dzīves, viņiem izskaidrot Eiropas likumdošanas procesu un rezultātus. Šajā darbā vietējam un reģionālām līmenim ir liela nozīme, kas cita starpā ir norādīts Komisijas Baltajā grāmatā par Eiropas Savienības komunikācijas politiku;

1.6 **atzinīgi vērtē** Komisijas priekšlikuma direktīvai pamatojumu un mērķus. Tomēr Reģionu komiteja vēlas **uzsvērt**, ka nedrīkst pieļaut tādu noteikumu par līgumtiesību piešķiršanu izstrādi, kas attiecināma vienīgi uz publisko sektoru. Kā Komisija priekšlikumā direktīvai pareizi ir atspoguļojusi — valsts un pašvaldību pārvaldes īpatsvars vieglo un kravas automobiļu tirgū ir tikai 6 %, savukārt autobusu tirgū — 30 %. Reģionu komiteja tāpēc vēlētos atbalstīt tādu risinājumu, kas paredzētu lielāku privātā sektora iesaistīšanu. Komiteja vēlas vērst uzmanību uz to, cik svarīgi ir pieņemt “vieglākus” nelegislatīvus pasākumus zaļā iepirkuma jomā pie nosacījuma, ka ir ieviesti attiecīgi pamatnoteikumi. It īpaši lielās pilsētās ir gatavas sasniegt augstus vides aizsardzības mērķus;

1.7 **norāda** uz to, ka vienpusīga pienākumu noteikšana tikai publiskajam sektoram var jo sevišķi atturēt nabadzīgākās pašvaldības veikt investīcijas vai arī tās var būt spiestas vispārējas nozīmes pakalpojumu sniegšanai piesaistīt trešās personas (ārpalpojumu).

Citi videi nekaitīgu autotransportu veicinoši pasākumi

1.8 **aicina** piemērot vienotu koncepciju attiecībā uz “tīrā” autotransporta veicināšanas iespējamiem pasākumiem. Komiteja ieilst pret direktīvas priekšlikumā noteikto 25 % iegādes kvotu attiecībā uz “tīru” smago autotransportu publiskā sektora vajadzībām, pamatojoties uz noteiktajiem standartiem. Tā vietā Komiteja iesaka attiecībā uz motoriem piemērot normas, kas vienādi attiektos uz visiem transportlīdzekļiem un pircēju kategorijām. Tomēr ir vajadzīgi arī citi pasākumi, lai sasniegtu attiecībā uz gaisa piesārņojumu noteiktās robežvērtības.

1.9 Reģionu komiteja **atzinīgi vērtē** to, ka vairāk uzmanības ir pievērsts biodegvielai. Ja Eiropā ražotu vairāk bioetanolu un biodīzeļdegvielas nolūkā aizstāt autotransporta līdzekļu darbināšanai izmantoto tradicionālo degvielu (benzīnu vai dīzeļdegvielu), rastos vairākas priekšrocības. Tādējādi būtu iespējams:

- samazināt autotransporta līdzekļu izdalīto siltumnīcas efektu izraisošo gāzu daudzumu;
- nodrošināt energoapgādi tad, kad nafta kļūs grūtāk pieejama;
- dot ES lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarei iespējas audzēt biodegvielas ražošanai paredzētus kultūraugus un izejvielas;
- dot jaunattīstības valstīm iespēju uz ES eksportēt biodegvielas;
- samazināt dabas resursu izmantošanu.

Ierosinātie pasākumi

1.10 Reģionu komiteja neatbalsta direktīvas par "tīro" autotransporta līdzekļu izmantošanas veicināšanu pieņemšanu. Tā vietā drīzāk būtu jāveic šādi pasākumi:

- Komisijai ir jāizstrādā tādas Kopienas satiksmes un transporta politikas īstenošanas grafiks, ar kuras palīdzību tiktu mazināts kaitējums tā rašanās vietā un jādara viss iespējams, lai panāktu:
 - Euro 5 normu, kas attiecas uz pasažieru pārvadājumiem, spēkā stāšanos no 2007. gada;
 - Euro 6 normu, kas attiecas uz pasažieru pārvadāšanai paredzētu automašīnu un mikroautobusu ar dīzeļmotoru spēkā stāšanos no 2011. gada;
 - Euro VI normu, kas attiecas uz smagajām kravas mašīnām spēkā stāšanos no 2012. gada;
- jāveic ar informēšanu un izglītošanu saistīti pasākumi nolūkā atbalstīt valsts iestāžu veiktus "tīro" autotransporta līdzekļu iepirkumus un palielināt šādu iepirkumu apjomu; Komisijas rokasgrāmata par "zaļo" publisko iepirkumu ir vērtīgs instruments šajā jomā, tomēr ir vajadzīgas arī papildu iniciatīvas;
- jāveic pasākumi, lai izstrādātu instrumentus, kuru mērķis ir ar vides aizsardzību saistītu prasību izvirzīšana publiskā iepirkuma jomā;
- jāatbalsta "zaļā tīkla" izveidošana publiskā iepirkuma jomā. Ar minētā "zaļā tīkla" palīdzību iespējams veikt salīdzinošus pētījumus, apmainīties ar informāciju par praksi, kā arī izvirzīt kopīgus mērķus;
- Eiropas Savienībā ir jāpiešķir prioritāte pētniecību un attīstību stimulējošiem pasākumiem "tīro" transportlīdzekļu jomā, kā arī ar to saistītās nozarēs;
- lai veicinātu tīru transporta līdzekļu izmantošanu, būtu jāorientējas uz vietējas izcelsmes atjaunojamo enerģiju attīstību. Šajā sakarā ir svarīgi radīt atbilstošus mehānismus, lai

sekmētu biodegvielas ražošanai domāto meža kultūru attīstību un selekciju.

Ierosinātās direktīvas izpilde vietējā un reģionālā līmenī

1.11 Reģionu komiteja vēlas **uzsvērt**, ka ierosinātās direktīvas par "tīro" autotransporta līdzekļu izmantošanas veicināšanu izpildei dažādās dalībvalstīs ir atšķirīgi priekšnoteikumi.

- Vairumā dalībvalstu no direktīvas izrietošos pasākumus pilnībā vai daļēji finansē no valsts ievāktajiem nodokļiem. Vairākās dalībvalstīs minētos pasākumus finansē no pašvaldību vai reģionālā līmenī ievāktiem nodokļiem un nodevām.
- Videi mazāk kaitīgu transportlīdzekļu tirgus ES ir nevienlīdzīgi. "Tīro" autotransporta līdzekļu pieejamība dažādās dalībvalstīs ir atšķirīga, jo vairākas dalībvalstis ir brīvprātīgi apņēmušās iepirkt vai nomāt tādu skaitu videi mazāk kaitīgu transportlīdzekļu, kas veido zināmu procentuālu īpatsvaru no kopējā transportlīdzekļu skaita, tādējādi stimulējot "tīro" autotransporta līdzekļu tirgu. Arī tas, ka tiek izstrādāta un valsts iestādēs ieviesta vides vadības sistēma, proti, ES vides vadības un audita sistēma (EMAS), ir izraisījis videi mazāk kaitīgu transportlīdzekļu īpatsvara pieaugumu.
- Vēl viens faktors, kas dažādās dalībvalstīs atšķiras un kas nosaka dažādu videi mazāk kaitīgu transportlīdzekļu ieviešanas iespējamību, ir ar infrastruktūras izveidošanu saistīto ieguldījumu apjoms. Tostarp videi mazāk kaitīgu transportlīdzekļu tirgus attīstības svarīgs priekšnoteikums ir tādu degvielas uzpildes staciju pieejamība, kurās var iegādāties dažādu veidu degvielas.

Minēto atšķirību dēļ arī vietējā un reģionālā līmeņa vajadzību atbalstam ES dalībvalstīs būtu jābūt atšķirīgam.

Izpildes kontrole

1.12 Reģionu komiteja vēlas **uzsvērt**, ka Direktīvas pieņemšanas gadījumā būs nepieciešama tās izpildes pārraudzība un novērtēšana ciešā sadarbībā ar pašvaldībām un reģionālo līmeni. Ir svarīgi, lai tiktu apkopototi un paziņoti direktīvas izpildes rezultāti, proti, iepirkto "tīro" transportlīdzekļu skaits un to ietekme uz gaisa kvalitāti. Šāda atgriezeniskā saite ar pašvaldībām un reģionālo līmeni, kā arī ar ES iedzīvotājiem ir priekšnoteikums, kas nepieciešams direktīvas mērķu sasniegšanai un ar tiem saistītās norises tālākai attīstībai. Šāda atgriezeniskā saite ir svarīgs priekšnoteikums arī tam, lai būtu iespējams veikt papildu pasākumus attiecībā uz "tīro" autotransporta līdzekļu izmantošanas veicināšanu.

2. Reģionu komitejas ieteikumi.

2.1 Reģionu komiteja aicina ES likumdevējus, turpinot ar "tīro" autotransporta līdzekļu izmantošanas veicināšanu saistīto darbu, veikt arī publiskajam un privātajam sektoram paredzēto pasākumu saskaņošanu.

2.2 Reģionu komiteja **uzskata**, ka ir jāsniedz finansiāls atbalsts pašvaldībām un reģionālajam līmenim “zaļā” publiskā iepirkuma īstenošanai.

2.3 Reģionu komiteja **uzsver**, ka ir svarīgi, lai tiktu veikti ar informēšanu un izglītošanu saistīti pasākumi nolūkā atbalstīt valsts iestāžu veiktus “tīro” autotransporta līdzekļu iepirkumus un palielināt šādu iepirkumu apjomu.

2.4 Reģionu komiteja **vēlas**, lai tiktu apkopots viedoklis par to, kādus pasākumus iespējams veikt nolūkā sekmēt videi mazāk kaitīgu autotransportu.

2.5 Reģionu komiteja **ierosina** veikt iespējamās direktīvas izpildes kontrolei paredzētās ziņošanas sistēmas salāgošanu ar pārējām ziņošanas sistēmām. Tostarp minētā ziņošanas sistēma ir jāsalāgo ar to ziņošanas sistēmu, kuras ieviešana ierosināta Direktīvā par apkārtējā gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai.

2.6 Reģionu komiteja **aicina** pašvaldības un reģionus iesaistīt turpmākajā darbā, kas saistīts ar iespējamajā direktīvā ierosināto pasākumu veidošanu, ieviešanu, izpildes kontroli un izvērtēšanu.

Briselē, 2006. gada 15. jūnijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Michel DELEBARRE

Reģionu komitejas atzinuma projekts par tematu “Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes ieteikumam par pamatprasmēm mūžizglītībā”

(2006/C 229/03)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā Priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes ieteikumam par pamatprasmēm mūžizglītībā (KOM (2005) 548 galīgā red. — 2005/0221 (COD));

ņemot vērā Eiropas Komisijas 2005. gada 28. novembra lēmumu saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta pirmo daļu minētajā jautājumā apspriesties ar Reģionu komiteju;

ņemot vērā Komitejas priekšsēdētāja 2006. gada 24. janvāra lēmumu dot norādījumu Kultūras, izglītības un pētniecības komisijai izstrādāt atzinumu par minēto priekšlikumu;

ņemot vērā atzinumu par tematu *Priekšlikums par Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumu, ar ko izveido integrētu rīcības programmu mūžizglītības jomā (CdR 258/2004 fin ⁽¹⁾)*;

ņemot vērā atzinumu par tematu *Komisijas paziņojums par faktisku mūžizglītības īstenošanu Eiropā (CdR 49/2002 fin ⁽²⁾)*;

ņemot vērā atzinumu par tematu *Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (no 2007. līdz 2013. gadam) (CdR 155/2005 fin)*;

ņemot vērā atzinumu par tematu *Eiropas Parlamenta un Padomes ieviesta daudzgadīga programma efektīvai informācijas un komunikāciju tehnoloģiju (IKT) integrācijai izglītības un apmācības sistēmā Eiropā (e-apmācības programma) (CdR 73/2003 fin ⁽³⁾)*;

ņemot vērā atzinumu par tematu *Komisijas paziņojums “Par valodu apmācības un lingvistiskās dažādības veicināšanas darbības plānu 2004.-2006. gada periodā” (CdR 248/2003 fin ⁽⁴⁾)*;

⁽¹⁾ OV C 164, 05.07.2005, 59. lpp.

⁽²⁾ OV C 278, 14.11.2002, 26. lpp.

⁽³⁾ OV C 244, 10.10.2003, 42. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 73, 23.03.2004, 33. lpp.

ņemot vērā atzinumu par tematu Priekšlikums par Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumu, ar ko izveido programmu "Kultūra 2007" (2007.-2013.) (CdR 259/2004 fin ⁽⁵⁾);

ņemot vērā atzinumu par tematu Paziņojums par Baltajā grāmatā "Jauns aicinājums Eiropas jaunatnei" uzsāktā darba turpinājumu. Ierosinātie kopējie mērķi jauniešu brīvprātīgo darbību jomā, atsaucoties uz 2002. gada 27. jūnija Padomes rezolūciju par Eiropas sadarbības struktūru jaunatnes jomā (KOM (2004) 337 galīgā red.);

ņemot vērā atzinumu par tematu Paziņojums par Baltajā grāmatā "Jauns aicinājums Eiropas jaunatnei" uzsāktā darba turpinājumu. Ierosinātie kopējie mērķi pilnīgākai jaunatnes izpratnei un pārzināšanai, atsaucoties uz 2002. gada 27. jūnija Padomes rezolūciju par Eiropas sadarbības struktūru jaunatnes jomā, KOM (2004) 336 galīgā red. (CdR 192/2004 fin ⁽⁶⁾);

ņemot vērā 2006. gada 4. aprīlī pieņemto Kultūras, izglītības un pētniecības komisijas atzinuma projektu (CdR 31/2006 rev.2) (ziņotāja — Christina Tallberg kdze, pašvaldību padomes locekle, Stokholmas lēnes pašvaldību padome (SE/ESP)),

65. plenārajā sesijā, kas notika 2006. gada 14. un 15. jūnijā (2006. gada 14. jūnija sēdē), pieņēma šādu atzinumu.

Komisijas paziņojuma saturs

Lisabonas Eiropadome 2000. gada martā atzina to, ka, piemērojoties globalizācijai un veidojot uz zināšanām balstītu valsts ekonomiku, Eiropa sastopas ar grūtībām. Tā uzsvēra, ka "katram pilsonim jāapgūst prasmes, kas nepieciešamas, lai dzīvotu un strādātu šādā jaunā informācijas sabiedrībā" un ka "Eiropas sistēmā ir jānosaka jaunās pamatiemaņas (⁷), ko nepieciešams nodrošināt ar mūžizglītību: informācijas tehnoloģiju (IT) iemaņas, svešvalodas, tehnoloģiju kultūra, uzņēmējdarbība un sociālās prasmes".

Ierosinātais ieteikums ir Eiropas mērogā izmantojams atsaucē instrumentis, kas attiecas uz pamatprasmēm, un tajā ir sniegti ieteikumi, kā ar mūžizglītības palīdzību ir iespējams nodrošināt to, ka minētās prasmes ir visiem iedzīvotājiem.

Attīstoties zināšanu sabiedrībai, palielinās vajadzība pēc pamatprasmēm privātajā, publiskajā un profesionālajā jomā.

Tomēr 2004. gada novembrī Lisabonas stratēģijas augstākā līmeņa darba grupa skaidri pateica, ka "Eiropā nebūt nav paveikts pietiekami daudz, lai iedzīvotājiem nodrošinātu iespējas, kas tiem nepieciešamas, lai piemērotos mainīgajam darba tirgum, un tas gan attiecas uz augstas, gan zemas kvalifikācijas darbavietām."

Daudzas valstis ir sākušas pamatiemaņu programmas, piemēram, lasīt un rakstīt prasmes, rēķināšanas un IKT programmas pieaugušajiem, bieži ar NVO palīdzību. Tomēr virkne valstu vēl nav panākušas to, ka visi iedzīvotāji var mācīties un atjaunināt savas pamatiemaņas.

⁽⁵⁾ OV C 164, 05.07.2005, 65. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 43, 18.02.2005, 42. lpp.

⁽⁷⁾ "Pamatiemaņas" kopumā attiecas uz lasīšanas un rakstīšanas prasmi un rēķināšanas prasmi; Lisabonas Eiropadome aicināja tām pievienot tādas jaunas zināšanu sabiedrībā nepieciešamas prasmes kā informācijas un komunikāciju tehnoloģijas (IKT) un uzņēmējdarbības gars.

Ieteikumam pievienotajā pielikumā "Pamatprasmes mūžizglītībai — Eiropas paraugkritēriju sistēmā" uzskaitītas zināšanas, prasmes un attieksmes, ka liek cilvēkiem vairāk iesaistīties ilgtspējīgā attīstībā un demokrātiskā līdzdarbībā. Astoņas galvenās pamatprasmes ir saziņa dzimtajā valodā, saziņa svešvalodās, matemātiskā prasme, digitālā prasme, mācīšanās mācīties, starppersonu, starpkultūru un sociālās prasmes, uzņēmējdarbība un kultūras izpausme.

Nozīmīgums vietējām un reģionālajām pašvaldībām

Visā Eiropas Savienībā vietējam un reģionālam līmenim ir galvenā atbildība par izglītību, apmācību un prasmju izkopšanu ar mūžizglītības palīdzību.

Vietējās un reģionālās pašvaldības ir ideāli piemērotas tam, lai konstruktīvi sadarbotos ar sociālajiem partneriem, kā arī ar vispārējās izglītības un tālākizglītības jomā strādājošām iestādēm un organizācijām nolūkā pielāgot vispārējo izglītību un profesionālās izglītības kursus īpašām vajadzībām un prasībām.

Turklāt dažādi reģionāla un vietēja līmeņa sadarbības projekti ir nozīmīgs izaugsmes un attīstības impulss.

Ar izglītības programmu palīdzību ES ir iespēja tiešā veidā sazināties ar iedzīvotājiem. Neviens cits ES pasākums katru gadu neskar tik daudzus iedzīvotājus. Ar minēto programmu palīdzību ir iespējams arī modernizēt dalībvalstu izglītības sistēmu un palīdzēt iedzīvotājiem uzlabot viņu prasmes. Ņemot vērā vietējā un reģionālā līmeņa atbildību, reģionālā līmeņa dalībnieki ir jāauskaidro par svarīgu izglītības un apmācības programmu mērķgrupu ⁽⁸⁾.

⁽⁸⁾ CdR 258/2004 fin.

Komisijas un Reģionu komitejas kopīgi izveidotie reģionālie tīkli mūžizglītībai (R3L iniciatīva) ir lielisks piemērs tam, kā Eiropā ir iespējams izplatīt un attīstīt mūžizglītības principu. Minēto tīklu veidošana sākas kā eksperimentāla iniciatīva, kam galvenajās programmās bija izdalīts atsevišķs budžets. Tagad mūžizglītības tīklu programma ir iekļauta Integrētajā rīcības programmā mūžizglītības jomā laikam no 2007. līdz 2013. gadam.

1. Reģionu komitejas vispārējais viedoklis par paziņojumu.

1.1 Reģionu komiteja uzskata, ka ES mūžizglītības stratēģijai ir ļoti raksturīgs iedzīvotāju līdzdalības aspekts visā dzīves gaitā, sākot jau no agras bērnības, un ka mūžizglītība ir mācīšanās dažādos veidos — gan formālā, gan neformālā veidā. Reģionu komiteja dažādos kontekstos ir uzsvērusi, ka mūžizglītības stratēģija ir ļoti atkarīga no vietējā un reģionālā līmeņa. Tieši šim līmenim dalībvalstīs ir politiskā un ekonomiskā atbildība par skolām un izglītību. Bieži tas darbojas kā attīstības un izaugsmes koordinators, kas atbild par iedzīvotāju labklājību un infrastruktūru, un minētajā līmenī bieži darbojas arī iestādes, kas risina sociālus jautājumus. Vietējais un reģionālais līmenis ir arī darba devējs, kas ir ieinteresēts attīstīt savu darbinieku prasmes un atbild par šo procesu. ⁽⁹⁾

1.2 Izglītībai ir izšķirīga nozīme Eiropas mobilizēšanā, lai nodrošinātu tās konkurētspēju un tādējādi arī labklājības priekšnoteikumus. Eiropas galvenais kapitāls, proti, cilvēki ir jāsagatavo tādai darba dzīvei un darba saturam, kas ievērojami atšķiras no tā, kādu pieredzēja iepriekšējās paaudzes, un kas arī turpmāk strauji mainīsies. Gan uzņēmumiem, gan darbiniekiem turpmāk būs jārisina uzdevumi, kurus grūti iepriekš apzināt.

1.3 Kā zināms, attīstība reģionālā un vietējā līmenī notiek atbilstoši atšķirīgiem priekšnoteikumiem un sākuma pozīcijām. Tomēr minēto attīstību nekādā gadījumā nedrīkst skatīt izolēti, neņemot vērā pasaulē notiekošos procesus. Reģioniem un sabiedrībai ir vajadzīgi uzņēmumi, kas atjauno ražošanas procesu un rada jaunas darba vietas, tādējādi aizstājot likvidētās tradicionālās darba vietas, lai novērstu stagnācijas un sociālās atstumtības risku, kas cita starpā izpaužas kā bezdarbs, kā arī nevēlama priekšlaicīga darba tirgus atstāšana, izmantojot ārstu izsniegtu atbrīvojumu no darba.

1.4 Tādēļ iedzīvotāju prasmes un spējas ir jāattīsta tādējādi, lai tās atbilstu zināšanu sabiedrības vajadzībām. Arvien nozīmīgākas kļūst tādas indivīda īpašības kā labas valodu zināšanas,

vispārējās komunikatīvās prasmes un spēja sadarboties. Pašreizējo attīstības tendenču dēļ, proti, saistībā ar ātrāku tirdzniecības procesu, globalizētiem tirgiem un segmentāciju palielinās vajadzība pēc sadarbības. Intensīvāk ir savstarpēji jāsadarbomas gan dažādiem uzņēmumiem un organizācijām vietējā un reģionālā līmenī, gan reģioniem. Palielinās kā Eiropas dažādu reģionu, tā arī Eiropas un pārējās pasaules savstarpēja atkarība.

1.5 Darba dzīves, sabiedrības un augstākās izglītības sistēmas mijiedarbība ir svarīgs inovācijas un izaugsmes priekšnoteikums vietējā un reģionālā līmenī. Ir vajadzīga infrastruktūra, kas iekļauj un nav diskriminējoša un ar kuras palīdzību iespējams sekmēt aktīvu pilsonisko līdzdalību un to, ka iedzīvotāji uzņemas kopēju atbildību par sociālu kohēziju un ilgtspējīgu attīstību.

1.6 Reģionu komiteja jau agrāk ir uzsvērusi, ka tā vēlas aktīvi piedalīties mūžizglītības sekmēšanā vietējā un reģionālā līmenī. ⁽¹⁰⁾ Tas attiecas arī uz jautājumiem, kas saistīti ar izglītības mērķiem un pamatprasmēm. Reģionu komiteja uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai Komisijas priekšlikumā iekļautos ieteikumus īstenotu vietējā un reģionālā līmenī.

1.7 Reģionu komiteja vēlas turpināt darbu pie minētajiem jautājumiem, lai sekotu līdzī turpmākajai attīstībai un to sekmētu, un piedāvā Komisijai sadarboties minētajā jomā, piemēram, saistībā ar eksperimentāliem projektiem un pētījumiem.

1.8 Reģionu komiteja uzsver, ka ir svarīgi veidot reģionālus mūžizglītības tīklus (atbilstoši R3L iniciatīvai), lai atbalstītu pamatzglītības un augstākās izglītības, kā arī profesionālās izglītības un kultūras iestāžu un apvienību sadarbību, jo šāda sadarbība ir būtisks nodarbinātību un aktīvu pilsoniskumu veicinošs faktors.

2. Komisijas ierosinājumi attiecībā uz ieteikumiem dalībvalstīm.

2.1 Ņemot vērā iepriekšējā punktā minēto, ir ārkārtīgi svarīgi, lai mūsdienu un nākotnes sabiedrībā un darba tirgū tiktu pievērsta īpaša uzmanība ar mūžizglītību saistītajām pamatprasmēm. Attīstība ir jāatbalsta gan vietējā un reģionālā līmenī, gan valsts un visas Eiropas Savienības mērogā. Reģionu komiteja atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu attiecībā uz ieteikumiem dalībvalstīm ar mūžizglītību saistītu pamatprasmju jomā.

⁽⁹⁾ CdR 49/2002 fin.

⁽¹⁰⁾ CdR 49/2004 fin.

2.2 Reģionu komiteja ļoti pozitīvi vērtē to, ka Komisijas priekšlikumā ir uzsvērtā reģionālā un vietējā līmeņa loma un nozīme. Tas ir ievērojams solis uz priekšu salīdzinājumā ar iepriekšējiem Komisijas priekšlikumiem, kas gandrīz pilnībā attiecās tikai uz ES un valsts līmeni.

2.3 Reģionu komiteja uzskata mūžizglītības integrētās programmas par svarīgu tādas izglītības nozares atbalstīšanas līdzekli, kuras mērķis ir sekmēt pamatprasmes mūžizglītībā. Ar iedzīvotāju aktīvāku mobilitāti saistīta zināšanu un prasmju apmaiņa ES reģionu un pašvaldību starpā var veicināt konkurētspējas un nodarbinātības pieaugumu.

2.4 Viena no galvenajām Komisijas ieteikumos ietvertajām idejām ir tāda, ka ir jārūpējas, lai pieaugušajiem būtu iespēja atjaunot pamatprasmes visā dzīves gaitā, un ka ir jāpievērš īpaša uzmanība mērķgrupām, kas valsts, reģionālā vai vietējā līmenī noteiktas par prioritārām. Šajā sakarā svarīga nozīme var būt tādiem vietējā un reģionālā līmenī veiktiem pasākumiem, ar kuru palīdzību veicina nepietiekami izglītotu iedzīvotāju motivāciju un viņus informē. Ir jāpaplašina iedzīvotāju zināšanas, pieredze un intereses, nevis par izejas punktu jāuzskata trūkumi un nepilnības.

2.5 Komisijas ieteikumu ietekme uz ekonomisku, sociālu, kultūras un citu procesu pārmaiņām būs atkarīga no konkrētiem un tūlītējiem pasākumiem valsts, reģionu un vietējā līmenī. Tādēļ Reģionu komiteja uzsver, ka ir svarīgi, lai tiktu pārveidotas formālās un neformālās izglītības sistēmas. Šādām pārveidošanas programmām jāaptver visi līmeņi, un mērķis ir sistēmu tuvināšana ES darba tirgus vajadzībām un mūžizglītības stratēģijas prasībām.

2.6 Svarīgs faktors, kam jāpievērš uzmanība un kas jānovērš valsts, reģionālā un vietējā līmenī, ir atšķirīga dzimumu procentuālā attiecība izglītības jomā un no tās izrietoši atšķirīgi rezultāti. Ir jārosina meitenes un sievietes uzsākt studijas tehnoloģiju un zinātnes jomā. Citās nozarēs ir jāatbalsta vīrieši. Daudzos reģionos un pašvaldībās galvenokārt tieši vīrieši priekšlaicīgi pārtrauc mācības un viņiem raksturīga vājāka motivācija un mazāka vēlme piedalīties tālākizglītībā.

2.7 Reģionu Komiteja uzskata, ka Komisijas ierosinātie ieteikumi dalībvalstīm būs svarīgs instruments, ar kā palīdzību būs iespējams atbalstīt ātrāku un mērķtiecīgāku Eiropas izglītības sistēmas attīstību nolūkā sasniegt izvirzītos mērķus — konkurētspēju, labklājību un iedzīvotāju līdzdalību. Reģionu komiteja atbalsta minētos ieteikumus un vēlas par tiem izteikt savu viedokli:

2.8 Komisijas 1. ieteikums:

nodrošināt, lai pamatizglītība un apmācība visiem jauniešiem piedāvātu iespējas attīstīt pamatprasmes tādā līmenī, kas tos sagatavotu pieaugušo dzīvei un veidotu pamatu turpmākām mācībām un darbam.

Reģionu komitejas viedoklis:

2.8.1 Reģionu Komiteja uzsver, ka ir svarīgi jau no agras bērnības atbalstīt bērna mērķtiecīgu attīstību, tomēr šajā procesā neradot bērnam sajūtu, ka viņš ir neveiksmnieks; pamatskolā bērni apgūst formālas un neformālas visā dzīves gaitā turpināmas mācīšanās pamatprincipus. Ir svarīgi paturēt prātā to, ka veidi, kādos bērni un jaunieši mācās, ir atšķirīgi, kā arī to, ka viņi kļūst nobrieduši atšķirīgā ātrumā un ka bieži mērķu sasniegšanai viņiem vajadzīgs atšķirīgs laika periods. Tas ir būtisks uzdevums, kas jārisina, attīstot izglītības sistēmu un veicot skolotāju apmācību.

2.8.2 Īpaši ir jāatbalsta bērni un jaunieši, kam ir īpašas vajadzības, piemēram, invaliditāte, lai šādi bērni piedalītos kolektīva dzīvē kopā ar pārējiem bērniem.

2.9 Komisijas 2. ieteikums:

nodrošināt, lai tie jaunieši, kam nepietiekamas izglītības dēļ, kuras iemesls ir personiski, sociāli, kultūras vai ekonomiski apstākļi, nepieciešams īpašs atbalsts izglītības potenciāla realizēšanai, saņemtu atbilstošu nodrošinājumu.

Reģionu komitejas viedoklis:

2.9.1 Reģionu komiteja atzinīgi vērtē to, ka Komisijas dokumentā ir paredzēti sevišķi pasākumi, lai palīdzētu tiem jauniešiem, kuru izglītība īpašu apstākļu dēļ ir nepietiekama. Reģionu komiteja piekrīt, ka nepietiekamas izglītības iemesls bieži ir personisku, sociālu, kultūras un ekonomisku apstākļu kopums un ka šādi trūkumi izglītībā būtu jānovērš, dažādiem sabiedrības sektoriem sadarbojoties. Reģionu komiteja uzskata, ka ir vitāli svarīgi, lai efektīvi tiktu novērsti šķēršļi, kas apgrūtina pieeju nodarbinātībai, apmācībām un citām iespējām.

2.9.2 Reģionu komiteja uzsver, ka ir jānodrošina ar izglītotošanu saistīto mērķu sasniegšanai nepieciešamie apstākļi visiem skolēniem neatkarīgi no viņu situācijas, lai viņi nepārtrauktu mācības pāragri. Šajā sakarā ir jāpieļiek īpaši pūliņi un jāsniedz īpašs atbalsts, kas pielāgots attiecīgā skolēna īpašajiem apstākļiem un vajadzībām.

2.9.3 ES nespēs sasniegt tālejošos mērķus, ko tā sev ir izvirzījusi, ja daļai iedzīvotāju viņu dzimuma, invaliditātes, kultūras atšķirību vai etniskās izcelsmes, vecuma vai citu iemeslu dēļ liegs darbu, kā arī iespēju sasniegt ko vairāk. Vietējām un reģionālām pašvaldībām ir svarīga loma iekļaujošu un nediskriminējošu stratēģiju īstenošanā, kā arī visiem iedzīvotājiem vienādu iespēju un tiesību nodrošināšanā.

2.9.4 Reģionu komiteja uzskata, ka būtu vēlams atbilstoši R3L iniciatīvai veidot pārrobežu sadarbības tīklus starp Eiropas reģioniem un pašvaldībām, lai apmainītos ar pieredzi un zināšanām. Vispirms minētais jautājums jāiekļauj dienaskārtībā, pēc tam jāizstrādā metode, jāsniedz zināšanas un tās jānostiprina.

2.10 Komisijas 3. ieteikums:

nodrošināt, lai pieaugušie varētu attīstīt un atjaunināt savas pamatprasmes visas dzīves laikā un lai īpaša uzmanība tiktu pievērsta mērķa grupām, kas noteiktas kā prioritātes valsts, reģionālā vai vietējā nozīmē.

Reģionu komitejas viedoklis:

2.10.1 RK uzskata, ka minētais priekšlikums ir svarīgs un konstatē, ka vajadzības dažādos reģionos un sabiedrības daļās ievērojami atšķiras un ka ir vajadzīgas dažādas metodes, lai procesā iesaistītu visus iedzīvotājus. Tāpēc ir jāuzsver, ka prioritāras grupas daudzos gadījumos ir jānosaka tieši vietējā un reģionālā līmenī. To ir iespējams darīt, piemēram, attīstot sadarbību ar organizācijām, kam ir pieredze pieaugušo apmācībā, kā arī ar darba devējiem un darbiniekiem.

2.10.2 RK uzskata, ka ir jāpievērš īpaša uzmanība minētajās prioritārajās grupās ietilpstošiem vietējo un reģionālo pašvaldību darbiniekiem, lai pašvaldību darbinieki attīstītu un uzlabotu prasmes, kas atbilst viņu veiktajām funkcijām un kas ir svarīgas visā viņu darba dzīvē;

2.11 Komisijas 4. ieteikums:

nodrošināt, lai būtu atbilstoša infrastruktūra izglītības un apmācības turpināšanai, tostarp skolotāji un pasniedzēji, un pasākumi izglītības pieejamības nodrošināšanai, kā arī atbalsts izglītojamajiem, apzinoties pieaugušo mainīgās vajadzības.

Reģionu komitejas viedoklis:

2.11.1 RK jau agrāk⁽¹⁾ ir uzsvērusi, ka ir svarīgi, lai tiktu mobilizēti resursi vietējā un reģionālā līmenī nolūkā atbalstīt mūžizglītību, kā arī uzsvērusi, ka ir jāsaik diskutijas vietējā un reģionālā līmenī. Agrāk pieņemtajā atzinumā RK uzsvēra, ka,

⁽¹⁾ CdR 19/2001 fn.

izvēloties ar izglītošanu saistītu pasākumu organizēšanas veidu un vietu, līdztekus ģeogrāfiskajai pieejamībai ir jānodrošina arī citi apstākļi, kuru mērķis ir šādu pasākumu pieejamības uzlabošana. To var darīt, piemēram, piedāvājot iespēju mācīties gan dienā, gan vakarā, gan nedēļas nogalēs. Var piedāvāt mācīties arī vasarā un tradicionālajos atvaļinājumu periodos. Mācību pieejamību var uzlabot arī, nosakot īsāku intervālu starp kursu sākuma datumiem, kā arī piedāvājot tālmācību vai elastīgas mācības pasniedzēja vadībā. Varētu arī kursu dalībniekiem sniegt finansiālu atbalstu, lai viņi varētu piedalīties mācībās. Varētu arī atbalstīt dažādu veidu mācības, kas notiek ārpus formālās izglītības sistēmas.

2.11.2 Ar jēdzienu "infrastruktūra" nav jāsaprot standartizēts, vispārējām prasībām atbilstošs mācību centrs, bet gan tāda infrastruktūra, kas jau izveidota, pamatojoties uz vietējiem apstākļiem un vajadzībām.

2.12 Komisijas 5. ieteikums:

nodrošināt pieaugušo izglītības un apmācības nodrošinājuma saskaņotību atsevišķiem iedzīvotājiem, to cieši saistot ar nodarbinātības un sociālo politiku un citām ar jaunatni saistītām politikām un sadarbojoties ar sociālajiem partneriem un citām ieinteresētajām pusēm.

Reģionu komitejas viedoklis:

2.12.1 RK vēlas uzsvērt to, ka minētā joma ir ārkārtīgi svarīgs vietējo un reģionālo attīstību veicinošs faktors. Vietējam un reģionālam līmenim ir jo īpaši svarīgi, lai dažādas minētajā līmenī īstenotas politikas jomas būtu iespējams apvienot — tas attiecas uz ekonomikas politiku, izglītības politiku, darba tirgus politiku, integrācijas politiku un sociālo politiku —, lai tādējādi izvairītos no tā, ka problēmas tiek risinātas tikai vienas šauri specializētas jomas ietvaros. Turklāt ir svarīgi, lai atbildība un pilnvaras būtu savstarpēji cik vien iespējams atbilstošas. Reģionu komiteja uzskata, ka ir vajadzīgi finanšu resursi un ka resursi ir jāizmanto brīvāk, lai būtu iespējams veikt integrētajā uz mūžizglītību attiecinātajā rīcības programmā paredzētos pasākumus. Sadarbība starp sabiedrību, darba tirgu un augstākās izglītības sistēmu ir būtisks reģionu un pašvaldību izaugsmi veicinošs faktors.

2.13 Komisijas 6. ieteikums:

izmantojot pielikumu "Pamatprasmes mūžizglītībai — Eiropas paraugkritēriju sistēma" kā paraugkritēriju instrumentu, izstrādājot pamatprasmju nodrošinājumu visiem, kas ietilpst to mūžizglītības stratēģijās.

Reģionu komitejas viedoklis:

2.13.1 Reģionu komiteja atzinīgi vērtē priekšlikumu par pamatprasmēm mūžizglītībā. Minētajā priekšlikumā galvenā uzmanība ir pievērsta tam, kāda pamatkvalifikācija indivīdam ir nepieciešama dzīvei zināšanu sabiedrībā. Minētās pamatprasmes ir uzskatāmas par izejas punktu gan Eiropas un dalībvalstu, gan reģionālā un vietējā līmenī notiekošās diskusijās par nākotnē vajadzīgajām prasmēm. Šis jautājums Eiropā ir ļoti svarīgs saistībā ar darbu, ko veic, lai būtu iespējams sasniegt Lisabonas stratēģijas mērķus. Šie ar prasmēm saistītie jautājumi reālajā dzīvē tiek risināti tieši vietējā un reģionālā līmenī.

2.13.2 Reģionu komiteja uzskata, ka minētajām pamatprasmēm ir jāklūst par nepārtrauktas un aktīvas diskusijas priekšmetu, kā arī par nemītīga dialoga tematu, un ka tās ir jāattīsta. Piemēram, sociālās prasmes un pilsoniskās prasmes ietver virkni dažādu aspektu, kurus vēlāk varētu rasties vajadzība attīstīt tālāk vai sadalīt. Turklāt vairākas pamatprasmes ir savstarpēji cieši saistītas.

2.13.3 Reģionu komiteja atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir turpinājusi ieteikuma par pamatprasmēm tālāku izstrādi. Reģionu komiteja atbalsta Komisijas izstrādāto ieteikumu par pamatprasmēm.

2.13.4 Atzinuma turpinājumā Reģionu komiteja detalizētāk izklāsta savu viedokli par ikvienu no ierosinātajām pamatprasmēm.

3. Pamatprasmes.

Uz pamatprasmēm attiecinātajā Eiropas paraugkritēriju sistēmā ir noteiktas astoņas pamatprasmes:

- saziņa dzimtajā valodā;
- saziņa svešvalodās;
- matemātiskā prasme un pamatprasmes dabaszinībās un tehnoloģijās;
- digitālā prasme;
- mācīšanās mācīties;
- sociālās prasmes un pilsoniskās prasmes;
- spēja uzņemties iniciatīvu un uzņēmējdarbība;
- kultūras izpausme.

3.1 Saziņa dzimtajā valodā.

3.1.1 Reģionu komiteja piekrīt, ka ir jāspēj **sazināties dzimtajā valodā** gan rakstiski, gan mutiski.

3.1.2 Dzimtā valoda ir tālākizglītības, spējas izteikties un identitātes pamats. Tāpēc dzimtās valodas labas zināšanas un prasme ir mācīšanās procesa būtisks priekšnoteikums.

Ar valodas palīdzību iegūst informāciju un sazinās ar citiem cilvēkiem un, pateicoties valodai, ir iespējams piedalīties un uzņemties atbildību.

3.1.3 Komiteja uzsver, ka Komisijai un valsts aģentūrām būtu cieši jāsadarbojas ar vietējām un reģionālām pašvaldībām tajos reģionos, kuros runā mazāk izplatītās un mācītās valodās, lai rosinātu plašāku iedzīvotāju loku apgūt minētās valodas ⁽¹²⁾.

3.2 Saziņa svešvalodās.

3.2.1 Nākotnes Eiropā arvien vairāk būs nepieciešamas vairāku valodu zināšanas. Tām pateicoties, ir iespējams veidot dziļākas attiecības, jo ir iespējams labāk izprast citu valstu kultūru, paražas un dzīves apstākļus. Svešvalodu zināšanas ir arī svarīgs augstākās izglītības iegūšanas priekšnoteikums, kā arī iedzīvotāju lielākas mobilitātes priekšnoteikums darba tirgū. Jau pašlaik Eiropas daļas, kuru iedzīvotāji runā atšķirīgās valodās, ir savstarpēji atkarīgas. Apmaiņas intensitāte valstu starpā palielināsies, to ekonomika arvien vairāk saplūst, un arvien biežāk preces ražos un pakalpojumus sniedz, neievērojot valstu un valodu robežas. Reģionu komiteja vēlas uzsvērt, ka Eiropai raksturīgā valodu daudzveidība ir uzskatāma par resursu.

3.3 Matemātiskā prasme un pamatprasmes dabaszinībās un tehnoloģijās.

3.3.1 Reģionu komiteja uzskata, ka ir svarīgi, lai matemātiskā prasme un pamatprasmes dabaszinībās un tehnoloģijās tiktu attīstītas tādējādi, lai skolēni aptvertu, ka šīs prasmes ir nozīmīgas, un lai viņus motivētu. Matemātika ir līdzeklis citu priekšmetu, piemēram, fizikas, ķīmijas, bioloģijas un sabiedrības mācības apguvei. Matemātiskā prasme un zināšanas par matemātiku ir arī modernas izglītības koncepcijas dabiska sastāvdaļa. Pamatprasmes dabaszinībās cita starpā ir svarīgas arī tāpēc, ka, tām pateicoties, ir iespējams saskatīt un izprast sakarības, cēloņus un sekas, kā arī pārbaudīt izteikumu patiesumu. Aktīva iedzīvotāju līdzdalība nav iespējama bez zināmas matemātiskās prasmes un pamatprasmēm dabaszinībās. Pamatprasmes tehnoloģijās būtu jāattīsta atbilstoši gan vīriešu, gan sieviešu pieredzei. Svarīgi ir arī tas, lai tiktu parādīts, kā priekšstati un tradīcijas ietekmē viedokli par to, kas attiecībā uz tehnoloģiju jomu ir "vīrišķīgi" un "sieviešķīgi".

3.3.2 Eiropas Pētniecības telpā ir jāpieliek īpašas pūles, lai rosinātu jauniešu un sieviešu interesi par karjeras veidošanu zinātnes un tehnoloģiju jomā. Ikvienam ir jāspēj pārliecinoši un kritiski izmantot informācijas sabiedrības tehnoloģiju. Tā saucamo tehnoloģisko parku ("science park") izveide ir interesanta metode, ar kuras palīdzību dabaszinātņu un tehnisko specialitāšu studijām ir iespējams pievilināt vairāk cilvēku.

⁽¹²⁾ CdR 248/2003 fin.

3.4 Digitālā prasme.

3.4.1 Jāizveido visu Eiropas Savienību aptveroša, iekļautības principam atbilstoša infrastruktūra, kas nav diskriminējoša un kuras uzdevums ir informācijas izplatīšana nolūkā uzlabot digitālo prasmi. Reģionu komiteja uzskata, ka ir ļoti svarīgi veicināt tādas ģeogrāfiskā ziņā taisnīgas un sociālā taisnīguma principam atbilstošas informācijas sabiedrības veidošanos, kas nodrošina to, ka visiem iedzīvotājiem ir iemaņas, kas viņiem vajadzīgas dzīvei un darbam šajā jaunajā digitālajā laikmetā. Spēja apieties ar plašu informācijas plūsmu un risināt sarežģītas problēmas kļūst par svarīgu prasmi, kas nepieciešama arvien lielākam skaitam iedzīvotāju.

3.5 Mācīšanās mācīties.

3.5.1 **Prasme mācīties** spēja ir spēja noteikt jaunu zināšanu apguves perspektīvu un metodoloģiju. Tas nozīmē, ka katrs indivīds apzinās sevi pašu un to, kā viņš funkcionē dažādās mācību situācijās, apzinās savas labākās mācīšanās stratēģijas, stiprās puses un jomas, kurās vajadzīgi uzlabojumi. Minētā spēja ir saistīta arī ar motivāciju un pašpaļāvību. "Mūžizglītības stratēģija" lielā mērā pamatojas uz iemācīšanās aspektu un to, ka iemācīties var dažādos veidos un situācijās. Runa ir par spēju mācīties un spēju iemācīties ko jaunu. Turklāt tā ir spēja paplašināt agrāk iegūtas zināšanas, prasmes un dzīves pieredzi un spēja tās izmantot, pielāgojot dažādām situācijām.

3.5.2 Reģionu komiteja uzskata, ka zināšanu sabiedrībā minētajai spējai ir liela nozīme. Būtiska nozīme ir tam, lai topošie skolotāji gūtu iemaņas, kas nepieciešamas, lai darbā īstenotu šo principu. Minētā pamatprasmē būtiski atšķiras no pārējām pamatprasmēm, un ar tās palīdzību ir iespējams attīstīt pārējās pamatprasmes. Tādēļ Reģionu komiteja uzskata, ka šī pamatprasmē ir īpaši jāizceļ un tai jāpiešķir prioritāte.

3.6 Sociālās prasmes un pilsoniskās prasmes.

3.6.1 Jēdzienā "sociālās prasmes un pilsoniskās prasmes" ir iekļauta virkne aspektu, kam pēc Reģionu komitejas uzskatiem ir jāpiešķir liela uzmanība. No vienas puses minētās prasmes ir saistītas ar personīgo īpašību attīstīšanu, proti, saskarsmes spējas ar citiem cilvēkiem attīstīšanu. Zināšanu sabiedrībai raksturīgajā darba un sociālajā dzīvē attīstīta saskarsmes spēja plašā šī jēdziena nozīmē kļūst par arvien svarīgāku īpašību. No

otras puses jēdziens "sociālās prasmes un pilsoniskās prasmes" attiecas arī uz spēju izprast citas kultūras.

3.6.2 Šīm prasmēm raksturīgi arī *sociālie aspekti* tajā nozīmē, ka indivīds sevi uzskata par sevis paša, savas ģimenes un savas apkārtnes resursu.

3.6.3 Sociālajām prasmēm un pilsoniskajām prasmēm piemīt arī *medicīniska rakstura aspekti*, piemēram, izpratne par veselīgu dzīvesveidu, fizisko un garīgo veselību un aktīvu dzīvesveidu. Kaut arī zināšanas medicīnas jomā arvien padziļinās, neveselīgas pārtikas un mazkustīga dzīvesveida dēļ daudzās valstīs pasliktinās bērnu un jauniešu veselības stāvoklis. Ja nekas nemainīsies, stāvoklis kļūs kritisks.

3.6.4 Vēl viens svarīgs aspekts ir *pilsoņa loma sabiedrībā*. Ar to domāta spēja izprast demokrātijas būtību, indivīda tiesības un atbildību. Visus šos faktoros ir iespējams veicināt vietējā un reģionālā līmenī. Komiteja iesaka papildināt definīciju, tajā norādot, ka iedzīvotājiem nepieciešams zināt ES vēsturi un mērķus, galvenos faktus par Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un attiecībām, ko ES uztur ar dalībvalstīm, par grūtībām pieņemt ES Konstitūciju un progresu šai jomā, kā arī par dažādu politikas nozaru principiem.

3.6.5 Reģionu komiteja uzskata, ka izpratne par *ilgtspējīgu attīstību* un par to, ka mēs esam atbildīgi par mūsu kopējo vidi, ir aspekts, uz kura nozīmīgumu šajā sakarā ir skaidri jānorāda.

3.7 Spēja uzņemties iniciatīvu un uzņēmējdarbība.

3.7.1 Spēja uzņemties iniciatīvu un prasme veikt uzņēmējdarbību principā ir aktīvas attieksmes veids, spēja idejas īstenot darbībā. Tādēļ ir svarīgi, lai izglītības sistēmā jau kopš pirmajiem skolas gadiem tiktu atbalstīta šāda aktīva attieksme un izstrādātas tai atbilstošas mācību metodes. Reģionu komiteja vēlas norādīt, ka ir svarīgi sekmēt potenciālu, kas var izpausties, ja sievietes un mazākumtautību pārstāvji, kam ir labas idejas uzņēmējdarbības jomā, nodibina uzņēmumus. Sievietēm var būt vajadzīga arī aktīva dažādu iestāžu palīdzība, lai viņām kļūtu pieejama jauna tehnika. Veicot šādus pasākumus, kā arī īstenojot aktīvu darba tirgus politiku, daudzos Eiropas reģionos ir iespējams samazināt vīriešu un sieviešu nodarbinātības līmeņa atšķirības. Tam ir izšķirīga nozīme Eiropas Savienības ekonomikas nākotnes veidošanā un labklājības nodrošināšanā ⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ CdR 151/2005 fin.

3.8 Kultūras izpausme.

3.8.1 RK piekrīt tam, ka ir ļoti svarīgi izprast Eiropas kultūras un valodu daudzveidību un to saglabāt⁽¹⁴⁾. Jāgādā, lai mācību un cilvēku attīstības procesā būtu iekļauti dažādi kultūras izpausmes veidi, piemēram, mūzika, māksla, literatūra un valodas. Principā ir svarīgi izprast dažādus skata punktus un viedokļus.

3.8.2 Šajā sakarā Reģionu komiteja vēlas uzsvērt vēsturisko aspektu, proti, to, kāda dažādos laikmetos ir bijusi sakaru starp dažādām Eiropas daļām ietekme uz attīstību, kā arī to, ka vismaz pēdējo piecdesmit gadu laikā ir pastāvējusi ideja par Eiropas kopību, kuras izpausme mūsdienās ir Eiropas Savienība.

3.9 Reģionu komitejas ieteikumi.

3.9.1 Reģionu komiteja uzskata, ka ir svarīgi sekot līdzi Komisijas iesniegto ieteikumu rezultātā gaidāmajai attīstībai un to atbalstīt, un piedāvā Komisijai turpmāku sadarbību šajos jautājumos.

Briselē, 2006. gada 14. jūnijā.

3.9.2 Reģionu komiteja atbalsta Komisijas iesniegtos ieteikumus par pamatprasmēm mūžizglītībā un uzskata, ka par tām būtu nepārtraukti jādiskutē un ka tās ir nepārtraukti jāizvērtē.

3.9.3 Reģionu komiteja ierosina piešķirt pamatprasmī "mācīšanās mācīties" prioritāti salīdzinājumā ar pārējām pamatprasmēm, jo tās rezultātā indivīda mācīšanās procesam rodas perspektīva, kā arī tādēļ, ka minētā prasme ietver jaunu zināšanu apguves metodoloģiju. Tādējādi šī prasme nodrošina pārējo ierosināto pamatprasmju attīstīšanas priekšnoteikumus.

3.9.4 Pamatprasmē "sociālās prasmes un pilsoniskās prasmes" būtu jāiekļauj arī norāde uz ilgtspējīgas attīstības nozīmi un izpratni par to, ka mēs esam atbildīgi par mūsu kopējo vidi.

3.9.5 Reģionu komiteja uzstāj, ka kultūras izpausme ir pamatnosacījums atvērtībai pret Eiropas valodu un kultūras daudzveidību, tās izpratni un bagātināšanos, ko tā var nest katram Eiropas iedzīvotājam.

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Michel DELEBARRE

⁽¹⁴⁾ 8. pamatprasmē — kultūras izpausme.

Reģionu komitejas atzinums par tematu “Eiropas Komisijas paziņojums Kopienas Lisabonas programmas īstenošana: politikas pamats ES apstrādes rūpniecības stiprināšanai — ceļā uz integrētāku pieeju rūpniecības politikai”

(2006/C 229/04)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā Komisijas paziņojumu: “Kopienas Lisabonas programmas īstenošana: politikas pamats ES apstrādes rūpniecības stiprināšanai — ceļā uz integrētāku pieeju rūpniecības politikai” KOM(2005) 474 galīgā red.;

ņemot vērā Eiropas Komisijas 2005. gada 16. marta lēmumu saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta 1. punktu konsultēties par minēto jautājumu ar Reģionu komiteju;

ņemot vērā Komitejas priekšsēdētāja 2005. gada 10. janvāra lēmumu lūgt Ekonomikas un sociālās politikas komisiju izstrādāt atzinumu par minēto jautājumu;

ņemot vērā Ekonomikas un sociālās politikas komisijas 2006. gada 6. aprīlī pieņemto atzinuma projektu CđR 39 rev. 2 (ziņotājs: **Onno Hoes kgs**, Ziemeļbrābantes provinces deputāts (**NL, ELDA**));

tā kā

- 1) modernizēta Eiropas rūpniecības politika, kas balstītos uz rūpniecības konkurētspēju, ir izaugsmes un darbavietu radīšanas stratēģijas absolūta prioritāte. Tās pamatā esošās problēmas ietekmē visus Eiropas Savienības reģionus, un attiecīgo procesu dinamika ir ievērojama un pārliecinoša. Reģionu komiteja tāpēc ir gandarīta par Komisijas vēlmi un apņemšanos būtiski veicināt nepieciešamās reformas;
- 2) ņemot vērā straujās izmaiņas pasaules ekonomikā, reformas vairs nedrīkst atlikt. Eiropas konkurētspēja ir pakļauta spēcīgam spiedienam, kas nozīmē to, ka Eiropas rūpniecības politikas atjaunošanai ir jānotiek ātrāk un noteiktāk. Reģionu komiteja atzinīgi vērtē saistības, ko saskaņā ar Komisijas lūgumu ir uzņēmušās daudzas nozaru organizācijas, tomēr nav pārliecināta, vai tas būs pietiekami darbības uzsākšanai. Uz pasaules ekonomiskās konkurences fona Eiropa savu potenciālo spēku pirmām kārtām saskata konkurētspējīgos reģionos, kurus šajā atzinumā apzīmē ar vārdu no angļu valodas — “valleys” (“ielejas”), kuru pamatā ir slavenās Silikona ielejas (*Silicon Valley*) koncepcija un Pasaules ekonomikas foruma filozofija. Šādas Eiropas “ielejas”, kas ir radušās uz agrāko rūpniecības un ekonomikas nozaru pamata, ir nākamie ekonomikas un sociālās atjaunotnes virzītājspēki;
- 3) Stokholma, Kembridža, Bavārija, Rona-Alpi un Nīderlandes dienvidaustrumi, kā arī tādi straujas izaugsmes reģioni kā Vermlānda, Rīga un Saksija — Anhalte ir tikai daži šādu reģionu piemēri. Reģionu komiteja aicina Komisiju padarīt šādu pieeju par rūpniecības politikas centrālo elementu un tādējādi labāk paredzēt un noteikt Eiropas reģionālo saimniecisko kompleksu veidošanos. Ņemot vērā minēto mērķi, ievērojami jāpaaugstina pašreizējo priekšlikumu efektivitāte; minētie priekšlikumi aprobežojas tikai ar “pamatnosacījumu” noteikšanu un šajā ziņā sniedz pārāk mazu stimulu atjaunošanai. Jaunajai Eiropas rūpniecības politikai pirmām kārtām ir jābūt vērstai uz vairākas nozares aptverošu attīstību, kas balstītos uz jaunām tehnoloģiju, ražojumu un tirgus kombinācijām;
- 4) Reģionu komiteja šajā atzinumā izsaka vairākus konkrētus priekšlikumus, kuru mērķis ir ievērojami paaugstināt Eiropas Savienības instrumentu efektivitāti un veicināt minēto instrumentu efektīvāku integrāciju. Tāpēc, sākoties nākamajai, Vācijas prezidentūrai, ir jāizveido stingrs pamats, un Reģionu komiteja aicina Komisiju un Parlamentu nākt klajā ar inovatīvas un apņēmīgas politikas priekšlikumiem,

65. plenārajā sesijā, kas notika 2006. gada 14. un 15. jūnijā (14. jūnija sēdē), pieņēma šo atzinumu.

1. Reģionu komitejas viedoklis.

Priekšlikumi, kas attiecināmi uz starpnozaru politiku.

1.1 Komisija savā darba plānā izklāsta septiņas starpnozaru politikas iniciatīvas, kas paredz risināt dažādu nozaru grupējumu kopējās problēmas un stiprināt dažādo politikas jomu sinerģiju. Tās ir:

- iniciatīva intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības garantēšanai;
- augsta līmeņa grupa konkurētspējas, enerģētikas un vides jautājumos;
- pasākumi pieejas tirgum nodrošināšanai (starptautiskajos tirgos);
- jauna tiesību aktu vienkāršošanas programma;
- kvalifikācijas celšana dažādās nozarēs (kvalificētāks personāls);
- strukturālo pārmaiņu pārvaldība rūpniecībā;
- integrēta pieeja pētniecībai un inovācijai.

1.2 Visiem minētajiem pasākumiem ir fundamentāla nozīme Eiropas rūpniecības konkurētspējas palielināšanā. Kopumā RK pilnībā atbalsta šos priekšlikumus. Komiteja lūdz vērst īpašu uzmanību strukturālo pārmaiņu pārvaldībai rūpniecībā, kā arī jaunajai tiesību aktu vienkāršošanas programmai. Runa šajā kontekstā patiešām ir par lietas būtību — tieši šī ir tā joma, kurā ir nepieciešams atbalstīt un veicināt jauno, reģionu iniciēto politiku. Konkurētspējai Eiropas Savienībā ir jābūt debašu galvenajai tēmai, proti, debašu par to, kā risināt globalizācijas radītās problēmas un izmantot tās radītās iespējas ar mērķi nodrošināt mūsu bērnu labklājību. Mēs noraidām jebkādu atpakaļejošu protekcionistisku pieeju, kas balstās uz iepriekš sasniegtā līmeņa saglabāšanu. Tādas iniciatīvas kā Komisijas ierosinātā Globalizācijas pielāgošanas fonda izveide ir jāsteno, nevis lai norobežotos un aizsargātos, bet gan lai veicinātu attīstību, piemēram, nodrošinot apmācību jaunajās, daudzsološajās nozarēs.

1.3 Tādēļ RK aicina Komisiju tiešāk atsaukties uz reģionālo inovācijas politiku, kas lielā mērā ir virzīta uz reģionālo klasteru un jaunu sadarbības veidu sekmēšanu. Eiropā sastopami vairāki Komisijas un reģionu veiksmīgas sadarbības piemēri; īpaši jāmin Ziemeļbrābantes rīcības programma inovācijai 2005.–2010. g. “*Connecting, creating and enabling winners*”.

1.4 Starpnozaru iniciatīvu izstrāde īpaši nodrošinās mūsdienīgas un integrētākas Eiropas politikas attīstību. Tādēļ mēs īsi vēlamies norādīt uz dažiem ierosinātajiem pasākumiem, īpašu uzmanību pievēršot iespēju izmantošanai, ko paver integrētāka pieeja.

Augsta līmeņa grupa konkurētspējas, enerģētikas un vides jautājumos

1.5 Enerģija un vide tuvākajos gados būs prioritārās tēmas pasaules līmenī. Komisijai ir jādod nepieciešamais impulss. Minētajās jomās slēpjas jauni daudzsološi tirgi un interesantas iespējas ES rūpniecības un pētniecības politikai.

Šāds solis veicinās to, ka enerģētiku un ilgtspējīgu attīstību (ekoloģiskāki izstrādājumi un ražošanas procesi) apskata nevis nošķirti, bet gan, ka tās patiešām kļūst par rūpniecības un inovāciju politikas sastāvdaļu. Lielāka uzmanība ir jāvelta alternatīvu enerģijas avotu attīstīšanai.

Enerģijas izmaksas veido svarīgu mūsu rūpniecības izmaksu daļu. Reģionu komiteja aicina dalībvalstis palielināt infras-truktūru savienojamības spēju, lai tad, kad notiks enerģijas tirgus liberalizācija, mūsu rūpniecības uzņēmumi varētu iegādāties gāzi un elektrību visā Eiropā. Vietējo un reģionālo pašvaldību dalība enerģijas piegādes uzņēmumu kapitālā var efektīvi veicināt vienlīdzīgu nosacījumu Eiropas mērogā rašanos.

Kvalifikācijas celšana nozaru jomā

1.6 RK uzstāj, ka jaunā rūpniecības politika ir jāizvērtē Lisabonas stratēģijas un globalizācijas kontekstā. Pārstrukturēšanas process reģionos un valstīs ir šīs attīstības rezultāts. Kā jau Reģionu komiteja atzīmēja savā atzinumā par uzņēmumu pārstrukturēšanu un pārvietošanu (*CdR 148/2005 fin.*), ir nepieciešams nodrošināt labu pārstrukturēšanas procesa pārvaldību (skat. šajā sakarā mūsu iepriekšējo piezīmi par Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi attīstības, nevis pasargāšanas nolūkā). Gadījumos, kad īstenošanu veic no Briseles, ir būtiski veicināt ekonomikas un sociālo kohēziju — šiem abiem kohēzijas veidiem ir jābūt efektīva un elastīgāka darba tirgus pamatelementiem. Diskusijās vēlam pievērsties prioritārajai “sociālās inovācijas” tēmai. Būtiskais jautājums ir noskaidrot, kā rīkoties, lai Eiropas strādājošie labāk spētu pielāgoties reizēm visai skarbiem pārstrukturēšanas nosacījumiem, vienlaikus nekļūstot par strukturāla bezdarba upuriem.

1.7 Darba ražīguma pieaugums, nodarbinātības līmenis un darba tirgus mobilitāte ir svarīgi faktori Eiropas Savienības konkurētspējas uzturēšanai. Šim aspektam ir jāpievērš īpaši liela vērība, gan realizējot dalībvalstu politiku, gan ES programmu un struktūrfondu ietvaros. Turklāt ir jāpadara vieglāka pieeja (pagaidu) Eiropas darba tirgum tiem ieceļotājiem no trešām valstīm, kam ir augsta kvalifikācija — šāda liberalizācija veicinātu arī Eiropas konkurētspēju.

Intelektuālā īpašuma tiesības

1.8 RK konstatē, ka atsevišķas nozīmīgas apstrādes rūpniecības nozares joprojām bauda būtiskas priekšrocības attiecībā pret konkurentiem, bet savukārt arī tās var skart globalizācijas negatīvā ietekme. Atbilstoši intelektuālā un rūpnieciskā īpašuma aizsardzībai ir svarīga nozīme Eiropas Savienības konkurētspējas nodrošināšanā. Intelektuālā īpašuma aizsardzība stimulē inovatīvus pasākumus un jaunu saimnieciskās darbības modeļu rašanos. Normatīvais pamats ir jāpielāgo ātri notiekošajām tehnoloģiskajām un sociālajām pārmaiņām. Likumdošanai šajā jomā ir jābūt skaidri saprotamai un jānodrošina tiesiskā noteiktība. Noteikumi ir jāpieņem un jāpiemēro gan Eiropas līmenī (Kopienas likumdošana), gan plašākā starptautiskā līmenī (Pasaules tirdzniecības organizācija, tirdznieciskie intelektuālā īpašuma tiesību aspekti). Daudzi uzņēmēji mazos un vidējos uzņēmumos, kas ir *inovāciju dzinējspēks*, joprojām precīzi nezina, kā tieši reaģēt uz viņu intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem. Patentu uzturēšanas izmaksas Eiropā, kas ir ievērojami augstākas nekā, piemēram, ASV, rada milzīgas problēmas nozīmīgam skaitam mazo un vidējo uzņēmumu. Attiecībā uz izmaksām saistībā ar patentu pieteikumu ārkārtīgi liela nozīme ir tam, ka pēc minētā jautājuma 30 gadu apspriešanas posma šobrīd ir ieviests Kopienas patents. Piecus gadus pēc tam, kad Eiropas Komisija izvirzīja konkrētu priekšlikumu, jautājums joprojām ir bloķēts Padomē sakarā ar domstarpībām par valodu režīmu. RK aicina Eiropas Komisiju, pamatojoties uz EK Līguma 95. pantu, ierosināt saskaņotu direktīvu. Saskaņā ar minēto pantu varētu saglabāt valstu patentu režīmus, bet tiem būtu piemērojams savstarpējas atzīšanas princips. Ierobežojot iesaistīto valodu skaitu ar attiecīgās dalībvalsts valodu, pievienojot vēl angļu valodu, Kopienas patenta ieviešanas izmaksas varētu ievērojami samazināt, kas galvenokārt sniegtu atvieglojumus MVU. Šādā veidā būtu iespējams izveidot starptautiski konkurētspējīgu patentu. Turklāt ir līdz minimumam ir jāsamazina maksājums par patentu saglabāšanu, ko iekasē daudzās ES valstīs un kurš neveicina inovācijas attīstību.

Integrēta pieeja attiecībā uz pētniecību un inovāciju

1.9 Septītajai pamatprogrammai un Konkurētspējas un inovāciju programmai (CIP) kopīgi ar struktūrfondiem ir būtiska nozīme pētniecības un inovāciju veicināšanā un vadlīniju noteikšanā. Septītās pamatprogrammas finansējumam ir jābūt pietiekamam, lai palielinātu ES konkurētspēju un nostiprinātu tos reģionus, kuros izmanto vadošās tehnoloģijas. Izstrādājot finanšu plānu, attiecīgo budžetu nedrīkst samazināt.

1.10 Šajā atzinumā RK uzsver to, ka uzmanība jāpievērš reģionālo ekonomikas kompleksu stimulēšanai Eiropā (Eiropas ieleju veidošana). Šim nolūkam reģionos vairāk jāapvieno struktūrfondu un pamatprogrammu, piemēram, septītās pamatprogrammas un CIP izmantošana. Reģionu komiteja aicina Komisiju šajā sakarā nākt klajā ar konkrētiem priekšlikumiem.

Papildus visam citam līdzekļi ir jānovirza moderno tehnoloģiju izpētei ar vadmotīviem — "atklāto inovāciju" kultūras un klasteru izveides veicināšana reģionos.

1.11 Lai izstrādātu ilgtspējīgu ekonomikas modeli kādam no augsto tehnoloģiju reģioniem, nepietiek tikai ar apjomīgiem ieguldījumiem pētniecībā. To pierāda Eindhovenas reģiona *Brainport* (augsto tehnoloģiju izpētes centrs) gūtā pieredze. Konkrētu zināšanu iespējami dažādas pielietošanas vairākās inovāciju ķēdēs veicināšana nodrošina darba vietu rašanos visos līmeņos, kā arī zināšanu piesaisti kādam konkrētam reģionam. Maziem un vidējiem uzņēmumiem ir tādas pat tiesības uz veicināšiem pasākumiem kā zināšanu radītājiem. Reģionu komiteja aicina Eiropas Komisiju izmantot Eiropas programmas un struktūrfondus mērķtiecīgāk, lai nodrošinātu vairāku inovācijas ķēžu esamību vienā reģionā. Tas ļautu radīt lielu skaitu darba vietu personām, kurām ir augstākā izglītība, augstākā profesionālā izglītība un vidējā profesionālā izglītība.

1.12 Attiecībā uz pēdējo minēto punktu RK lūdz piešķirt īpašu vērību ES pamatprogrammu un fondu pieejamības nodrošināšanai maziem un vidējiem uzņēmumiem. RK uzskata, ka tā ir nopietna problēma, — ja netiks veikti vienkāršošanas pasākumi, mērķi saistībā ar MVU attīstības veicināšanu nav lielas izredzes īstenot. Ir svarīgi radīt atvērtāku inovācijas kultūru, kurā finansējumu un labāk integrētos projektus padarīt pieejamākus MVU.

1.13 Reģionālās inovācijas politikas īstenošanā gūtā pieredze liecina, ka MVU ir izdevīgi sadarboties ar lielākiem uzņēmumiem. Tieši tādēļ RK vērs uzmanību uz to, ka Eiropas rūpniecības politikā vairāk ir jāakcentē lielo uzņēmumu (!) un MVU sadarbība. Tik pat svarīga ir arī sadarbība starp MVU un pētniecības centriem.

1.14 Nobeigumā vēl viena piebilde par iespējamo integrēto pieeju attiecībā uz Eiropas rūpniecības politiku. Jo īpaši uzmanība būtu jāpievērš rūpniecības politikas saistībai ar ilgtspējīgas attīstības un sociālās kohēzijas politiku; tā ir būtiska problēma ES. Īstenojot minēto programmu, Komisija var palīdzēt nodrošināt, ka ilgtspējīgas zināšanu sabiedrības attīstības ietvaros lielāka uzmanība tiek pievērsta jaunām sadarbības formām un produkcijas-tirgus apvienojumam tādās jomās kā veselības aizsardzības nozare (medicīniski tehniskas inovācijas), vide un enerģija, Eiropas rūpniecībai padarot pieejamus jaunus un izdevīgus tirgus.

1.15 Mēs jau aplūkojam apvienošanās un galveno Eiropas ekonomikas darbību specializācijas tendenci. Minēto tendenci būtu nepieciešams stiprināt citās politikas jomās, piemēram, teritoriālplānošanā un infrastruktūru modernizācijā. Eiropas politikā skaidrāk jāparedz izdevīgu apstākļu radīšana starptautiskajām (pārrobežu) augsto tehnoloģiju zonām, ko vieno moderna Eiropas infrastruktūra, tās padarot pieejamas. Bez tam atbalstāma ir Eiropas Komisijas priekšsēdētāja *Barosso* kga ideja izveidot Eiropas univeristāti (Eiropas Tehnoloģisko institūtu). Augsta līmeņa tehnoloģiskais institūts Eiropas Savienībā ļautu novērst intelektuālā darbaspēkau aizplūšanu uz citām pasaules valstīm. Šis ir īstais brīdis, lai Eiropas Savienība izveidotu institūtu, kas spētu sacensties ar Masačūsetsas Tehnoloģisko institūtu Bostonā.

(!) Šajā sakarā uzmanība jāpievērš arī lielajiem uzņēmumiem.

Priekšlikumi, kas attiecināmi uz nozaru politiku

1.16 Jaunās iniciatīvas, kuras Komisija ierosinās, ir šādas:

- farmaceitiskās nozares forums;
- bioloģijas un biotehnoloģijas stratēģijas vidusposma pārskats;
- jaunas augsta līmeņa grupas par ķīmijas rūpniecību un aizsardzības rūpniecību;
- Eiropas kosmosa programma;
- darba grupa par IKT konkurētspēju;
- dialogs par politiku mašīnbūves nozarē;
- pētījumi par konkurētspēju (IKT industrija, pārtikas ražošana, modes un dizaina industrija).

1.17 Komisijas darba pamatā esošie nozaru pētījumi liecina, ka vairākas Eiropas rūpniecības nozares ir pietiekami spēcīgas, lai saglabātu konkurētspēju pasaules līmenī. Starptautiskā līmeņa darbību īstenošanai izšķirošs faktors ir rūpniecības atbilstība zināšanu un inovāciju prasībām saistībā ar jauniem produktiem un ražošanas procesiem.

1.18 Ir svarīgi, lai ES un dalībvalstis pārliecinoši turpinātu atbalstīt šo pārmaiņu un reformu procesu. RK uzskata, ka pašreizējās ES pamatprogrammas saistībā ar (jaunajiem) struktūrfondiem ir efektīvs veicināšanas instruments.

1.19 Tādās nozarēs kā mašīnbūvē un iekārtu rūpniecībā koncentrācija un apjoms ir noteicošie elementi Eiropas stratēģisko plānu izstrādē. ENIAC un Artemis stratēģiskajiem plāniem ir būtiska nozīme attiecībā uz Eiropas un valstu investīcijām minētajā jomā.

1.20 Lai arī pastāvīga vērtība jāatvēr daudzu nozaru konkurētspējai, ir jāizdara būtisks secinājums, ka Eiropas turpmākā labklājība arvien vairāk būs atkarīga no starpnozaru darbībām. Komisijai uz to būtu jāvērs īpaša uzmanība. Rūpniecības politika var veicināt progresu minētajā jomā, sekmējot "starpnozaru mijiedarbību", tādējādi neizbēgami panākot strauju attīstību un ievērojamas inovācijas attiecībā uz produktiem un tirgdarbību. Minētā attīstība iezīmējas atsevišķās nozarēs, proti, pārtikas rūpniecībā un farmācijas rūpniecībā (bioloģijas nozarēs), biomedicīnas tehnoloģijās, kā arī automašīnu sistēmās un augstajās tehnoloģijās.

1.21 Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisijas noteiktās četras kategorijās nav pietiekami aptverošas. Piemēram, bioloģijas nozarēs vajadzētu iekļaut svarīgo "molekulāro medicīnu". Tāpat arī precīzāks skaidrojums sniedzams par nanoelektroniku un integrētajām sistēmām. Vispārīgāku apzīmējumu, piemēram, "radošā industrija" varētu izmantot attiecībā uz modes un dizaina industriju, ņemot vērā tās pašreizējo straujo izaugsmi.

1.22 Arvien lielāka nozīme ir attiecīgo rūpniecisko darbību klasteru veicināšanai jaunu rūpniecisku darbību sekmēšanai. Šo jautājumu Komisijai darba plānā vajadzētu izklāstīt noteiktāk un skaidrāk.

1.23 Tā dēvētais "klasteru modelis", proti, intensīva un strukturēta valsts iestāžu, uzņēmumu, akadēmisko augstskolu un izpētes institūtu sadarbība ir nozīmīgs faktors, lai nodrošinātu sekmīgu darbību visos ES inovatīvajos reģionos, piemēram, Stokholmas reģionā, Bavārijā, Ildefransā, Rona-Alpos, Nīderlandes dienvidaustrumu reģionā. Šādi pieejai ir nepieciešams būtisks atbalsts atjaunotas un labāk integrētas Eiropas rūpniecības politikas ietvaros.

2. Citi Reģionu komitejas ieteikumi.

Eiropa 2027. gadā (nākotnes redzējums)

2.1 Komisijas darba plānā ir izvēsta Lisabonas stratēģija un Gēteborgas mērķi, un šajā ziņā minētais plāns ir konsekventi izstrādāts dokuments. Kā jau iepriekš vairākkārt atzīmēts, minētajā dokumentā ir iekļauti vairāki labi un lietderīgi plāni. To apstrīdēs tikai retais. Dokumentā tomēr nav skaidra nākotnes redzējuma attiecībā uz to, kā Eiropa var apsteigt konkurentus.

2.2 RK iesaka izvirzīt tādu redzējumu, kas ir pamudinošs un entuziasmu rosinošs. Kāda būs Eiropa 2027. gadā? Cik lielā mērā Eiropas rūpniecība būs nodrošinājusi atbilstību 2006. gadā izvirzītajām prasībām? Vai investēšana "intelektuālajos reģionos" ceļā būs sekmējusi ekonomikas un sociālo augšupeju visās ES dalībvalstīs? Veidojot ilgtspējīgu zināšanu sabiedrību, cik sekmīgi būs izdevies atrast jaunas iespējas un tirgus enerģētikas, vides un veselības aizsardzības nozarē? utt.utt.

Aicinājums uzņēmumiem sasniegt pilnu potenciālu un reģionu mijiedarbības stratēģija

2.3 RK iesaka vairāk akcentēt tādu stratēģiju, kurā paredzēti daudzsoļi sasniegumi dažādos reģionos, tādējādi veicinot saimnieciskās darbības un specializācijas koncentrēšanas tendenci, kas turpmākajos gados Eiropā pastiprināsies. Minētās stratēģijas pamatprincips ir tas, ka šādu vadošo reģionu attīstības sekmēšana ievērojami veicinās augšupeju ekonomikā un sociālajā jomā visās ES dalībvalstīs.

2.4 ES rūpniecības politikas atjaunošanas uzsākšanai RK iesaka apstiprināt Eiropas un katras ES dalībvalsts vadošo konkurētspējīgo reģionu noteikšanas kritērijus, kas ļautu novirzīt Eiropas investīciju programmu līdzekļus minētajiem reģioniem, tādējādi papildinot valsts un reģionālās investīcijas un atbalstot šādu reģionu materiālās un intelektuālās produkcijas izlaidi.

Jaunajai Eiropas rūpniecības politikai, kas ir virzīta uz tādu sasniegumu veicināšanu, kuri nodrošina plašas iespējas un jaunu reģionālu saimniecisko kompleksu veidošanu, "jaunās solidaritātes" ietvaros ir jāpievērš īpaša uzmanība atpalikušo reģionu attīstības veicināšanai. Reģionu komiteja iesaka Komisijai ieviest "sviras efekta" sistēmu, piemēram, nosakot, ka palīdzība no Eiropas Savienības struktūrfondiem un pamatprogrammām ir pieejama tikai tad, ja ir noslēgti starpreģionālās ekonomiskās partnerības līgumi.

No nozaru pieejas uz klasteriem (jaunas jomas)

2.5 Eiropas perspektīvo nozaru veicināšana starptautiskā līmeņa sasniegšanai ir un turpmāk būs viens no Eiropas rūpniecības politikas pamatmērķiem. Nākotnes labklājība tomēr būs atkarīga no starpnozaru darbību izaugsmes tempa. Komisijas iesniegtajā darba plānā noteiktajās "lielajās kategorijās" ieteicams uzsvērt pašreizējos autonomos sasniegumus.

2.6 RK tādēļ ierosina Komisijai koncentrēt ES jauno rūpniecības politiku uz starpnozaru pieejas stratēģisko nozīmību, atzīstot "starpnozaru mijiedarbības" spēcīgo ietekmi. Tādēļ obligāts priekšnosacījums ir valsts iestāžu, nozaru, akadēmisko augstskolu un zinātniskās izpētes institūtu strukturālā sadarbība, kas pazīstama arī ar apzīmējumu "trīskāršā spirāle" ("Triple Helix"). Minētais klasteru modelis ir viena no Eiropas jaunās rūpniecības politikas pamatiezīmēm.

2.7 "Starpnozaru mijiedarbības" veicināšana ir balstīta uz inovācijām un tādām "ražojums-tirgus" kombinācijām, kas attiecīgajā nozarē vēl nav bijušas. Šāda mijiedarbība pārsniedz rūpniecības nozaru ietvarus; mijiedarbība ar citām, sociālām jomām nodrošina jaunu dinamiku. Reģionu komiteja šajā sakarā atsaucas uz mijiedarbību ar mākslas un kultūras jomu (radošo industriju), kultūru mijiedarbību (jaunā starpkultūru uzņēmējdarbība) vai mijiedarbību ar profesionālas izglītības jomu (jauna pieredze). ES nozīme minēto nozaru stimulēšanā var būt un tai jābūt ļoti ievērojamai. Reģionu komiteja aicina Komisiju attiecīgajās programmās un jaunajos struktūrfondos ņemt vērā minētos aspektus.

Efektīvāk veicināt integrāciju

2.8 Priekšlikumi attiecībā uz starpnozaru pasākumiem piedāvā iespējas Eiropas politikas integrētākai pieejai. RK uzskata, ka papildu uzsvars attiecināms uz šādām jomām:

- enerģētikas un vides jomā un veselības aizsardzības nozarē: ES būtu jāpārorientējas no minēto jautājumu klasificēšanas par "sociālām problēmām" un jāuzskata tās drīzāk par problēmām, kas sniedz jaunas iespējas tirgdarbībā ilgtspējīgas nākotnes zināšanu sabiedrības ietvaros (sk. 2.1 punktu);
- ES būtu jāizveido Eiropas darba grupa par sociālo inovāciju, kas nebūtu nošķirta no ES rūpniecības politikas, bet gan būtu viens no tās centrālajiem elementiem un kura, koncentrējoties uz augsti kvalificētu darbaspēku, sekotu arī mazāk kvalificētu strādnieku iespējām darba tirgū;
- jāpieņem integrēta pieeja attiecībā uz pētniecību un inovāciju: būtiski svarīgi ir panākt pamatprogrammu un struktūrfondu labāku saskaņotību attiecībā uz plānošanu un pamatnostādņēm, pievēršot īpašu uzmanību augstākā līmeņa pētījumiem paredzēto resursu apvienošanai;

— konkursu politika: šo jautājumu neizskata Komisija, bet tomēr to varētu iekļaut vienā no starpnozaru politikas iniciatīvām attiecībā uz atbalstu MVU, kuri arvien biežāk sastopas ar grūtībām tikt ņemtiem vērā ES konkursos;

— jāveic pasākumi citās ES politikas jomās, lai veicinātu starptautisko (pārrobežu) augsto tehnoloģiju zonu izveidi.

Novērst birokrātiskos šķēršļus un veicināt ES programmu pieejamību MVU

2.9 Komisijas darba plānā pamatoti ir atzīta mazo un vidējo uzņēmumu inovatīvās spējas ievērojamā vērtība. Tas, cik lielā mērā šie uzņēmumi to spēj praktiski īstenot, lielākoties ir atkarīgs no Eiropas tiesību aktu vienkāršošanas. Pašreizējos priekšlikumos attiecībā uz MVU, piemēram, ir būtiski ierobežotas subsīdiu iespējas pētniecībai un attīstībai MVU, kas ir pretrunā konkurētspējas stiprināšanai pasaules līmenī. Šobrīd viens amerikāņu MVU atvēl vidēji septiņas reizes vairāk līdzekļu pētniecībai un attīstībai salīdzinājumā ar vienu Eiropas MVU.

2.10 Neviens uzņēmums turpmāk nebūs ar mieru un nespēs pildīt visas ES administratīvās prasības, lai pretendētu uz subsīdijām 15 % apmērā. RK tādēļ ierosina uzsākt intensīvu kampaņu birokrātisko šķēršļu novēršanai, lai nodrošinātu pamatprogrammu un Eiropas struktūrfondu lielāku pieejamību MVU. RK pilnībā atbalstīs visus Komisijas priekšlikumus minētā mērķa sasniegšanai.

Šajā sakarā vietējo un reģionālo pašvaldību kā MVU tuvākā pārvaldes līmeņa iesaistīšana sekmēs Kopienas atbalsta pieejamību MVU.

2.11 Ierobežojumu atcelšana un no Kopienas tiesību aktiem izrietošā administratīvā sloga samazināšana, kā arī rūpīga minēto tiesību aktu radīto izmaksu un ieguvumu analīze ir Lisabonas stratēģijas mērķu īstenošanas būtiski priekšnoteikumi. Šajā sakarā svarīgi ir veikt Eiropas tiesību aktu ietekmes uz uzņēmumiem novērtējumu. Lai nodrošinātu šāda novērtējuma kvalitāti, tas ir jāveic kādai neatkarīgai trešai pusei. Reģionu komiteja aicina Komisiju visdrīzākajā laikā izvirzīt priekšlikumus šajā sakarā. Par minētās iniciatīvas aizsākumu varētu būt Nīderlandes sistēma, kas ir balstīta uz vienu neatkarīgu revīzijas struktūru (*Adviescollege Toetsing Administratieve Lasten, ACTAL*).

Noslēgums

Ņemot vērā starpposma novērtējumu, kas drīzumā jāveic Komisijai, Reģionu komiteja atzīmē, ka tā ļoti labprāt saņemtu atbildi uz šajā atzinumā izteiktajiem priekšlikumiem un ieteikumiem. RK aicina Komisiju apsvērt arī iespēju ieviest ikgadējas kontroles sistēmu. Reģionu komiteja labprāt darītu zināmu savu viedokli saistībā ar šādas ikgadējas kontroles veikšanu.

Briselē, 2006. gada 14. jūnijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Michel DELEBARRE

Reģionu komitejas atzinums par tematu “Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par jaunu daudzvalodības pamatstratēģiju”

(2006/C 229/05)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par “Eiropas nākotnes perspektīvu Kosovai” (KOM (2005) 56 galīgā red.);

ņemot vērā komitejas priekšsēdētāja 2006. gada 24. janvāra lēmumu dot norādījumu Kultūras un izglītības komisijai izstrādāt atzinumu par minēto jautājumu;

ņemot vērā Komisijas 2005. gada 30. septembra lēmumu saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta pirmo daļu apspriesties ar Reģionu komiteju minētajā jautājumā;

ņemot vērā atzinumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par programmas “Kultūra 2007” (2007-2013) izveidošanu (KOM(2004) 469 galīgā red.) (CdR 259/2004 fin) (1);

ņemot vērā atzinumu par paziņojumu “Valodu daudzveidības un valodu mācīšanās veicināšana: rīcības plāns 2004-2006” (CdR 248/2003 fin) (2);

ņemot vērā atzinumu par tematu “Reģionālo un mazākumtautību valodu aizsardzība un lietojuma veicināšana” (CdR 86/2001 fin) (3);

ņemot vērā Kultūras, izglītības un pētniecības komisijas atzinuma projektu (CdR 33/2006 rev.2), kas pieņemts 2006. gada 4. aprīlī (ziņotājs: **Seamus Murray kgs**, Mitas grāfistes padomes loceklis, Vidusaustrumu reģionālās pašvaldības loceklis (IE/NEA-EA)),

65. plenārajā sesijā, kas notika 2006. gada 14. un 15. jūnijā (14. jūnija sēdē), pieņēma šo atzinumu.

1. Vispārējas piezīmes.

norādēm uz minēto pašvaldību lomu ziņojumā jābūt precīzākām;

Reģionu komiteja

1.1 **atzinīgi vērtē** jauno pamatstratēģiju kā pozitīvu ieguldījumu valodu daudzveidības veicināšanā un kā papildinājumu Komisijas esošajām iniciatīvām uzlabot Eiropas Savienības iestāžu un iedzīvotāju saziņu;

1.2 **atbalsta** Komisijas trīs galvenos mērķus: 1) veicināt valodu mācīšanos un valodu daudzveidību sabiedrībā, 2) sekmēt stipru daudzvalodu ekonomiku, un 3) sniegt pilsoņiem piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem, procedūrām un informācijai dzimtajā valodā;

1.3 **uzskata**, ka saistībā ar minētajiem svarīgajiem mērķiem pieejamie resursi tomēr nav pietiekami;

1.4 **atzīst**, ka par daudzvalodības turpmāku progresu galvenokārt ir atbildīgas dalībvalstis un to vietējas un reģionālās pašvaldības, tomēr uzskata, ka ir nepieciešams Komisijas tiešs atbalsts, lai paaugstinātu izpratnes līmeni un uzlabotu pasākumu konsekvenci dažādos līmeņos un visā ES;

1.5 **uzsver** vietējo un reģionālo pašvaldību lielo nozīmi daudzvalodību veicinošas politikas īstenošanā un **uzskata**, ka

1.6 **aicina** vairāk atzīt pilsētu sadraudzības iniciatīvu nozīmi valodu mācīšanā un kultūras apmaiņas jomā un **uzskata**, ka šāda tieša iedzīvotāju iesaistīšana vietējā un reģionālajā līmenī var tuvināt ES tās pilsoņiem;

1.7 **uzskata**, ka Regulas 1/1958 nesensais grozījums, saskaņā ar kuru sākot no 2007. gada 1. janvāra iru valoda kļūs par oficiālu Eiropas Savienības darba valodu, kā arī Padomes 2005. gada 13. jūnija secinājumi, kas pieļauj administratīvus nolīgumus starp Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām un dalībvalstīm par tādu valodu oficiālu lietošanu, kas attiecīgās dalībvalsts konstitūcijā atzītas par valsts vai oficiālo valodu dalībvalstī vai kādā tās teritorijas daļā, ir nozīmīgi solis, lai tuvinātu ES daudziem tās iedzīvotājiem;

1.8 **atzīst** nozaru programmu, piem., *Socrates*, *Youth* un *Leonardo* un mūžizglītības integrētās programmas nozīmīgo ieguldījumu valodu mācīšanās norisē Eiropas Savienībā. Minētās programmas ir labs tādu pasākumu piemērs, kas palīdz radīt

(1) OV C 164, 05.07.2005., 65. lpp.

(2) OV C 73, 23.03.2004., 33. lpp.

(3) OV C 357, 14.12.2001., 33. lpp.

daudzvalodu sabiedrību, un RK atkārtoti uzsver savu viedokli, ka attiecīgajās jomās Komisija spēj darīt vairāk;

1.9 šajā sakarā Komiteja atzinīgi vērtē to, ka Komisija savā pašreizējā priekšlikumā par mūžizglītības un mācību integrēto programmu nenoskaidro dažādas Eiropas valodas un tādējādi neierobežo līdzdalību programmā, attiecinot to tikai uz Eiropas Savienības oficiālajām darba valodām, kā tas ir šobrīd;

1.10 **uzskata**, ka migrantiem jābūt visplašākajām iespējām saglabāt savas valsts valodu un mācīties uzņēmēju valstu valodu vai valodas, Komiteja **uzskata**, ka kultūru un valodu bagātā daudzveidība, ko migranti dod Eiropas Savienībai, būtu jāatzīst tiešāk un ka pēc iespējas jāparedz minēto valodu mācīšana minimālās programmas ietvaros. Komiteja uzsver arī to, ka nepieciešama lielāka specializācija tulkus apmācībā, lai veicinātu migrantu un uzņēmēju kopienu saziņu.

Īpašas piezīmes par pamatstratēģiju

Pasākumi daudzvalodu sabiedrībā — valodu mācīšanās un valodu daudzveidība sabiedrībā

Reģionu komiteja

1.11 **piekrīt**, ka svešvalodas mācību programmā un strukturās jāatspoguļo skolēniem un studentiem noteikto prasību izmaiņas; tādēļ gaida Komisijas ieteikumus par to, kā modernizēt svešvalodu skolotāju sagatavošanu un valodu apgušanas tehnoloģijas/ līdzekļus;

1.12 **atbalsta** daudzvalodības akadēmiskās jomas un kultūru savstarpējās saskarsmes attīstību Eiropas sabiedrībā un atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu, ka valodu daudzveidības izpētē jāiesaista katedru tīkli atbilstoši Žana Monē veiksmīgajai darbībai;

1.13 **apzinās** valodu agrīnas mācīšanas priekšrocības, ja skolotāji ir īpaši sagatavoti, un tādēļ atzinīgi novērtē Komisijas paredzamo publikāciju par paraugprakses izpēti valodu agrīnas mācīšanas jomā, kurā saskaņā ar Komitejas viedokli jāietver reģionālā perspektīva, un iestājas par to, ka, veicot šo pētījumu, ir jāņem vērā arī reģionālajā līmenī gūtā ilggadējā pieredze;

1.14 **uzsver**, ka augstākās izglītības iestādes varētu aktīvāk veicināt daudzvalodību studentu un personāla vidē, un būtu gandarīta par lielāku skaitu projektu saistībā ar Eiropas tīklu visu studentu valodu apguves veicināšanai (ENLU);

1.15 **piekrīt**, ka augstākās izglītības iestādes varētu aktīvāk veicināt daudzvalodību arī plašākā vietējā sabiedrībā, izveidojot

saikni ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām un vietējām uzņēmēj sabiedrībām;

1.16 **piekrīt**, ka tendencei tajās valstīs, kurās angļu valoda ir svešvaloda, mācīšanai izmantot nevis valsts vai reģionālu valodu, bet gan angļu valodu var būt neprognozējamas sekas attiecībā uz minēto valodu dzīvotspēju. Komiteja uzsver minētā jautājuma steidzamību un atzinīgi vērtē ierosinājumu pētīt iepriekš minēto jautājumu sīkāk;

1.17 **atbalsta** domu par dalībvalstu valsts plānu izstrādi, lai strukturētu, saskaņotu un virzītu pasākumus daudzvalodības veicināšanai. Komiteja uzskata, ka minētajos plānos jānosaka skaidri mērķi valodas mācīšanai dažādos izglītības posmos un vienlaikus jāveic pastāvīgs darbs, lai veidotu izpratni par valodu daudzveidības nozīmīgumu kultūrā. Minēto valsts plānu izstrādāšanā un īstenošanā jāiesaista vietējās un reģionālās pašvaldības;

1.18 **uzskata**, ka mazākumtautību valodu (mazāk lietotu) un reģionālo valodu aizsardzība un lietošanas sekmēšana stiprina reģionālo identitāti. Komiteja atzinīgi vērtē esošo atbalstu minētajām valodām, tomēr uzskata, ka to mazākuma un tādēļ arī lielākas neaizsargātības dēļ īpaša uzmanība jāpievērš attiecīgo valodu nākotnes nodrošināšanai;

1.19 **atbalsta** to, ka Eiropas Komisija ir iekļāvusi “saziņu svešvalodās” kā vienu no pamatprasmēm, kas Eiropas iedzīvotājiem nepieciešama mūža garumā, un aicina Komisiju izstrādāt tekstus, kas nepieciešami minētā īstenošanai sabiedrībā.

Pasākumi saistībā ar daudzvalodu ekonomiku

Reģionu komiteja

1.20 **uzskata**, ka pilnveidota valodu prasme palielinās ES uzņēmumu tirdzniecības spēju, un atzinīgi vērtē 2006. gadā publicēto pētījumu par valodu neprasmes ietekmi uz Eiropas ekonomiku. Komiteja tomēr ir pārliecināta, ka publikācijā daļēji bija jāpievēršas valodu prasmes būtiskajām atšķirībām reģionālajā līmenī, un uzskata, ka publikācijā iekļautie ieteikumi jā dara pieejami plašai sabiedrībai. Komiteja atbalsta arī 2006. gadā paredzamo valodu sertificēšanas sistēmu saraksta publicēšanu internetā;

1.21 **uzskata**, ka profesionālās izglītības jomā ir jāuzlabo metodes, kuru mērķis ir iedzīvotāju daudzvalodība, un ka tas jāveic nolūkā padarīt intensīvāku darba ņēmēju pārrobežu mobilitāti, kas ir Kōpienas nodarbinātības politikas īstenošanas līdzeklis;

1.22 **uzsver**, ka ES dalībvalstīs, kurās angļu valoda ir valsts valoda, ir samazinājies to studentu skaits, kas studē valodas. Viens no minētās samazināšanās iemesliem ir saistīts ar to iedzīvotāju, kuru dzimtā valoda ir angļu, pārliecību, ka citu valodu zināšanām nav lielas nozīmes profesionālajā dzīvē un darba tirgū. Šakarā ar to studenti ne vienmēr uzskata moderno valodu zināšanas par būtisku prasmi, lai iegūtu augstāko izglītību vai veidotu profesionālo karjeru. Lai gan Komisija pievēršas līdzekļiem, ar kādiem tā veidos daudzvalodu ekonomiku, Komiteja **atkārtoti uzsver**, ka jāpastiprina izpratnes veidošana un informētība par ekonomisko guvumu, ko rada valodu mācīšanās;

1.23 **uzsver** to, cik svarīga ir informācijas pieejamības un izmantošanas iespēja vairākās valodās, un tādēļ atzinīgi vērtē tādas vienotas Eiropas informācijas telpas izveidi, kurā ir pieejami saturs un digitālie pakalpojumi, ko raksturo valodu un kultūru daudzveidība;

1.24 **uzskata**, ka filmu un televīzijas programmu subtitrus iespējams izmantot, lai veicinātu valodu mācīšanos, un atbalsta minētā potenciāla turpmāku izpēti tā plašākas izmantošanas nolūkā;

1.25 **uzskata**, ka augstākās izglītības un citādas mācību programmas ir pastāvīgi jāatjaunina, un tādēļ uzskata, ka 2006. gadā būtu lietderīgi organizēt konferenci par tulkotāju sagatavošanu akadēmiskajās mācību iestādēs;

1.26 **atzinīgi vērtē** saskaņā ar i2010 uzsāktu iniciatīvu par digitālajām bibliotēkām un atbalsta iniciatīvas, lai koordinētu Eiropas pētniecības grupu darbu valodu tehnoloģiju, mašintulkošanas un valodas resursu radīšanas jomā.

Pasākumi daudzvalodības nodrošināšanai Komisijas saskarsmē ar iedzīvotājiem

Reģionu komiteja

1.27 **atzīst**, ka pēdējos desmit gados Komisija ir izstrādājusi vairākas iniciatīvas daudzvalodības jomā, lai palīdzētu iedzīvotājiem izprast, kā viņus ietekmē Eiropas tiesību akti, un atzinīgi vērtē priekšlikumus šādu iniciatīvu turpināšanai. RK tomēr uzskata, ka Komisijai jāpastiprina tās rīkotās informācijas un izpratnes veidošanas kampaņas, ar kuru starpniecību iedzīvotāji saņem informāciju par ES valodu un kultūras daudzveidību, literāro un mākslas mantojumu kā kopjo vērtību kopumu. Izpratnes veidošanas iniciatīvām ir būtiska nozīme, lai paplašinātu iedzīvotāju zināšanas par kultūras mantojumu, un ir jo īpaši svarīgi, lai to mērķauditorija būtu Eiropas iedzīvotāju jaunākā paaudze visos formālās un neformālās izglītības posmos;

1.28 **atbalsta** Komisijas īstenoto daudzvalodības pastāvīgo veicināšanu tās interneta portālā (*Europa*) un publikācijās. Komiteja atzinīgi vērtē izveidoto portālu par valodām, kurā ir informācija par daudzvalodību ES, un tādu jaunu portālu izvie-

tošanu, kas paredzēti tiem, kuri mācās valodu, un valodu skolotājiem. Komiteja atzinīgi vērtē arī Komisijas iekšējā tīkla izveidi, lai nodrošinātu, ka visas struktūrvienības vienoti piemēro daudzvalodības politiku;

1.29 **atgādina** visām Eiropas iestādēm, ka politikā saziņai ar sabiedrību un jo īpaši Eiropas valodām veltītajā interneta portālā jāņem vērā, ka dalībvalstīs lieto arī tādas Eiropas valodas, kas nav ES iestāžu oficiālās vai darba valodas un kurām ir konstitucionāli atzīts oficiāls statuss. Komiteja uzskata, ka šādos gadījumos Eiropas Komisijai minētās valodas būtu jāiekļauj savā politikā saziņai ar sabiedrību;

1.30 **uzskata**, tulkošanas teritoriālo iestāžu nozīmīguma palielināšana dalībvalstīs, lai veicinātu daudzvalodību, jo īpaši pielāgojot Komisijas vēstījumus vietējai mērķauditorijai, ir pozitīva iniciatīva;

1.31 **atzīst**, ka ir svarīgi veicināt izpratni par valodu daudzveidības vērtību un tādēļ **atbalsta** augsta līmeņa semināru par daudzvalodību, kuru mērķauditorija būtu žurnālisti un citi viedokļu izplatītāji, organizēšanu dalībvalstīs;

1.32 **uzskata**, ka starptautisku tulkošanas konkursu organizēšana starp dalībvalstu skolām ir lietderīga un vērtīga iniciatīva, un mudina attīstīt tamlīdzīgu savstarpēju novērtēšanu un konkursus daudzvalodības jomā vietējās un reģionālajās pašvaldībās visā ES;

1.33 **atzinīgi vērtē** Komisijas priekšlikumu izveidot augsta līmeņa grupu daudzvalodības jomā un atbalsta arī ministru konferences par daudzvalodību sasaukšanu un uzskata, ka Komiteja jāauzicina tajā piedalīties.

2. Reģionu Komitejas ieteikumi.

Reģionu komiteja

2.1 **ņemot** vērā vietējo un reģionālo pašvaldību nozīmi daudzvalodības veicināšanā to attiecīgajās kopienās, RK **iesaka**, ka norādēm uz minēto pašvaldību lomu jābūt precīzākām;

2.2 **aicina** vairāk atzīt pilsētu sadraudzības iniciatīvu un *Euroregion* pasākumu nozīmi valodu mācīšanās un kultūras pieredzes apmaiņas jomā vietējā līmenī;

2.3 **iesaka** Komisijai turpināt pastiprināt izpratnes veidošanu par daudzvalodību un pilnveidot pasākumu konsekvenci dažādos līmeņos visā ES, izmantojot "svešvalodu zināšanu" iekļaušanu tajās pamatprasmēs, kas būtu jāapgūst katram Eiropas iedzīvotājam;

2.4 **aicina** Komisiju palielināt atbalstu nozaru programmām, piem., *Socrates*, *Youth* un *Leonardo* un integrētajai programmai mūžizglītības jomā, tādējādi veicinot valodu mācīšanos Eiropas Savienībā un jo īpaši atbalstot ar *Erasmus* programmas starpniecību sekmēto studentu mobilitāti;

2.5 **iesaka** Eiropas Parlamentam ņemt vērā RK pozitīvo pieredzi pārējo valstu valodu lietošanā, ar mērķi pieņemt apspriežamos noteikumus;

2.6 **iesaka** vietējām un reģionālām pašvaldībām pašām piedalīties tādās iniciatīvās, kuru īstenošanas gaitā pašvaldību darbinieki tādā apmērā, kādā viņu darba pienākumi ir saistīti ar Eiropas integrācijas veicināšanu un sadarbības politiku, sāk mācīties svešvalodas vai padziļina un uzlabo svešvalodu zināšanas un aicina minētās iestādes iekļaut valodu zināšanas savās izglītības programmās un projektos, ja minētais ir attiecīgo iestāžu kompetencē;

2.7 **iesaka** sniegt lielāku atbalstu migrantu grupām, lai nodrošinātu, ne tikai to, ka minētās grupas mācās attiecīgās uzņēmējas valsts valodu, bet arī šādu grupu valodu un kultūras saglabāšanu, un uzskata, ka vajadzīgas precīzākas norādes par tādiem ar migrantu valodām saistītiem pasākumiem, kurus iespējams paveikt, savstarpēji sadarbojoties vietējām pašvaldībām, universitātēm un uzņēmumiem;

2.8 **uzsver**, ka nepieciešama lielāka specializācija tulkus apmācībā, lai veicinātu migrantu un uzņēmēju kopienu saziņu.

Īpašas piezīmes par pamatstratēģiju

Pasākumi daudzvalodu sabiedrībā — valodu mācīšanās un valodu daudzveidība sabiedrībā

Reģionu komiteja

2.9 **iesaka** valodu skolotāju sagatavošanu noteikt par prioritāti un aicina Komisiju precīzāk izklāstīt tās rīcības plānu valodu skolotāju sagatavošanai visos līmeņos;

2.10 **iesaka** Komisijai noteikt vadības sadali valodu un kultūras daudzveidības jomā starp dalībvalstīm;

2.11 **aicina** Komisiju veicināt projektus, kas paredzēti, lai augstākās izglītības iestādes varētu izveidot labāku saikni ar plašāku sabiedrību, iesaistot vietējās un reģionālās pašvaldības un vietējās uzņēmēj sabiedrības;

2.12 **ierosina** Komisijai veicināt daudzvalodību augstākās izglītības iestādēs ar projektam “Eiropas tīkls visu studentu valodu apguves veicināšanai”(ENLU) līdzīgu projektu palīdzību;

2.13 **aicina** dalībvalstis veikt pasākumus atbilstoši Komisijas ieteikumam par valstu plānu pieņemšanu daudzvalodības un kultūras daudzveidības veicināšanai;

2.14 **ierosina** Komisijai sniegt skaidrāk noteiktas vadlīnijas par minēto valsts plānu daudzvalodības veicināšanai pieņemšanu dalībvalstīs.;

2.15 **aicina** skaidrāk uzsvērt reģionālo un mazākumtautību valodu nozīmi daudzvalodu Eiropas veidošanā.

Pasākumi saistībā ar daudzvalodu ekonomiku

2.16 **iesaka** publikācijā īpaši pievērsties valodu prasmes būtiskajām atšķirībām reģionālajā līmenī, un uzskata, ka publikācijā iekļautie ieteikumi jādara pieejami plašai sabiedrībai;

2.17 **aicina** Komisiju pastiprināt izpratnes veidošanas pasākumus par valodu mācīšanās priekšrocībām ekonomikas un kultūras jomā.

Pasākumi daudzvalodības nodrošināšanai Komisijas saskarsmē ar iedzīvotājiem

2.18 **aicina** Komisiju pastiprināt informatīvos un izpratnes veidošanas pasākumus, kuru mērķis ir ES iedzīvotāju informēšana par tās valodu un kultūru daudzveidību un mantojumu, kā arī tās pamatvērtībām, īpašu uzmanību pievēršot Eiropas iedzīvotāju jaunās paaudzes apziņas veidošanas pasākumiem. Komiteja arī iesaka, ka tiem ES iedzīvotājiem, kas strādā citā Eiropas valstīs, jāsaņem lielāks atbalsts, mācoties uzņēmējas valsts valodu, ieskaitot valodu profesionāliem mērķiem;

2.19 **atkārtoti uzsver**, cik svarīgi ir veicināt viedokļa izplatītāju izpratni par valodu daudzveidības nozīmīgumu un tādēļ aicina Komisiju turpmāk pastiprināt izpratnes par daudzvalodību veidošanas pasākumus tieši šajās grupās.

Briselē, 2006. gada 14. jūnijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Michel DELEBARRE

Reģionu komitejas atzinums par tematu “Trešā likumdošanas pakete kuģošanas drošībai”

(2006/C 229/06)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā Eiropas Komisijas 2005. gada 25. novembra vēstuli, kurā tā aicina RK sagatavot atzinumu par tematu “Trešā likumdošanas pakete kuģošanas drošībai”;

ņemot vērā Komisijas paziņojumu par tematu “Trešā likumdošanas pasākumu pakete kuģošanas drošībai” un septiņas attiecīgās direktīvas: KOM (2005) 586 galīgā red., KOM (2005) 587 galīgā red., KOM (2005) 588 galīgā red., KOM (2005) 589 galīgā red., KOM (2005) 590 galīgā red., KOM (2005) 592 galīgā red., KOM (2005) 593 galīgā red.;

ņemot vērā Biroja 2005. gada 12. aprīļa lēmumu uzdot Teritoriālās kohēzijas politikas komisijai izstrādāt atzinumu par minēto tematu;

ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūciju par kuģošanas drošības uzlabošanu kā atbildes reakciju uz tankkuģa “Prestige” avāriju (2003/2066(INI) un pamatojoties uz Eiropas Parlamenta MARE komitejas (*Temporary Committee on Improving Safety at Sea*) veikto darbu (MARE rezolūcija);

ņemot vērā 2004. gada jūnijā iesniegto atzinumu, ko Eiropas kuģu īpašnieku asociāciju un to locekļu vārdā puda Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociācijas (ECSA), un 2004. gada 10. jūnijā un 2005. gada 10. martā iesniegtos atzinumus, ko Eiropas jūras ostu vārdā puda Eiropas Jūras ostu organizācija (ESPO), kā arī 2006. gada janvārī iesniegtos atzinumus, ko savu locekļu vārdā puda Starptautiskā neatkarīgo tankkuģu īpašnieku asociācija (INTERTANKO);

ņemot vērā Kuģošanas drošības jumta organizācijas (*Maritime Safety Umbrella Operation — MUSO*) darbu, ar ko sabiedrība tika iepazīstināta seminārā par tēmu “Paraugprakse drošības zonu noteikšanā, plānošanā un ieinteresēto personu iesaistīšanā”, kas notika 2006. gada 23.–24. februārī, un minētajā seminārā izteikto priekšlikumu par to, ka Starptautiskajai jūrniecības organizācijai (SJO) jāizveido negadījumu vadības pamatprogramma, kas jāiekļauj direktīvā;

ņemot vērā SJO pieņemtās starptautiskās konvencijas par kuģošanu, tostarp visas ar tām saistītās rezolūcijas un grozījumus, ko SJO pieņēmusi pēdējā laikā;

ņemot vērā atzinuma projektu (*CdR 43/2006 rev.2*), ko Teritoriālās kohēzijas politikas komisija pieņēma 2006. gada 5. aprīlī (ziņotāja — **Flo Clucas** kdze (UK/ELDA) (Liverpūles pilsētas padomes locekle)),

Tā kā

- 1) vēl joprojām notiek standartiem neatbilstoša kuģošana un ir jāveic pasākumi, lai novērstu to, ka karoga valstis, klasificēšanas sabiedrības, kuģu īpašnieki, rēderi, fraktētāji, terminālu operatori un kuģu kapteiņi lielākas peļņas gūšanas nolūka turpina rīkoties bezatbildīgi un neievēro starptautiskos noteikumus un drošības pasākumus,
- 2) jūras satiksmes negadījumos un avārijās iet bojā cilvēki un tiek piesārņots okeāns, reģionālās un vietējās piekrastes un jūras zona, tādējādi radot ievērojamus ekonomiskos zaudējumus, nopietnus kaitējumus dabai un satraukumu sabiedrībā,
- 3) dinamiskai un konkurētspējīgai Eiropas jūras transporta sistēmai ir liela nozīme reģionos un pilsētās, īpaši tur, kur ir attīstītas jūrniecības nozares, eksports un ekonomiskie sakari,
- 4) ir nepieciešams nodrošināt koordināciju ar ES jūrniecības politikas stratēģiju, veidot savstarpējo sinerģiju un radīt iespējas, lai reģionālajām un vietējām pašvaldībām varētu piedāvāt reālus risinājumus,
- 5) plānojot un veicot pasākumus satiksmes jomā, ES īpaša nozīme ir subsidiaritātes un samērīguma principiem, jo likumdošana un tiesību aktu piemērošana bieži ir gan ES, gan arī dalībvalstu un reģionu kompetencē,

- 6) jauno tiesību aktu priekšlikumiem
- jāatbilst spēkā esošajiem starptautiskajiem standartiem un Starptautiskās Jūrnieceības organizācijas (SJO) pieņemtajiem noteikumiem,
 - jāatbilst pašreizējām attīstības tendencēm pasaulē,

65. plenārajā sesijā, kas notika 2006. gada 14. un 15. jūnijā (15. jūnijā sēdē), pieņēma šo atzinumu.

Reģionu komiteja

uzskata, ka Trešā likumdošanas pakete kuģošanas drošībai "Erika III" var ievērojami uzlabot jūras satiksmes drošību:

1. Priekšlikums direktīvai par karoga valsts atbildību.

1.1 **uzskata**, ka, palielinot karoga valstu atbildību un saskaņojot SJO konvenciju (tostarp visu rezolūciju un grozījumu, kurus SJO pieņēmusi pēdējā laikā) interpretāciju, Eiropas flote gūs ievērojamu labumu;

1.2 **uzskata**, ka īpašie priekšlikumi par stingrāku prasību izvirzīšanu standartiem neatbilstošiem kuģiem veicinās kuģu uzturēšanu labā stāvoklī un ļaus izdarīt spiedienu uz karoga valstīm, lai tās pildītu savus pienākumus saskaņā ar SJO konvencijām, un ka tas ir solis pareizā virzienā;

1.3 **atbalsta** SJO rezolūcijas A.847(20) atcelšanu un tās aizstāšanu ar SJO rezolūciju A.(...) (23), kurā noteikts, ka dalībvalstīm efektīvi un pastāvīgi ir jāīsteno karoga valsts pienākumi saskaņā ar SJO konvencijām un ņemot vērā SJO rezolūciju A.(...)(23);

1.4 **uzskata**, ka jānovērš izkropļojumi ekonomikas un sociālajā jomā, kā arī jāaptur nepietiekami kvalificētu kuģu apkalpju nodarbināšana, kas iespējama tāpēc, ka karoga valstis dažādi interpretē SJO konvencijas;

1.5 **uzskata**, ka labākais veids, kā saskaņot SJO konvenciju (tostarp visu rezolūciju un grozījumu, kurus SJO pieņēmusi pēdējā laikā) interpretāciju, ir SJO interpretācijas vienota piemērošana visā Eiropas Savienībā;

1.6 **uzskata**, ka Eiropas Savienībā jāaskaņo mācību programmas un jūrnieku profesionālās kvalifikācijas prasības un ka tas jāveic kvalifikācijas sertifikātu savstarpējās atzīšanas ietvaros;

1.7 **pauž bažas** par iespēju un pieņemto praksi mainīt klasificēšanas sabiedrību un/vai karoga valsti, ja starp kuģa īpašnieku/rēderu un klasificēšanas sabiedrību un/vai karoga valsti rodas nesaskaņas jautājumos, kas saistīti ar drošību, komandas komplektēšanu, kuģa uzturēšanu, aprikošanu un ekspluatāciju;

1.8 **ierosina**, ka klasifikācijas sabiedrībām un karoga valstīm jāpieprasa nodrošināt pilnīgu kuģa atbilstību SJO konvenciju

prasībām, pirms tiek mainīta klasifikācijas sabiedrība un/vai kuģa reģistrēšanas valsts. Turklāt, lai kuģi varētu atzīt klasifikācijas sabiedrība un/vai karoga valsts un lai kuģi nesvītrotu no attiecīgās klasifikācijas un reģistra, kuģim pilnībā jāatbilst SJO rezolūciju prasībām;

1.9 **piekrīt** tam, ka direktīvā ir jāiekļauj jūrnieceības nozarē pašreiz spēkā esošās darba tiesību normas;

1.10 **uzsver**, ka tā ir norūpējusies par jūrnieku darba laiku, par nogurumu, ko izraisa pastāvīga pārstrādāšanās, un par to, ka virsstundu darba un nepietiekama atpūtas laika dēļ jūrnieki var pieļaut kļūdas, izraisīt avārijas, kā arī radīt bojājumus un piesārņot apkārtējo vidi;

1.11 **uzskata**, ka gadījumā, ja administrācijām būs tiesības pēc saviem ieskatiem atbrīvot kuģus no karoga valsts pamatnoteikumu ievērošanas, drošības līmenis dalībvalstīs būs atšķirīgs, un, iespējams, tam būs koprojoša ietekme uz karoga valstu konkurenci. Tādēļ minētās tiesības jāierobežo, piemēram, jāattiecinā tikai un vienīgi uz jūras spēku kuģiem;

1.12 **iesaka** piemērot attiecībā uz visiem tirdzniecības kuģiem un zvejas kuģiem saskaņotus tehniskās drošības standartus, kas saskaņā ar Padomes Direktīvas 98/18/EK (1998. gada marts) 12. pantu attiecas uz pasažieru kuģiem;

1.13 **vēlas**, lai jūras iestādes pēc iespējas ciešāk sadarbotos ar vietējām pašvaldībām un, izmantojot integrētu pieeju, risinātu problēmas, kas saistītas ar jūras satiksmi un ietekmi uz reģiona ekonomisko un sociālo attīstību;

1.14 **piekrīt** tam, ka dalībvalstu jūras administrāciju rīcībā jābūt atbilstošiem resursiem, lai tās varētu pildīt karoga valsts pienākumus;

1.15 **atbalsta** direktīvā paredzētās datu bāzes izveidi, kas sniegs būtisku informāciju par kuģiem, kas kuģo ar attiecīgās dalībvalsts karogu, kā arī par kuģiem, kas ir izslēgti no dalībvalsts reģistra;

1.16 **atbalsta** SJO ierosinājumu izveidot dalībvalstu brīvprātīgās revīzijas sistēmu, taču **pieprasa**, lai minētā revīzijas sistēmas ieviešana būtu obligāta un lai tā būtu daļa no kvalitātes sertifikācijas, kas tiek veikta saskaņā ar ISO (Starptautiskā standartizācijas organizācija) normām vai līdzīgām normām, kā to ierosinājusi Eiropas Komisija;

1.17 **pauž bažas** par kuģu kapteiņu apsūdzēšanu un nomelnošanu. Kaut gan dažos gadījumos viņu krimināltiesiskā vaina ir acīmredzama, tomēr kopumā tāds uzskats ir nepareizs, neatbilstošs un veido ļoti negatīvu tēlu par šo profesiju, kuras pārstāvji ļoti sekmīgi veic visai smagu, saspringtu un dažkārt bīstamu darbu;

1.18 **pauž bažas**, ka, iespējams, tiks ierobežotas "miermīlīgas caurbraukšanas tiesības" un kuģošanas brīvība kuģiem, kas, neiebraucot nevienā no Eiropas Savienības ostām, pārvietojas pa tās ūdeņiem. Drošības interesēs minētās tiesības iespēju robežās ir jāsauglabā. Kuģniecības nozarei skaidri jānorāda, ka kuģiem, kas ie brauc Kopienas ūdeņos, ir jākuģo atbilstoši jūras

satiksmes dienesta (VTS) prasībām un jāievēro ziņošanas procedūras;

1.19 **pauž bažas**, ka, iespējams, kuģu virsniekiem tiks uzlikts papildu administratīvais slogs, ja viņu pienākums būs ziņot par nepieciešamību veikt kuģa pārbaudes un ja būs jāuzrāda apdrošināšanas apliecība. SJO priekšlikums samazināt sertifikācijas pārbažu skaitu, vienkāršojot procedūru (ieviešot elektronisko sertifikācijas procedūru), ir jāattiecinā arī uz apdrošināšanu, un minētā priekšlikuma īstenošanai ir jābūt obligātai. Šajā punktā izteiktās piezīmes attiecas arī uz priekšlikumu direktīvai par ostu valsts kontroli.

IETEIKUMI

1.1. ieteikums

1. pants

Iesniegusi Komisija	RK grozījums
c) paredzēt mehānismu, kā harmonizēt SJO konvencijās noteikto pasākumu un šo konvenciju līgumslēdzēju pušu pārziņā atstāto pasākumu interpretāciju.	c) paredzēt mehānismu, kā <u>nodrošināt</u> harmonizētu SJO konvencijās noteikto pasākumu un šo konvenciju līgumslēdzēju pušu pārziņā atstāto pasākumu interpretāciju, izmantojot SJO interpretāciju attiecībā uz minētajām konvencijām.

Pamatojums

Tā kā līdz šim SJO konvenciju interpretācija lielā mērā bija atstāta karoga valsts iestāžu vai to vārdā darbojošos tiesu ziņā, minētās normas tika dažādi interpretētas un tika piemēroti atšķirīgi standarti. Lai saskaņotu SJO konvenciju interpretāciju, obligāti jāpamatojas uz to, kā SJO pati interpretē tās pieņemtās konvencijām.

1.2. ieteikums

2. pants

Iesniegusi Komisija	RK grozījums
a) "SJO Konvencijas" nozīmē šādas konvencijas kopā ar to protokoliem un grozījumiem, un obligātiem saistītiem kodeksiem, kas pieņemti Starptautiskās Jūrniecības Organizācijas (SJO) ietvaros, to pēdējā versijā: (i) 1974. gada Starptautiskā konvencija par cilvēka dzīvības aizsardzību uz jūras (SOLAS 74); (ii) 1966. gada Starptautiskā konvencija par kravas zīmi (LL 66), (iii) 1969. gada Starptautiskā konvencija par kuģu tonnāžas noteikšanu (Tonnage 69); (iv) Konvencija par piesārņošanas novēršanu no kuģiem; (v) Starptautiskā konvencija par jūrnieku sagatavošanu un diplomēšanu, kā arī sardzes pildīšanu (STCW 1978); (vi) 1972. gada Konvencija par starptautiskajiem noteikumiem kuģu sadursmju novēršanai uz jūras (COLREG 72);	a) "SJO Konvencijas" nozīmē šādas konvencijas kopā ar to protokoliem un grozījumiem, un obligātiem saistītiem kodeksiem, kas pieņemti Starptautiskās Jūrniecības Organizācijas (SJO) ietvaros, to pēdējā versijā: (ii) 1974. gada Starptautiskā konvencija par cilvēka dzīvības aizsardzību uz jūras (SOLAS 74); (ii) 1966. gada Starptautiskā konvencija par kravas zīmi (LL 66), (iii) 1969. gada Starptautiskā konvencija par kuģu tonnāžas noteikšanu (Tonnage 69); (iv) Konvencija par piesārņošanas novēršanu no kuģiem; (v) Starptautiskā konvencija par jūrnieku sagatavošanu un diplomēšanu, kā arī sardzes pildīšanu (STCW 1978); (vi) 1972. gada Konvencija par starptautiskajiem noteikumiem kuģu sadursmju novēršanai uz jūras (COLREG 72); <u>vii) Drošas prakses kodekss kokmateriālu pārvadāšanai uz kuģa klāja;</u> <u>viii) Drošas prakses kodekss cieto beramkravu pārvadāšanai.</u>

Pamatojums

Drošas prakses kodekss kokmateriālu pārvadāšanai uz kuģa klāja ir jāiekļauj visās Trešās likumdošanas paketes kuģošanas drošībai direktīvās šādu iemeslu dēļ:

- kokmateriālu krava uz klāja var sasvērties, ja ir lieli viļņi;
- ziemas laikā augstos platuma grādos kokmateriālu krava var apledot.

Drošas prakses kodekss sausu beramkravu pārvadāšanai ir jāiekļauj visās Trešās likumdošanas paketes kuģošanas drošībai direktīvās, jo sauskravas kuģi ir vieni no bīstamākajiem kuģiem. Droša un atbilstoša apiešanās ar sausu beramkravu, tostarp tās nostiprināšana un nolīdzināšana, kuģa kravas tilpnes pielādēšanas secība, kā arī atbrīvošana no balasta, lai kuģi nepārslogotu, ir svarīgi kuģa drošības elementi. Ne tikai degviela, ko pārvadā kuģi, bet arī dažas sauskravas ir jūras vides piesārņotāji.

1.3. ieteikums

5. pants

Iesniegusi Komisija	RK grozījums
2. Pirmoreiz reģistrējot kuģi reģistrā, attiecīgā dalībvalsts cenšas nodrošināt, ka attiecīgais kuģis atbilst piemērojamiem starptautiskajiem tiesību aktiem. Ja vajadzīgs, tās uztur sakarus ar iepriekšējo karoga valsti.	2. Pirmoreiz reģistrējot kuģi reģistrā, attiecīgā dalībvalsts cenšas nodrošināt pieprasīt, lai ka attiecīgais kuģis atbilstu piemērojamiem starptautiskajiem tiesību aktiem, <u>kas ir priekšnoteikums, lai kuģi varētu reģistrēt.</u> Ja vajadzīgs, tās uztur sakarus ar iepriekšējo karoga valsti.

Pamatojums

Grozījums ir veikts, lai izskaustu nevēlamo praksi, proti, gadījumus, kad standartiem neatbilstošu kuģu ekspluatācija jūras satiksmē tiek turpināta, nomainot karoga valsti un reģistrējoties valstī, kur prasības drošības jomā ir zemākas, kā arī gadījumos, kad radušās domstapības ar karoga valsti par minēto kuģu drošību, komandas komplektēšanu, ekspluatāciju un uzturēšanu.

2. Priekšlikums direktīvai par ostu valsts kontroli.

- 2.1 **uzskata**, ka ostas valsts kontroles efektivitātes pastiprināšana un uzlabošana dos labumu sabiedrībai;
- 2.2 **piekrīt**, ka kuģu pārbaužu pastiprināšanai būs tieša ietekme uz vidi, kā arī pozitīvas ekonomiskās un sociālās sekas (tā ļaus nodrošināt arī taisnīgākus konkurences nosacījumus jūras satiksmes nozarē);
- 2.3 **pauž bažas** par loču iesaistīšanu ostas valsts kontroles pastiprināšanā, tiem uzliekot par pienākumu ziņot par trūkumiem, tādējādi dublējot ostu un karoga valstu inspekciju pienākumus. Loči ir apmācīti kuģošanā un kuģa manevrēšanā. Taču viņi nav ieguvuši ostas vai karoga valsts inspektoriem nepieciešamo izglītību;
- 2.4 **norāda**, ka kuģa vecums nevar būt vienīgais kritērijs pastiprinātu pārbaužu veikšanai. Kuģa uzturēšanas pārvaldība, pārvadātās kravas un reisu laikā šķērsotie kuģošanas rajoni — visi minētie faktori ietekmē kuģa stāvokli. Samērā jauns, bet nekvalitatīvi uzbūvēts, slikti vai nepietiekami uzturēts un bezrūpīgi ekspluatēts kuģis (un mazāk spējīga, nepietiekami kvalificēta, bet lēta komanda, kas ir pakļauta stresam kuģa piekraušanas, izkraušanas un stabilizēšanas gaitā un ir pakļauta sliktiem laika apstākļiem kuģošanas laikā) var būt sliktākā stāvoklī un ievērojami bīstamāks — gan no nelaiemes gadījumu, gan piesārņojuma viedokļa — par vecāku kuģi, kas ir pareizi būvēts, labi uzturēts un nokomplektēts ar apkalpi un pareizi ekspluatēts;

2.5 **aicina** katru gadu veikt visu ES ostās iebraucošo kuģu pārbaudi. Tomēr Komiteja ierosina pārbaudīt katru kuģi kopumā tikai vienreiz gadā, ja vien nav radušies apstākļi, kas liek kuģi pārbaudīt biežāk. Tiklīdz minētā(s) pārbaude(s) ir pabeigta(s), tās/to rezultātiem nekavējoties jābūt pieejamiem ES ostu un karoga valstīm;

2.6 **pilnībā piekrīt** nodomam pastiprināt noteikumus, kas skar "cilvēka faktoru".

IETEIKUMI

2.1. ieteikums

5. pants

Iesniegusi Komisija	RK grozījums
3. 4. Kamēr nav stājušies spēkā 2. punktā paredzētie pasākumi, kopējais kuģu pārbaudu skaits, kas minēts 2. punktā un 7. pantā un kas jāizdara katras dalībvalsts kompetentai iestādei, atbilst vismaz 25 % no videjā atsevišķu kuģu skaita, kuri ienākuši tās ostās, ko aprēķina, pamatojoties uz trim iepriekšējiem kalendārajiem gadiem, par kuriem ir pieejama statistika.	3. 4. Kamēr nav stājušies spēkā 2. punktā paredzētie pasākumi, kopējais kuģu pārbaudu skaits, kas minēts 2. punktā un 7. pantā un kas jāizdara katras dalībvalsts kompetentai iestādei, atbilst vismaz 25% 100% no videjā atsevišķu kuģu skaita, kuri ienākuši tās ostās, ko aprēķina, pamatojoties uz trim iepriekšējiem kalendārajiem gadiem, par kuriem ir pieejama statistika.

Pamatojums

Pārbaudot 25 % kuģu, pašreizējā situācija nemainīsies.

2.2. ieteikums

7. pants

Iesniegusi Komisija	RK grozījums
2. Ja kuģis pirms tam saņēmis atļauju atstāt ostu ar nosacījumu, ka trūkumi tiks novērsti nākamajā ostā, pārbauda tikai to, vai šie trūkumi ir novērsti.	2. Ja kuģis pirms tam saņēmis atļauju atstāt ostu ar nosacījumu, ka trūkumi tiks novērsti nākamajā ostā, pārbauda tikai to, vai šie trūkumi ir novērsti. Nevienam kuģim nedrīkst dot atļauju izbraukt no ostas, pirms netiek novērsti trūkumi, kas var ietekmēt tā kuģotspēju un kravas pārvadāšanu pat tādā gadījumā, ja tiek dots solījums minētos trūkumus novērst nākamajā ostā. Pirms ostas vai karoga valsts dod atļauju doties uz nākamo ostu, minētie trūkumi ir jānovērš.

Pamatojums

Jebkuram kuģim, atstājot ostu, ir jāatbilst kuģotspējas standartiem, tajā skaitā kravu pārvadāšanas standartiem. Pastāvošie trūkumi var ietekmēt minēto noteikumu ievērošanu.

2.3. ieteikums

12. pants

Iesniegusi Komisija	RK grozījums
Tās personas identitāti, kas iesniedz sūdzību, neatklāj attiecīgā kuģa kapteinim vai īpašniekam.	Tās personas identitāti, kas iesniedz sūdzību, neatklāj attiecīgā kuģa kapteinim vai īpašniekam vai <u>rēderim</u> .

Pamatojums

Ne katru kuģi pārvalda tā īpašnieks. Daži kuģi pieder bankām, kas kuģa vadību un ekspluatāciju uztic rēderim, kas darbojas viņu vārdā.

2.4. ieteikums

20. pants

Iesniegusi Komisija	RK grozījums
Komisija katru gadu saskaņā ar XV pielikumā paredzētajām procedūrām un kritērijiem izveido un publicē melno sarakstu, kas atspoguļo kuģu operatoru un uzņēmumu darbību.	Komisija katru gadu saskaņā ar XV pielikumā paredzētajām procedūrām un kritērijiem izveido un publicē melno sarakstu, kas atspoguļo <u>kuģu īpašnieku, rēderu, kuģu operatoru, fraktētāju, kuģu, terminālu operatoru</u> un uzņēmumu darbību.

Pamatojums

Minētajā pantā uzskaitot visus dalībniekus, tiesām jēdziens “kuģu operatori” nebūs jāinterpretē, lai šajā jēdzienā iekļautu arī attiecīgo pārkāpēju. Tā kā iekļaušana “pelēkā vai melnajā sarakstā” kaitē uzņēmējdarbībai, jācer, ka, veicot šādu precīzu uzskaiti, kuģu īpašnieki, rēderi, kuģu operatori, fraktētāji, kuģu un terminālu operatori sekos viens otra darbībai.

2.5. ieteikums

8. panta 4. punkts

Iesniegusi Komisija	RK grozījums
<p>3. BERAMKRAVU KUĢI</p> <ul style="list-style-type: none"> — uz klāja izvietoto iekārtu nostiprināšanas detaļu iespējama korozija, — lūku vāku iespējama deformācija un/vai korozija, — iespējamās plaisas vai lokāla korozija starpsienās, — piekļuve kravas tilpnēm, 	<p>3. BERAMKRAVU KUĢI</p> <ul style="list-style-type: none"> — uz klāja izvietoto iekārtu nostiprināšanas detaļu iespējama korozija, — lūku vāku iespējama deformācija un/vai korozija, — iespējamās plaisas vai lokāla korozija starpsienās, — piekļuve kravas tilpnēm, — balasta tanki: vispirms jāpārbauda vismaz viens balasta tanks kravas telpās no tanka lūkas/piekļuves vietas <u>no klāja, un tajā jāieiet, ja inspektors konstatē pamatotu iemeslu turpmākai pārbaudei,</u>

Pamatojums

Ar balasta tankiem saistītās problēmas ir līdzīgas gan dubultā korpusa tankkuģiem, gan beramkravu kuģiem. Balasta tankos uzkrājas nosēdumi, un tie lielā mērā ir pakļauti korozijai. Tērauda konstrukciju nodilums, bīstamu plaisu parādīšanās vai bojājumi nostiprinājumos ietekmē kuģa drošību; ja šādi bojājumi parādās, tos var konstatēt tikai vizuālas pārbaudes gaitā, un tādēļ šādu bojājumu konstatēšana ir jāiekļauj ostas valsts kontroles pārbaudēs.

3. Priekšlikums direktīvai par Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēmu.

3.1 **atbalsta** “profilakses” daļas ieviešanu, kas nodrošina jūras risku operatīvu pārvaldību Kopienas līmenī, to īstenojot kā ES jūras satiksmes drošības politikas daļu;

3.2 **iesaka** ieviest AIS (automātiskās identifikācijas sistēma) sistēmas ne tikai uz zvejas kuģiem, kas garāki par 15 metriem, bet arī uz visiem piekrastes zvejas kuģiem un zvejas kuģiem zvejošanai atklātā jūrā. Vislielākajam riskam ir pakļauti mazāki kuģi, jo tie ir grūti saskatāmi — gan vizuāli, gan arī ar radara palīdzību, īpaši, ja tie ir būvēti no koka vai ar stiklu armētas plastmasas (GRP);

3.3 **pilnīgi piekrist** viedoklim, ka jāuzlabo operatīvās procedūras, lai varētu efektīvi reaģēt kuģu avārijas situācijās, un tam, ka īpaši nozīmīgs ir jautājums par garantijām, kas ļautu atlīdzināt iespējamos ekonomiskos zaudējumus, kas saistīti ar avarējušu kuģu uzņemšanu.

IETEIKUMI

3.1. ieteikums

1. panta 8. punkts

Iesniegusi Komisija	RK grozījums
<p>1. panta 8. punkts: 20. pantu aizstāj ar šādu: "20. pants — Avarējušu kuģu uzņemšana patvēruma vietās"</p> <p>1. Dalībvalstis nodrošina to, ka atkarībā no iegūtajiem rezultātiem situācijas novērtējumā, kuru veic, pamatojoties uz 20.a pantā minēto plānu, avarējušus kuģus uzņem patvēruma vietā, lai ierobežotu šo kuģu stāvokļa radīto risku.</p> <p>2. Avarējuša kuģa uzņemšana patvēruma vietā notiek pēc iepriekšēja situācijas novērtējuma veikšanas un lēmuma pieņemšanas, ko veic dalībvalsts izvēlēta neatkarīga kompetentā iestāde.</p> <p>3. Šā panta 2. punktā minēto iestāžu pārstāvji regulāri tiekas, lai apmainītos ar speciālajām zināšanām un pilnveidotu pasākumus, kas veicami saskaņā ar šo pantu. Specifisko apstākļu dēļ tikšanos var sasaukt jebkurā brīdī, ja to ierosina kāda no minētajām iestādēm vai Komisija.</p>	<p>1. panta 8. punkts: 20. pantu aizstāj ar šādu: "20. pants — Avarējušu kuģu uzņemšana patvēruma vietās"</p> <p>1. Dalībvalstis nodrošina to, ka atkarībā no iegūtajiem rezultātiem situācijas novērtējumā, kuru veic, pamatojoties uz 20.a pantā minēto plānu, avarējušus kuģus uzņem patvēruma vietā, lai ierobežotu šo kuģu stāvokļa radīto risku.</p> <p>2. Avarējuša kuģa uzņemšana patvēruma vietā notiek pēc iepriekšēja situācijas novērtējuma veikšanas un lēmuma pieņemšanas, ko veic dalībvalsts izvēlēta neatkarīga kompetentā iestāde.</p> <p>2 a) <u>Šā panta 2. punktā minēto iestāžu pārstāvji lūdz padomu visiem svarīgajiem glābšanas darbā iesaistītajiem dalībniekiem un apspriežas īpaši ar vietējām (ostas) iestādēm, pirms tiek pieņemts lēmums par avarējuša kuģa uzņemšanu patvēruma vietā.</u></p> <p>2 b) <u>Šā panta 2. punktā minētās iestādes ir atbildīgas par visu to izmaksu un zaudējumu atlīdzināšanu vietējām (ostu) iestādēm, kas rodas, pieņemot lēmumu, kas minēts šā panta 2. punktā, gadījumā, ja kuģa īpašnieks vai operators minētās izmaksas un zaudējumus nevar uzreiz segt Direktīvas XX/XXXX/EK [par kuģu īpašnieku civiltiesisko atbildību un finanšu garantijām] X panta nozīmē.</u></p> <p>3. Šā panta 2. punktā minēto iestāžu pārstāvji regulāri tiekas, lai apmainītos ar speciālām zināšanām un pilnveidotu pasākumus, kas veicami saskaņā ar šo pantu. Īpašo apstākļu dēļ tikšanos var sasaukt jebkurā brīdī, ja to ierosina kāda no minētajām iestādēm vai Komisija.</p>

Pamatojums

Paskaidrojuma rakstā Komisija norāda, ka pašreiz spēkā esošie noteikumi attiecībā uz avarējušiem kuģiem patvēruma vietās ir jāformulē skaidrāk un precīzāk. Tādēļ Komisija ir paredzējusi, ka lēmumu par avarējuša kuģa uzņemšanu patvēruma vietā pieņem dalībvalsts izvēlēta neatkarīga kompetentā iestāde pēc sākotnējas situācijas novērtēšanas.

Neatkarīgas kompetentas iestādes izveidošana vērtējama atzinīgi, jo tādējādi būs iespējams pieņemt objektīvāku lēmumu par to, kura ir vispiemērotākā vieta avarējuša kuģa uzņemšanai. Minētajā priekšlikumā ir paredzēts atsaukt vietējo ostas iestāžu tiesības pieņemt lēmumu par kuģa uzņemšanu, un minētās tiesības tiek piešķirtas valsts iestādēm. Ļoti ieteicams ir konsultēties ar ostas iestādi, lai kaut nedaudz saglabātu mijiedarbību un izveidotu vietējās ostas iestādes un valsts pārvaldes iestādes attiecības, kas balstās uz uzticību.

Tā kā galīgo lēmumu par avarējuša kuģa uzņemšanu pieņem neatkarīga kompetentā iestāde, ostas pārvaldes tiesības var tikt atsauktas. Valsts iestādei piešķirtā iespēja atcelt vietējās ostas iestādes lēmumu var pēdējai radīt finansiālu slogu, ja tai jāuzņemtas atbildība par lēmumu, ko tā nav pieņēmusi. Nav loģiski, ka ostas iestādēm būs jāatrod iespējas, lai atlīdzinātu izmaksas un zaudējumus, kas nav radušies to darbību un pieņemtā lēmumu rezultātā.

Tādēļ ir ieteicams, lai neatkarīga kompetentā iestāde būtu pilnībā atbildīga par saviem lēmumiem un zaudējumu kompensāciju.

3.2. ieteikums

1. panta 9. punkts

Iesniegusi Komisija	RK grozījums
<p>1. panta 9. punkts: Pievieno šādu 20.a pantu: "20.a pants — Avarējušu kuģu uzņemšanas plāni"</p> <p>1. Dalībvalstis izstrādā plānus, kas vajadzīgi, lai reaģētu uz to jurisdikcijā esošos ūdeņos avarējušu kuģu radīto risku.</p> <p>2. Plānus, kas minēti 1. punktā, sagatavo pēc apspriešanās ar iesaistītajām personām, ievērojot atbilstīgos SJO norādījumus, kas minēti 3. panta a) punktā, un tajos ietver vismaz šādu informāciju:</p> <p>a) iestāde vai iestādes, kas atbild par trauksmes signālu saņemšanu un par reaģēšanu uz šiem signāliem,</p> <p>b) iestāde, kas atbild par stāvokļa novērtēšanu, piemērotas patvēruma vietas izvēli un pieņem lēmumu par avarējuša kuģa uzņemšanu izvēlētajā patvēruma vietā,</p> <p>c) iespējamo patvēruma vietu inventarizācija, kurā apkopo ātru novērtēšanu un lēmuma pieņemšanu atviegljošus elementus, arī vides un sociālo faktoru aprakstu un dabas apstākļu raksturojumu minētajās vietās,</p> <p>d) novērtējuma procedūra patvēruma vietas izraudzīšanai, pamatojoties uz iespējamo patvēruma vietu inventarizācijas rezultātiem,</p> <p>e) līdzekļi un iekārtas, kas ir piemērotas palīdzības sniegšanai, glābšanas darbiem un cīņai pret piesārņojumu,</p> <p>f) starptautiski koordinācijas un lēmumu pieņemšanas mehānismi, kas varētu būt jāpiemēro,</p> <p>g) finanšu garantiju un atbildības procedūras attiecībā uz kuģiem, kas uzņemti patvēruma vietā.</p> <p>3. Dalībvalstis publicē 20. panta 2. punktā minētās kompetentās iestādes nosaukumu, kā arī sarakstu ar atbilstīgajiem trauksmes signālu saņemšanas un reaģēšanas kontaktpunktiem. Tās paziņo Komisijai iespējamo patvēruma vietu inventarizācijas rezultātus. Atbilstīgo informāciju par patvēruma plāniem un vietām tās paziņo arī kaimiņos esošajām dalībvalstīm.</p> <p>Īstenojot avarējušu kuģu uzņemšanas plānos paredzētās procedūras, dalībvalstis nodrošina to, ka visu atbilstīgo informāciju par patvēruma plāniem un vietām dara pieejamu šajās darbībās iesaistītajām personām, tostarp palīdzību un vilkšanas pakalpojumus sniedzējiem uzņēmumiem.</p>	<p>1. panta 9. punkts: Pievieno šādu 20.a pantu: "20.a pants — Avarējušu kuģu uzņemšanas plāni"</p> <p>1. Dalībvalstis izstrādā plānus, kas vajadzīgi, lai reaģētu uz to jurisdikcijā esošos ūdeņos avarējušu kuģu radīto risku.</p> <p>2. Plānus, kas minēti 1. punktā, sagatavo pēc apspriešanās ar iesaistītajām personām, ievērojot atbilstīgos SJO norādījumus, kas minēti 3. panta a) punktā, un tajos ietver vismaz šādu informāciju:</p> <p>a) iestāde vai iestādes, kas atbild par trauksmes signālu saņemšanu un par reaģēšanu uz šiem signāliem,</p> <p>b) iestāde, kas atbild par stāvokļa novērtēšanu, piemērotas patvēruma vietas izvēli un pieņem lēmumu par avarējuša kuģa uzņemšanu izvēlētajā patvēruma vietā,</p> <p>c) iespējamo patvēruma vietu inventarizācija, kurā apkopo ātru novērtēšanu un lēmuma pieņemšanu atviegljošus elementus, arī vides un sociālo faktoru aprakstu un dabas apstākļu raksturojumu minētajās vietās,</p> <p>d) novērtējuma procedūra patvēruma vietas izraudzīšanai, pamatojoties uz iespējamo patvēruma vietu inventarizācijas rezultātiem,</p> <p>e) līdzekļi un iekārtas, kas ir piemērotas palīdzības sniegšanai, glābšanas darbiem un cīņai pret piesārņojumu,</p> <p>f) starptautiski koordinācijas un lēmumu pieņemšanas mehānismi, kas varētu būt jāpiemēro,</p> <p>g) finanšu garantiju un atbildības procedūras attiecībā uz kuģiem, kas uzņemti patvēruma vietā,</p> <p>h) <u>procedūra iespējamo izmaksu un zaudējumu atlīdzināšanai, kas radušies, avarējušos kuģus uzņemot patvēruma vietā.</u></p> <p>3. Dalībvalstis publicē 20. panta 2. punktā minētās kompetentās iestādes nosaukumu, kā arī sarakstu ar atbilstīgajiem trauksmes signālu saņemšanas un reaģēšanas kontaktpunktiem. Tās paziņo Komisijai iespējamo patvēruma vietu inventarizācijas rezultātus. Atbilstīgo informāciju par patvēruma plāniem un vietām tās paziņo arī kaimiņos esošajām dalībvalstīm.</p> <p>Īstenojot avarējušu kuģu uzņemšanas plānos paredzētās procedūras, dalībvalstis nodrošina to, ka visu atbilstīgo informāciju par patvēruma plāniem un vietām dara pieejamu šajās darbībās iesaistītajām personām, tostarp palīdzību un vilkšanas pakalpojumus sniedzējiem uzņēmumiem.</p>

Pamatojums

Jau izstrādājot plānu draudu novēršanai, kurus rada dalībvalstu ūdeņos avarējuši kuģi, tajā ieteicams iekļaut procedūru iespējamo izmaksu un zaudējumu kompensācijai, kas rodas, avarējušos kuģus uzņemot patvēruma vietā.

Vietējās ostas iestādes un tās apkārtnē nav pasargātas no piesārņojuma vai citiem riskiem, piemēram, sprādziena, un var rasties ekonomiskie zaudējumi, ja minēto draudu rezultātā tiek bloķēta osta, tilti, slūžas vai ceļi. Šāda veida ekonomiskie zaudējumi var būt ievērojami un var palielināties ļoti ātri. Ostas blokāde var ietekmēt ne tikai ostas teritoriju, jo dažādu iekšzemes uzņēmumu darbība ir atkarīga no preču piegādes caur ostām. No starptautiskajiem fondiem tiek atlīdzināti zaudējumi, ko ir radījis piesārņojums ar naftu, bet netiek segti ekonomiskie zaudējumi, kas tiek nodarīti ostām.

Ja netiks ieviestas prasības veikt visu kuģu apdrošināšanu, nebūs garantijas, ka kuģis ir atbilstoši apdrošināts un, ja arī ir, var gadīties, ka prasītājam nav iespējams saņemt kompensāciju, ja apdrošinātājs var izmantot kādu no aizsardzības mehānismiem.

Priekšlikums direktīvai par kuģu īpašnieku civiltiesisko atbildību un finanšu garantijām ļaus būtiski uzlabot pašreiz spēkā esošo tiesisko regulējumu. Tomēr turpmāk ieteicams uzlabot noteikumus, kas iekļauti priekšlikumā direktīvai, ar ko izveido Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēmu, lai ostas iestādēm un vietējām pašvaldībām nodrošinātu nepārprotamas garantijas, ka zaudējumi un izmaksas, kas saistītas ar avarējušā kuģa uzņemšanu, tiks pilnībā un ātri atlīdzinātas.

Tādējādi ostas iestādes un vietējās pašvaldības būs ieinteresētas aktīvi rīkoties, piedāvājot patvēruma vietu, un šāda rīcība nodrošinās arī efektīvu un produktīvu sadarbību ar neatkarīgām kompetentām iestādēm, kuras Komisija cenšas izveidot visās dalībvalstīs.

Trešajā likumdošanas paketē kuģošanas drošībai Komisija nav līdz galam atrisinājusi jautājumu par minēto kompensāciju izmaksu ostas iestādēm, neraugoties uz to, ka Eiropas Parlaments 2004. gada rezolūcijā par kuģošanas drošības uzlabošanu lūdza Komisiju izstrādāt priekšlikumus par finansiālo kompensāciju patvēruma vietām ⁽¹⁾.

3.3. ieteikums

1. panta 10. punkts

Iesniegusi Komisija	RK grozījums
<p>1. panta 10. punkts Pievieno šādu 20.b pantu: "20.b pants — Finanšu garantijas"</p> <p>1. Pirms patvēruma vietā uzņemt avarējušu kuģi, dalībvalsts var prasīt, lai kuģa operators, aģents vai kapteinis ar dokumentiem apliecinā to, ka kuģim ir tāds apdrošināšanas segums vai finanšu garantija Direktīvas XX/XXXX/EK [par kuģu īpašnieku civiltiesisko atbildību un finanšu garantijām] X panta nozīmē, kas sedz atbildību par kuģa nodarīto kaitējumu.</p> <p>2. Apdrošināšanas seguma vai finanšu garantijas neesība neatbrīvo dalībvalstis no pienākuma veikt 20. pantā minēto iepriekšējo novērtējumu un pieņemt attiecīgu lēmumu.</p>	<p>1. panta 10. punkts Pievieno šādu 20.b pantu: "20.b pants — Finanšu garantijas"</p> <p>1. Pirms patvēruma vietā uzņemt avarējušu kuģi, dalībvalsts var prasīt, lai kuģa operators, aģents vai kapteinis ar dokumentiem apliecinā to, ka kuģim ir tāds apdrošināšanas segums vai finanšu garantija Direktīvas XX/XXXX/EK [par kuģu īpašnieku civiltiesisko atbildību un finanšu garantijām] X panta nozīmē, kas sedz atbildību par kuģa nodarīto kaitējumu.</p> <p>2. Apdrošināšanas seguma vai finanšu garantijas neesība neatbrīvo dalībvalstis no pienākuma veikt 20. pantā minēto iepriekšējo novērtējumu un pieņemt attiecīgu lēmumu.</p> <p>3. <u>Iestādes, kas minētas 20. panta 2. punktā, ir atbildīgas par prasības celšanu pret kuģa operatoru, aģentu vai kapteini, lai segtu kuģa avārijas dēļ radušās izmaksas un zaudējumus.</u></p>

Pamatojums

Ostas iestādes ir vieni no daudzajiem kuģa kreditoriem. Kopā ar pārējiem iesaistītajiem dalībniekiem tām pienākas kompensācija, ko izmaksā starptautiskie fondi vai kuģa apdrošinātājs. Neraugoties uz lielo atbildību, uzņemot avarējušu kuģi, tās bieži ir pēdējās no visiem kreditoriem, kas saņem minēto kompensāciju. Turklāt no starptautiskajiem fondiem tiek atlīdzināti zaudējumi, ko radījis piesārņojums ar naftu, bet no tiem netiek segti ostām nodarītie ekonomiskie zaudējumi.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta rezolūcija par kuģošanas drošības uzlabošanu (ziņotājs — Dirk Sterckx kgs).
Skatīt: http://www.europarl.eu.int/comparl/tempcom/mare/pdf/res_en.pdf

Mazākām ostām un pašvaldībām, kuras cietušas zaudējumus, jo tām bijis obligāti jāuzņem avarējis kuģis, var nebūt nepieciešamā personāla, finanšu līdzekļu vai juridisko zināšanu, lai uzsāktu ilgstošu tiesvedību pret kuģa īpašnieku, aģentu vai kapteini par izdevumu un zaudējumu segšanu, un turklāt tās nav iestādes, kas pieņēma galīgo lēmumu par kuģa uzņemšanu.

4. Direktīva, ar ko nosaka pamatprincipus negadījumu izmeklēšanai jūras transporta nozarē.

4.1 **piekrīt** Komisijas priekšlikuma vispārējam mērķim uzlabot kuģu satiksmes drošību, Kopienas līmenī paredzot skaidras pamatnostādnes tehniskās izmeklēšanas veikšanai pēc negadījumiem un starpgadījumiem jūrā, kā arī šādas izmeklēšanas nozīmīgumam;

4.2 **atbalsta** nosacījumu, ka negadījumu izmeklēšanai jākoncentrējas uz risku novēršanu; tā ir jāveic saskaņā ar Starptautiskās jūrniecības organizācijas (SJO) principiem un ieteikumiem, un šai izmeklēšanai ir jāveicina tiesību aktu un kuģu ekspluatācijas uzlabošana, kā arī tādu pasākumu pilnveidošana, kas tiek īstenoti kuģu avāriju gadījumos;

4.3 **uzsver**, ka plaši jāpiemēro attiecīgie Starptautiskās Jūrniecības organizācijas izstrādātie modeļi un metodes jūras katastrofu izmeklēšanai.

IETEIKUMI

4.1. ieteikums

2. pants

Iesniegusi Komisija	RK grozījums
(d) zvejas kuģi, kuru garums nepārsniedz 24 metrus;	(d) zvejas kuģi, kuru garums nepārsniedz 24 metrus;

Pamatojums

Komisija direktīvās par ostas valsts kontroli un par karoga valstu atbildību pamatoti norāda, ka zvejniecība ir viens no bīstamākajiem nodarbošanās veidiem. Jo mazāks kuģis, jo lielākas ir negadījuma iespējas. Turklāt minētajos negadījumos bieži iet bojā cilvēki! Minētā iemesla dēļ ir ierosināts svītrot 2. panta (d) punktu, un negadījumus un starpgadījumus uz zvejas kuģiem izmeklēt tikpat rūpīgi, kā tas minētajā direktīvā ir ierosināts attiecībā uz negadījumiem un starpgadījumiem uz tirdzniecības kuģiem.

5. Direktīva par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus, un attiecīgajām darbībām, kuras veic jūras administrācijas.

5.1 **piekrīt** Komisijas viedoklim, ka jāveic klasifikācijas sabiedrību, to filiāļu un iesaistīto uzņēmumu efektīva kontrole un revīzija, jāievieš sankcijas par pienākumu nepildīšanu un starptautiskajā un Kopienas līmenī jāievieš vispusīgi tehniskās pārbaudes mehānismi, kas ļautu iegūt ticamu informāciju par kuģu patieso stāvokli;

5.2 **piekrīt** ierosinājumam, ka atzītām organizācijām jāizveido kopēja struktūra kvalitātes nodrošināšanas sistēmu novērtēšanai un sertifikācijai. Tai jābūt neatkarīgai, tās rīcībā jābūt visiem nepieciešamajiem līdzekļiem ilgstoša un padziļināta darba veikšanai un tai ir jāspēj ierosināt gan individuālus, gan kolektīvus pasākumus atzīto organizāciju darba kvalitātes uzlabošanai;

5.3 **piekrīt**, ka ir jāpaplašina atzīto organizāciju sadarbība, lai nodrošinātu attiecīgo tehnisko normatīvu saskaņošanu un minēto normatīvu un starptautisko konvenciju vienotu interpretāciju un piemērošanu, tādējādi izveidojot vienotu novērtēšanas pamatu un instrumentus, kas nepieciešamības gadījumā ļautu veikt korektīvus pasākumus, lai panāktu vienotu drošības līmeni Kopienā, veicinātu klasificēšanas sabiedrību tehnisko sadarbību, normatīvu saskaņotību un Starptautiskās jūrniecības organizācijas (SJO) veiktās starptautisko konvenciju interpretācijas piemērošanu visā ES, tādējādi nodrošinot savstarpēju klases sertifikātu un jūrniecības aprīkojuma atzišanu;

5.4 **pieprasa** (31. punkta) pēdējo rindu “un nepieciešamības gadījumā informēt karoga valsti” grozīt šādi “un nekavējoties par to informēt karoga valsti”.

IETEIKUMI

5.1. ieteikums

12. pants

Iesniegusi Komisija	RK grozījums
2. Neskarot 1. punktu, Komisija var noteikt minētajai organizācijai periodiskus soda maksājumus, ja organizācija neīsteno Komisijas pieprasīto preventīvo un korektīvo darbību vai nepamatoti kavējas, līdz prasītā darbība tiek pilnībā īstenota.	2. Neskarot 1. punktu, Komisija <u>var lūgt Eiropas Kopienu Tiesu</u> noteikt minētajai organizācijai periodiskus soda maksājumus, ja organizācija neīsteno Komisijas pieprasīto preventīvo un korektīvo darbību vai nepamatoti kavējas, līdz prasītā darbība tiek pilnībā īstenota.

Pamatojums

Komiteja uzskata, ka atbildētājpuses ātrāk atzīs soda maksājumu pamatotību, ja tos pēc apspriešanās ar Komisiju būs noteikusi Eiropas Kopienu Tiesa nevis pati Komisija.

5.2. ieteikums

20. pants

Iesniegusi Komisija	RK grozījums
Atzītās organizācijas nosaka un īsteno atbilstīgas kopējas prasības attiecībā uz pāreju uz citu klasi, ja vajadzīgi īpaši piesardzības pasākumi. Minētie gadījumi ir vismaz arī 15 gadu vecu kuģu vai vecāku pāreja uz citu klasi un pāreja no neatzītas organizācijas uz atzītu.	Atzītās organizācijas nosaka un īsteno atbilstīgas kopējas prasības attiecībā uz pāreju uz citu klasi, ja vajadzīgi īpaši piesardzības pasākumi. Minētie gadījumi ir vismaz arī 15 gadu vecu kuģu vai vecāku pāreja uz citu klasi un pāreja no neatzītas organizācijas uz atzītu vai <u>pāreja no atzītas organizācijas uz neatzītu.</u>

Pamatojums

Laika posms pārejai uz citu klasi parasti ir četri gadi, un ar šo posmu iespējams pagarināt par vienu gadu. Praksē pārklasificēšana ilgst apmēram piecus gadus. 10 gadu veca kuģa ekspluatācijas efektivitāti nevar salīdzināt ar jaunāku kuģa efektivitāti. Iespējams, ir jānomaina arī tērauds starpsienās un nostiprinājumos un cauruļvadu sistēma ūdens balastam un kravai, īpaši izliekumos. Tas ir vispiemērotākais brīdis kuģa pārdošanai, nosakot relatīvi zemu cenu, un tādējādi remontdarbus veic un par tiem maksā jaunais kuģa īpašnieks. Jaunā kuģa īpašnieka prasības parasti ir mazākas, un jaunais karogs bieži ir “izdevīguma karogs”. Arī jaunā klasificēšanas sabiedrība var neatbilst Komisijas noteiktajai “atzītas organizācijas” definīcijai.

6. Regula par pasažieru pārvadātāju atbildību nelaiemes gadījumos uz jūras un iekšzemes ūdensceļiem.

6.1 **atbalsta** iniciatīvu, kas paredz Atēnu konvencijas iekļaušanu Kopienu tiesībās par obligāto apdrošināšanu, neatstājot minētās konvencijas interpretāciju kuģu īpašnieku ziņā, kas darbojas *P&I (Protection and Indemnity* — aizsardzība un zaudējumu atlīdzināšana) klubos;

6.2 **atbalsta** iniciatīvu paplašināt Atēnu konvencijas noteikumu piemērošanu attiecībā uz vietējo satiksmi, bet uzskata, ka minēto noteikumu piemērošana attiecībā uz kuģošanu pa iekšzemes ūdensceļiem ir nesamērīga un **lūdz** Komisiju precizēt “iekšzemes ūdensceļu” definīciju un **iesaka** minētajā jomā piemērot mazāk vērienīgus pasākumus;

6.3 **atbalsta** Atēnu konvencijas 2002. gada protokolā noteikto stingro atbildības režīmu attiecībā uz kuģošanas negadījumiem. Šāda stingra atbildības režīma mērķis ir uzlabot prasītāja pozīciju, nosakot, ka atbildība nav saistīta ar pārvadātāja vainu vai nevērību, un tādējādi prasītājam nav nepieciešams pierādīt pārvadātāja atbildību;

6.4 **pievērš uzmanību** kuģu īpašnieku un P&I klubu izteiktajām bažām par Atēnu konvencijas 3. panta 1. punkta noteikumiem, kas nosaka atbildību par terorisma izraisītajiem negadījumiem;

6.5 **uzsver**, ka vienīgi visām pasaules valstīm pieņemamu priekšlikumu izstrādāšana ļaus rast izeju no strupceļa, kas radies pēc apdrošināšanas nozares atteikšanās pieņemt jaunus noteikumus par atbildību un ar tās nodrošināšanu saistītos obligātos nosacījumus, kas ietverti Komisijas priekšlikumā regulai.

7. Direktīva par kuģu īpašnieku civiltiesisko atbildību un finanšu garantijām.

7.1 **atbalsta** Eiropas Parlamenta aicinājumu izveidot “visaptverošu un saskaņīgu Eiropas jūras lietu politiku, kas kalpotu Eiropas jūras drošības telpas radīšanai, [kuras pamatā būtu] [...] uz visu jūras transporta tīklu attiecināta atbildības režīma izveidošana [...]”.

7.2 taču **uzskata**, ka visi noteikumi, kas skar atbildību un zaudējumu atlīdzināšanu par jūras piesārņošanu, ir jāpieņem starptautiskajā līmenī;

7.3 **atbalsta** iespējamus grozījumus spēkā esošajos noteikumos, lai noteiktu pārējo pušu (ne tikai kuģu īpašnieku) atbildību, kā arī noteikumu ieviešanu, kas paredz kuģu īpašnieku neierobežotu atbildību par nopietniem vai tīšiem drošības un vides aizsardzības noteikumu pārkāpumiem;

7.4 **uzsver**, ka, veicot jebkādus grozījumus Konvencijā par civilo atbildību, ir jāsauglabā abu pušu (kuģu īpašnieku un kravas operatoru) iesaistīšanas līdzsvars, pamatojoties uz kartību, kas izveidota saskaņā ar kuģu operatoru priekšlikumiem/pēc viņu brīvprātīgas vienošanās;

7.5 **pieprasa** jēdzienā “pārējās atbildīgās puses, ne tikai kuģu īpašnieki” iekļaut rēderus un fraktētājus;

7.6 **pauž bažas** par to, vai direktīvas piemērošanā tiks nodrošināta atbilstība starptautiskajām tiesību normām;

7.7 **ierosina** jēdzienu “pārējās atbildīgās puses, ne tikai kuģu īpašnieki” attiecināt uz kuģu kapteiņiem tikai tādā gadījumā, ja viņi savus pienākumus ir veikuši ļoti nevērīgi;

7.8 **pauž bažas** par atšķirībām starp minēto direktīvu un Hāgas/Hāgas — Visbijas noteikumiem, kā arī Hamburgas noteikumiem, kas nosaka kuģu īpašnieku atbildību saskaņā ar starptautiskajā jūras transportā lietotajiem konosamentiem, pavadzīmēm un maksājuma līgumiem. Tas var radīt neskaidrības par piemērojamo atbildības režīmu, jo minētajā direktīvā nav skaidri norādīts, vai tā ir piemērojama tikai attiecībā uz videi nodarīto kaitējumu vai tā attiecas arī uz nodarīto kaitējumu trešai pusei;

7.9 **piekrīt** Komisijas viedoklim, ka, ieviešot obligātu apdrošināšanas sistēmu, būs vienkāršāk risināt problēmas, kas saistītas ar standartiem neatbilstošiem kuģiem;

7.10 **pieprasa**, lai kuģa apdrošināšanas polisē, kurai jābūt uz kuģa, būtu skaidri norādīts, ka tā sedz kuģa radīto kaitējumu patvēruma vietā.

IETEIKUMI

7.1. ieteikums*1. pants*

Iesniegusi Komisija	RK grozījums
Ar šo direktīvu nosaka noteikumus, kas piemērojami dažiem jūras transporta tīkla uzņēmēju pienākumu aspektiem civiltiesiskās atbildības jomā un ievieš piemērotu jūrnieku finansiālo aizsardzību darba atstāšanas gadījumā.	Ar šo direktīvu nosaka noteikumus, kas piemērojami dažiem jūras transporta tīkla uzņēmēju un <u>kuģu lietotāju</u> pienākumu aspektiem civiltiesiskās atbildības jomā un ievieš piemērotu jūrnieku finansiālo aizsardzību darba atstāšanas gadījumā.

Pamatojums

Jēdziens “operatori un kuģu lietotāji” attiecas ne tikai uz parastajiem fraktētājiem, bet arī uz fraktētājiem, kuri fraktē (arī standartiem neatbilstošus) kuģus konkrētam laika posmam, maršrutam, reisam un vairākiem nākamajiem reisiem. Direktīva ir jāattiecinā arī uz minētajiem fraktētājiem, un viņu un direktīvā definēto “kuģu īpašnieku” pienākumiem ir jābūt vienādiem, t.i., viņu pienākums ir nodrošināt finanšu garantijas. Galu galā tā ir viņu nafta, kas rada piesārņojumu! Minētajai rīcībai būtu šādas sekas:

- izdotos panākt, ka fraktētāji nedrīkst izmantot standartiem neatbilstošus kuģus;
- standartiem neatbilstoša kuģa, kuram ir mazāka frakts likme, izmantošana fraktētājiem kļūtu ekonomiski neizdevīga, jo lielākā riska dēļ finanšu garantijas izmaksas par standartiem neatbilstoša kuģa izmantošanu būtu ļoti augstas;
- fraktētājiem standartiem neatbilstošu kuģu izmantošana kļūtu finansiāli neizdevīga, un viņi saņemtu mazāk pasūtījumu;
- tādējādi samazinātos motivācija ekspluatēt, fraktēt un izmantot standartiem neatbilstošus kuģus, un kuģu īpašnieki būtu spiesti vai nu ievērot starptautiskos standartus attiecībā uz kuģa tehnisko stāvokli, tā apkalpes komplektēšanu un ekspluatāciju, vai arī atteikties no tādu kuģu ekspluatācijas.

7.2. ieteikums*2. pants*

Iesniegusi Komisija	RK grozījums
	(7) ir jāiekļauj jēdziena “operators” šīs direktīvas 1. pantā lietotā definīcija.

Pamatojums

Šis grozījums ļaus novērst jebkādas neskaidrības par to, kas ir “operators”.

Stratēģijas īstenošanā, proti, piesārņoto platību attīrīšanā, ostu drošības nodrošināšanā, palīdzības sniegšanā avarējušiem kuģiem un kuģu avārijā cietušo cilvēku (ja tie ir vietējie iedzīvotāji) glābšanā galvenā nozīme ir vietējām un reģionālajām pašvaldībām. Tādēļ ar nožēlu ir jāsecina, ka Trešajā paketē kuģošanas drošībai minētajām iestādēm un to iespējamajam ieguldījumam vēlāmā rezultāta sasniegšanā nav velīta pienācīga uzmanība.

Briselē, 2006. gada 15. jūnijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Michel DELEBARRE

Reģionu komitejas atzinums par tematu “Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par tematu “i2010: digitālās bibliotēkas””

(2006/C 229/07)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par tematu “i2010 — digitālās bibliotēkas” (KOM (2005) 465 galīgā red.);

ņemot vērā priekšsēdētāja 2006. gada 24. janvāra lēmumu uzdot Kultūras, izglītības un pētniecības komisijai atzinuma izstrādi par minēto tematu;

ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par tematu “i2010 — Eiropas informācijas sabiedrība izaugsmei un nodarbinātībai”;

ņemot vērā Kultūras, izglītības un pētniecības komisijas atzinumu (CdR 32/2006 rev.1), ko pieņēma 2006. gada 4. aprīlī (ziņotājs — *Jyrki Myllyvirta kgs*, *Mikkeli* pilsētas mērs (FI/ETP));

65. plenārajā sesijā, kas notika 2006. gada 14. un 15. jūnijā (15. jūnija sēdē), pieņēma šādu atzinumu

1. Reģionu Komitejas viedoklis

Reģionu komiteja

1.1 **atzinīgi vērtē** priekšlikumu iniciatīvai par Eiropas kultūras mantojuma pārvēršanu ciparu formātā un digitālo bibliotēku izveidošanu, kā arī **uzsver**, ka minētā iniciatīva ir ļoti svarīga attiecībā uz Komisijas iniciatīvu “i2010 — Eiropas informācijas sabiedrība izaugsmei un nodarbinātībai”, kuras pilnīga īstenošana ir priekšnoteikums, lai uzlabotu Eiropas konkurētspēju;

1.2 **uzsver**, ka visās Eiropas valstīs, reģionos, pilsētās un valodās jāveicina kultūras mantojuma pārvēršana ciparu formātā, tā satura pieejamība tiešsaistē un saglabāšana ciparu formātā tādā veidā, lai tiktu saglabāta kultūru un valodu daudzveidība. Jāsāk ar kultūru, tostarp mazākumtautību kultūru, izprašanu un kultūras sasniegumu saglabāšanu nākamajām paaudzēm;

1.3 **atgādina**, ka citās pasaules valstīs strauji attīstās kultūras mantojuma pārvēršana ciparu formātā, un **uzsver**, ka nodrošināta plaša piekļuve Eiropas kultūras mantojumam un literatūrai ciparu formātā ir priekšnoteikums, lai Eiropas uz zināšanām balstītā sabiedrība gūtu panākumus un vienlaicīgi tiktu atbalstīta Eiropas reģionu un pilsētu attīstība;

1.4 **atzinīgi vērtē** faktu, ka Komisijas paziņojumā uzmanība ir pievērsta galvenajiem izaicinājumiem un daudziem neatrisinātiem tehniskiem, likumdošanas un finanšu jautājumiem, kas saistīti ar kultūras mantojuma pārvēršanu ciparu formātā, un **piebilst**, ka vietējās un reģionālās pašvaldības atbalsta centienus, lai risinātu minētos jautājumus;

1.5 **uzsver**, ka vietējās un reģionālās pašvaldības ir svarīgākās struktūras, kas īsteno visas ar informācijas sabiedrību saistītās stratēģijas, un daudzos gadījumos ir tieši tās, kas uztur

bibliotēkas. Tādēļ jāpievērš atbilstoša uzmanība vietējā un reģionālā līmeņa nozīmei digitālo bibliotēku iniciatīvas kontekstā.

1.6 **uzskata**, ka vislielākā nozīme ir tam, ka kultūras mantojuma pārvēršana ciparu formātā tiek veicināta visās dalībvalstīs Eiropā, un **uzsver**, ka pārvēršanas ciparu formātā rezultātā radušos labumus var gūt, tikai plaši veicinot — arī vietējā un reģionālajā līmenī — kultūras mantojuma pieejamību tiešsaistē un attīstot saprātīgas, informācijas meklēšanas sistēmas;

1.7 **norāda**, ka pārvēršana ciparu formātā ir ilgtermiņa process, kam ir nepieciešami lieli resursi, tostarp materiālu pastāvīga saglabāšana, atjaunošana un pārveidošana, un **piekrīt** viedoklim attiecībā uz ieguvumiem, kas pārvēršanas ciparu formātā rezultātā rodas kultūras mantojuma pieejamības un saglabāšanas ziņā.

1.8 **atgādina**, ka materiāli ciparu formātā ir gan ciparu formātā pārvērti analogie materiāli, gan arī uzreiz ciparu formātā veidotie jaunie materiāli;

1.9 **piebilst**, ka digitālo bibliotēku pakalpojumi dalībvalstīs aptver valsts, reģionālajā un vietējā līmenī izveidotos pakalpojumu elementus, kas ir savstarpēji saistīti ar elektronisko līdzekļu palīdzību. Lai šajā sakarā gūtu panākumus, nepieciešams sadarboties un veikt koordināciju Eiropas līmenī;

1.10 **uzskata**, ka bibliotēkām ir vitāla nozīme, lai kultūras mantojums un literatūra būtu pieejami tiešsaistes vidē, jo ar bibliotēku palīdzību minētie materiāli ir vislabāk pieejami sabiedrībai. Tomēr tajā pašā laikā Komiteja **piebilst**, ka bibliotēkām noteikti jāsadarbojas ar arhīviem un muzejiem, kā arī citām kultūras iestādēm un attiecīgajiem šīs jomas dalībniekiem.

2. Reģionu Komitejas ieteikumi.

Reģionu komiteja

2.1 **uzsver**, ka pārvēršanas ciparu formātā galvenais uzdevums ir nevis aizstāt tradicionālā veidā publicētos un citus "fiziski" pieejamos kultūras materiālus, bet gan radīt materiālus ciparu formātā līdztekus analogajiem materiāliem un veicināt informācijas pieejamību;

2.2 **uzsver**, ka, tā kā tikai ļoti neliela daļa Eiropas kultūras mantojuma ir pārvērsta ciparu formātā un vēl ļoti daudz kas ir darāms, ir jāattīsta arī jauni finansēšanas veidi, tostarp sadarbība ar privātā sektora pārstāvjiem;

2.3 **vērš uzmanību uz to**, ka mazās valstīs un mazāk izplatīto valodu reģionos komerciālie ciparu formāta materiālu tirgi līdz šim bija diezgan nelieli, kaut gan nemainīgās izmaksas, kas saistītas ar šāda veida materiālu sagatavošanu, ir gandrīz tikpat augstas kā izplatītāko valodu reģionos, un **uzsver** to, ka, pateicoties tehnoloģiskajai attīstībai, jau tagad, veidojot digitālās bibliotēkas, ir iespējams un ir arī svarīgi ņemt vērā to lietotāju vajadzības, kas atrodas atšķirīgos valodu reģionos;

2.4 **piebilst**, ka, lai gan uz Eiropas vecākā kultūras mantojuma lielāko daļu jau neattiecas autortiesību ierobežojumi un tādēļ tas ir pieejams informācijas tīklos, tajā pašā laikā par ļoti svarīgu ir uzskatāms Komisijas priekšlikums par autortiesību likumdošanas reformu attiecībā uz jaunāko laiku kultūras mantojumu.

2.5 **uzsver**, ka atsevišķās valstīs jau var novērot dažu sabiedrības nozaru atpalicību ciparu tehnoloģiju attīstības ziņā, un **uzskata**, ka arī cilvēkiem no visnelabvēlīgākajā stāvoklī esošajām sabiedrības grupām jādod attiecīgas iespējas piekļūt tīmekļa vietnei un viņi jāapmāca, kā to lietot;

2.6 **uzsver**, ka vietējām un reģionālajām iestādēm ir ļoti svarīga loma kā kultūras mantojuma veidotājām un tā īpašniecēm, kā arī uzņemties atbildību nodrošināt visai sabied-

rībai pēc iespējas vienlīdzīgu piekļuvi informācijas sabiedrības pakalpojumiem;

2.7 **uzsver**, ka iespēja, ko piedāvā publiskās bibliotēkas daudzās Eiropas valstīs, lai piekļūtu tradicionālā veidā publicētajiem materiāliem, vēl joprojām ir ļoti svarīga, tomēr tām būtu jāpiedāvā sabiedrībai arī iespējas lietot tīmekļa vietni un tiešsaistes pakalpojumus. Ņemot vērā tiešsaistes pakalpojumu tiešos lietotājus un viņu konkrētās vajadzības, ir nepieciešams, lai minēto pakalpojumu organizēšanu veic vietējā un reģionālā līmeņa dalībnieki. Turklāt tas noteikti jāņem vērā, piešķirot valsts finansējumu bibliotēku darbībām.

2.8 **piebilst**, ka gadījumā, ja vietējās un reģionālās iestādes iegulda savus līdzekļus dažādu veidu bibliotēkās vai citos konsorcijs, kam pieder tīkla serveri un kas piedāvā veselu virkni pakalpojumu, jānodrošina, lai minētajām iestādēm tiktu dota atbilstoša iespēja ietekmēt lēmuma pieņemšanas procesu šajā kontekstā;

2.9 **atzinīgi vērtē** faktu, ka Komisija ir pievērsusi uzmanību izaicinājumiem, kas saistīti ar materiālu atlasīšanu pārvēršanai ciparu formātā, un **uzskata**, ka ir svarīgi pirmām kārtām pievērst atbilstošu uzmanību atlases kritērijiem, kuros ir ņemtas vērā vietējā un reģionālā līmeņa intereses, un turklāt jāpanāk līdzsvars starp atlases kritērijiem, kas pamatojas uz sabiedrības pieprasījumu, no vienas puses, un uz materiālu saglabāšanas nodrošinājumu, no otras puses;

2.10 **atbalsta** priekšlikumu, ka stratēģijas attiecībā uz kultūras materiālu ciparu formātā ilgtermiņa saglabāšanu jāizstrādā tā, lai netiku izšķiesti kultūras mantojuma pārvēršanai ciparu formātā izmantotie resursi, ja tiek mainītas tehniskās sistēmas un programmatūra;

2.11 **uzskata**, ka priekšlikums izveidot kompetences centrus dalībvalstīs ir interesants, un **uzsver**, ka svarīgs minēto centru uzdevums būtu nodrošināt nepieciešamās prasmes un zinātību arī vietējā un reģionālajā līmenī, kā arī izplatīt labu praksi.

Briselē, 2006. gada 15. jūnijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Michel DELEBARRE

Reģionu komitejas atzinums par tematu Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai: "Kopienas Lisabonas programmas īstenošana: Mūsdienīga MVU politika izaugsmes un nodarbinātības veicināšanai"

(2006/C 229/08)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par Kopienas Lisabonas programmas īstenošanu "Mūsdienīga MVU politika izaugsmes un nodarbinātības veicināšanai" (KOM(2005) 551 galīgā red.);

ņemot vērā Eiropas Komisijas 2005. gada 15. novembra lēmumu saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta pirmo daļu apspriesties ar Reģionu komiteju par minēto tematu;

ņemot vērā priekšsēdētāja 2006. gada 24. janvāra lēmumu uzdot Ekonomikas un sociālās politikas komisijai sagatavot atzinumu par minēto tematu;

ņemot vērā atzinumu par konkurētspējas un jauninājumu pamatprogrammu (KOM (2005) 121 galīgā red., — CdR 150/2005 fin) ⁽¹⁾;

ņemot vērā atzinumu par integrētajām pamatnostādņēm izaugsmei un darbavietu radīšanai (2005–2008) (KOM (2005) 141 galīgā red., — CdR 147/2005 fin) ⁽²⁾;

ņemot vērā pašiniciatīvas atzinumu par tematu "Konkurētspēja un decentralizācija" (CdR 23/2005 fin) ⁽³⁾;

ņemot vērā Ekonomikas un sociālās politikas komisijas 2006. gada 6. aprīlī pieņemto atzinuma projektu CdR 40/2006 rev. 2 (ziņotāja: **Constance Hanniffy kdze**, Ofali apgabala padomes locekle, Midlendās reģionālās pašpārvaldes priekšsēdētāja un Piekastes, Midlendās un Rietumu reģionālās asamblejas locekle, IE/ETP);

65. plenārajā sesijā, kas notika 2006. gada 14. un 15. jūnijā (15. jūnijā sēdē) pieņēma, šo atzinumu.

1. Reģionu komitejas piezīmes.

MVU ražoto preču un sniegto pakalpojumu liela mēroga patērētājiem;

Jauns impulss MVU politikai

1.1 **atzinīgi vērtē** Komisijas paziņojumu par mūsdienīgu MVU politiku izaugsmes un nodarbinātības veicināšanai kā līdzekli, lai dotu jaunu impulsu MVU politikai, pārorientētu minēto politiku uz būtiskākajiem elementiem un racionalizētu Kopienas rīcību efektivitātes paaugstināšanas nolūkā;

1.2 **atbalsta** tādas iesaistošas MVU politikas veicināšanu, kas atzīst MVU daudzveidību attiecībā uz to lielumu, īpašumtiesību struktūru un nozari un kura paredz plaši pielāgotu atbalstu, kā arī jutīgu tiesisko vidi, kas atbilst Eiropas Savienības MVU daudzveidīgajām vajadzībām;

1.3 **atbalsta** norādi uz vietējo un reģionālo pašvaldību nozīmi sakaru nodrošināšanā, bet uzskata, ka vajadzēja precīzāk norādīt izšķirošo nozīmi, kāda vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir MVU atbalstīšanā, nodrošinot to attīstībai, kā arī uzņēmumu pārcelšanai labvēlīgu vidi un darbojoties kā

1.4 **atzīst**, ka MVU politikas patiesas efektivitātes nodrošināšana pirmām kārtām ir dalībvalstu kompetencē, un mudina dalībvalstis nodrošināt, ka to Nacionālajās reformu programmās ir iekļauti konkrēti pasākumi MVU izveidošanas un attīstības atbalstam;

1.5 **vērš uzmanību** uz Komitejas veikto analīzi saistībā ar Nacionālo reformu programmu (NRP) sagatavošanu un īpaši to, ka nav bijušas apspriedes ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām, un tāpēc **atzinīgi vērtē** faktu, ka 2006. gada marta sanāksmē Eiropadome aicināja Komiteju turpināt darbu saistībā ar Nacionālajām reformu programmām;

1.6 **uzskata**, ka visu ieinteresēto pušu apņemšanās un līdzdalība īstenošanā neapšaubāmi ir būtiski svarīga sekmīgai MVU politikai un ka Komisijai šajā sakarā vajadzēja paziņojumā izvirzīt dažus konkrētus mērķus un termiņus, kas palīdzētu izvērtēt attiecīgo ieguldījumu;

⁽¹⁾ Vēl nav publicēts EK Oficiālajā Vēstnesī.

⁽²⁾ Vēl nav publicēts EK Oficiālajā Vēstnesī.

⁽³⁾ Vēl nav publicēts EK Oficiālajā Vēstnesī.

1.7 **atzinīgi vērtē** prioritāti, ko Austrijas prezidentūra ir piešķirusi MVU, kā arī Eiropadomes 2006. gada marta lēmumu, ka "it īpaši MVU ekonomiskā potenciāla atraisīšana" ir viena no īpašajām jomām, kurā jāveic prioritāri pasākumi. Tāpēc Komiteja pieprasa, lai Eiropadome turpmāk sniegtu visaptverošu un atklātu vērtējumu par Nacionālo reformu programmu īstenošanu un jo īpaši par priekšrocībām, ko minētās programmas piešķir MVU;

1.8 **atbalsta** Konkurētspējas un jauninājumu pamatprogrammai (KJP) piešķirto atbilstošo budžetu, jo tas būs Kopienas MVU politikas būtisks instruments;

Uzņēmējdarbības un iemaņu veicināšana

1.9 **uzskata**, ka jāveicina un jāatbalsta visa veida uzņēmējdarbība; Komiteja **atzinīgi vērtē** to, ka paziņojumā ir atzīts, ka nav pietiekami ņemtas vērā uzņēmēju-sieviešu, jauniešu, mazākumtautību, migrantu un gados vecāku uzņēmēju vajadzības; **uzsver**, ka iepriekš minētās grupas nedrīkst uzskatīt par viendabīgu grupu un ka katrai grupai ir nepieciešami īpaši pasākumi — vajadzības dažādās valstīs un pat grupās var būt atšķirīgas; turklāt RK **uzskata**, ka izvirzītie priekšlikumi aprobežojas ar atbalstu vienota informācijas tīkla izveidei un ka jāizvirza vairāk konkrētu priekšlikumu, lai paaugstinātu uzņēmējdarbības līmeni salīdzinājumā ar minētajām dažādajām mērķgrupām, ņemot vērā Eiropadomes 2006. gada 23./24. martā pieņemto Eiropas pakta par dzimumu līdztiesību un attiecinot to arī uz visām pārējām grupām;

1.10 **uzsver** vietējo un reģionālo iniciatīvu nozīmīgumu uzņēmējdarbības gara veicināšanā un uz uzņēmējdarbību vērstas izglītības nodrošināšanā visos izglītības sistēmas līmeņos, tomēr **uzskata**, ka daudzas izglītības un mācību iniciatīvas nav pietiekami atbilstošas vai elastīgas, lai apmierinātu MVU vajadzības;

1.11 **atzinīgi vērtē** ierosinājumu attiecībā uz konkursu par Eiropas Uzņēmuma balvu kā uzņēmējdarbības veicināšanas līdzekli, lai demonstrētu labāko praksi reģionālajā un vietējā līmenī un iedrošinātu potenciālos uzņēmējus;

1.12 **vērš uzmanību** uz nepieciešamību nodrošināt sabiedrības pozitīvāku attieksmi pret aprēķinātu un pamatotu uzņēmējdarbības risku iecietību pret uzņēmējdarbības neveiksmēm vispār, bet jo īpaši banku nozarē un publiskajā sektorā, un **aicina** dalībvalstis radīt visā ES uzņēmējdarbību atbalstošu kultūru un vairāk atzīt uzņēmēja gūto pieredzi uzņēmējdarbībā;

MVU pieejas tirgiem uzlabošana

1.13 **atzinīgi vērtē** to, ka Komisija ir ierosinājusi veikt *Euro Info* centru (EIC) darbības novērtēšanu, jo tā **uzskata**, ka minēto centru darbība dalībvalstīs ir nekonsekventa, kā arī Komisijas nodomu vienlaicīgi izskatīt EIC spēju sniegt MVU vispārēju atbalstu un konsultācijas saistībā ar internacionalizāciju; turklāt Komiteja **uzsver**, ka ir būtu skaidri jānosaka minētajā tīklā iesaistīto iestāžu uzdevumi un pienākumi, kā arī jāizveido mehānismi, lai saskaņotu darbības ar citām struktūrām, piemēram, informācijas tīklu *Europe Direct*, un tādējādi izvairītos no informācijas un konsultāciju pakalpojumu dublēšanās un veicinātu resursu efektīvu izmantošanu;

1.14 **ierosina** atbalstīt īpašas programmas, kas paredzētas, lai uzlabotu MVU piekļuvi informācijas tehnoloģijām (IKT), ar kuru starpniecību tiks veicināta MVU konkurētspēja un piekļuve jauniem tirgiem;

1.15 **atzīmē** Komisijas priekšlikumus saistībā ar publiskā iepirkuma pieejamības uzlabošanu MVU;

1.16 **uzskata**, ka pasākumiem, kuru mērķis ir standartizācija, nebūtu jāveicina birokrātija, kas varētu nelabvēlīgi ietekmēt MVU;

Birokrātisko šķēršļu pārvarēšana

1.17 **atzinīgi vērtē** Komisijas saistības vienkāršot noteikumus un normas, lai atvieglotu MVU pieeju Kopienas programmām, tomēr **vēlētos** lielāku skaidrību par to, kā iepriekš minēto sasniegt un kā tas varētu ietekmēt organizācijas, kas atbild par Kopienas līdzekļu piešķiršanu;

1.18 **atbalsta** Komisijas nodomu izvērtēt turpmāko tiesību aktu atbilstību un **aicina** Komisiju iesaistīt MVU pārstāvju grupas, lai nodrošinātu, ka jaunie tiesību akti neierobežo MVU izaugsmes un inovācijas potenciālu;

1.19 **atzīmē** MVU īpašā pārstāvja nozīmīgumu, lai nodrošinātu MVU labvēlīgu ES politiku, tomēr **izsaka bažas** par to, ka piešķirtie līdzekļi nebūs pietiekami un, galvenais, minētā pārstāvja statuss un politiskās pilnvaras nebūs pietiekamas, lai nodrošinātu attiecīgo mērķu sasniegšanu;

1.20 **atzinīgi vērtē** ierosinājumu par principa "vispirms jādomā par mazākajiem" iekļaušanu visās ES politikās un vēlētos, ka MVU piešķir pastiprinātu prioritāti Kopienas priekšlikumu ietekmes novērtēšanas procedūrā;

1.21 **atbalsta** arī pārējās iniciatīvas, kas paredzētas, lai MVU politikas izstrādē būtu konsekventāka un prognozējamāka, tā lai MVU varētu paredzēt sekas un labāk tām sagatavoties;

1.22 **atzīmē** "Vienas pieturas aģentūras" modeļa panākumus, jo minētais modelis ir izrādījis ļoti efektīvs MVU izaugsmes atbalstā un veicināšanā vairākos ES reģionos, **atzīst** minēto aģentūru kā informācijas izplatīšanas centru iespējas, nodrošinot informāciju par publisko iepirkumu un palīdzot izskaidrot pakalpojumu valsts līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, un **aicina vairāk** uzsvērt šādu pieeju, piemēram, varētu organizēt konferences un seminārus par paraugpraksi, tādējādi palīdzot popularizēt reģiona labākās iniciatīvas minētajā jomā;

MVU izaugsmes potenciāla uzlabošana

1.23 **atzinīgi vērtē** saistības palielināt MVU līdzdalību ES programmās un iniciatīvās, tomēr **uzskata**, ka būtu stingri jāuzrauga programmu īpašas saistības, lai nodrošinātu, ka tās patiesi tiek pildītas;

1.24 **vēlētos** precīzāku atskaiti par ES struktūrfondu palīdzības nozīmīgumu un apjomu saistībā ar MVU un pārējo Kopienas instrumentu ieguldījumu, kā arī vēlētos konsekvēntāku pieeju minēto MVU atbalsta programmu īstenošanai;

1.25 **atzīst** to, ka ir svarīgi piesaistīt mazos un vidējos uzņēmumus iniciatīvām pētniecības un tehnoloģiju jomā, kā arī atzīst grūtības, ar kurām saskaras MVU pētniecības, inovācijas un intelektuālā īpašuma piekļuves un izmantošanas jomā, tomēr **prasa** pieņemt diferencētu pieeju attiecībā uz nelieliem un ar tehnoloģijām nesaistītiem MVU jautājumā par jaunu ideju sekmīgu pielāgošanu;

1.26 **atbalsta** iniciatīvas vietējām un reģionālo iestāžu, uzņēmumu un uzņēmumu apvienību, akadēmiju, universitāšu un pētniecības centru sadarbībai kā teritoriālās rūpniecības politikas instrumentam, izveidojot atbalsta tīklus, lai palīdzētu MVU pārvarēt šķēršļus konkurētspējas paaugstināšanai, labāki apmācībai un inovāciju izmantošanai;

1.27 **atbalsta** ierosināto valsts atbalsta noteikumu reformu, lai uzņemtos daļu no MVU riskiem, vienkāršotu procedūras un pieņemtu elastīgāku pieeju attiecībā uz MVU paredzēto atbalstu;

1.28 **atzīst** lielo nozīmi, kāda var būt 7. Pētniecības un attīstības pamatprogrammai MVU pētniecības darbības atbalstā, bet **aicina** pievērst lielāku uzmanību inovācijai, attīstībai un tehnoloģiju nodošanai MVU rīcībā, ņemot vērā MVU lielākās daļas ierobežoto izpētes jaudu;

1.29 **ierosina** atbalstīt programmas sakaru starp MVU veicināšanai, kā arī pasākumus, kas palīdz dibināt uzņēmumu sakarus. Jo īpaši biznesa mecenātu tīklu veicināšana varētu būt

ļoti lietderīga, lai risinātu problēmas, ar ko saskaras MVU, lai piekļūtu alternatīviem finansēšanas avotiem;

Dialoga un konsultāciju ar MVU ieinteresētajām pusēm stiprināšana

1.30 **atzinīgi vērtē** MVU tādu komisiju izveidi, kas būtu mehānisms atbilstošām konsultācijām par Komisijas priekšlikumiem un MVU un ES iestāžu savstarpējo sakaru dibināšanai, tomēr vēlētos precizēt dažus jautājumus par šādu komisiju reprezentatīvo raksturu;

1.31 **atzīst**, ka MVU intereses jāņem vērā ES likumdošanas izstrādes un standartizācijas procesa sākuma posmā, bet aicina noteikt precīzākus mehānismus un pasākumus, lai uzlabotu konsultēšanos ar MVU ieinteresētajām pusēm;

1.32 **uzsver** nozīmi, kāda ir apspriedēm ar reģionālajām un vietējām interešu grupām un prasa lielāku skaidrību attiecībā uz to, kā Komisija paredz veikt iepriekš minēto un vai Eiropas Komisija veicinās decentralizētāku pieeju, sniedzot palīdzību MVU;

1.33 **uzsver** vietējo un reģionālo pašvaldību kā galveno īstenošanas struktūru unikālo stāvokli, bet atzīmē arī to kā partneru nozīmi ieinteresēto dalībnieku savstarpējā saziņā un uzņēmējdarbības veicināšanā;

Reģionu komitejas ieteikumi 2.

2.1 **aicina** dalībvalstis apspriesties ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām attiecībā uz Nacionālajām reformu programmām un nodrošināt, ka minētajās programmās ir iekļauti konkrēti pasākumi MVU izveides un attīstības atbalstam, un **uzskata**, ka ir vajadzīgs skaidrs un noteikts to priekšrocību novērtējums, kas attiecībā uz MVU izriet no dalībvalstu īstenotajām Nacionālajām reformu programmām;

2.2 **ierosina** pašreizējā analizē par Lisabonas stratēģijas un Nacionālo reformu programmu (NRP) īstenošanu apzināt vietējā un reģionālajā līmenī gūto pieredzi, īpašu uzmanību pievēršot rūpniecības klasteriem un un mazo uzņēmumu tīkliem;

2.3 **aicina** Eiropas Komisiju noteiktāk atzīt reģionālo un vietējo pašvaldību lomu saistībā ar MVU atbalstu, nodrošinot un veicinot vidi to attīstībai, kā arī eksistences iespējas pēc attiecīgā uzņēmuma pārvietošanas, un kā MVU ražoto preču un sniegto pakalpojumu liela mēroga patērētājiem ar publiskā iepirkuma starpniecību, un šajā sakarā prasa efektīvākas apspriedes ar reģionālajām un vietējām organizācijām par iniciatīvām MVU politikas jomā;

2.4 **iesaka** noteikt konkrētus mērķus un termiņus paziņojumā minēto jauno pasākumu īstenošanai, lai palīdzētu novērtēt īstenošanu un izplatīt labāko praksi, kā arī nodrošinātu saistību izpildi;

2.5 **iesaka** noteiktāk atzīt MVU daudzveidību un prasa plaši pielāgotu atbalstu, ieskaitot elastīgas apmācības un izglītības nodrošināšanu un jutīgu tiesisko vidi, kas atbilst Eiropas Savienības MVU daudzveidīgajām vajadzībām, un **aicina** noteikt Kopienas programmās diferencētāku pieeju mikrouzņēmumiem, mazākiem uzņēmumiem un MVU, kas nav saistīti ar tehnoloģijām, attiecībā uz jaunu ideju sekmīgas piemērošanas atbalstu;

Uzņēmējdarbības un iemaņu veicināšana

2.6 **aicina** Eiropas Komisiju un dalībvalstis strādāt ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām, kas ir izstrādājušas un īsteno inovatīvus pasākumus uzņēmēju-sieviešu, jauniešu, mazākumtautību, migrantu un gados vecāku uzņēmēju atbalstam, lai varētu izmantot minētos pasākumus Kopienas turpmākās politikas izstrādē attiecīgajā jomā, un **iesaka** rezervēt īpašus piešķirumus un programmas minētajām grupām;

MVU pieejas tirgiem uzlabošana

2.7 **iesaka** to, ka Komisijas ierosinātajā *Euro Info* centru (EIC) darbības novērtēšanā jāpievēršas minēto centru finansiālā nodrošinājuma atbilstībai, kā arī to spējai savas darbības teritorijā sniegt attiecīgajiem MVU vispārēju atbalstu un konsultācijas saistībā ar internacionalizāciju;

2.8 **pieprasa**, lai vietējās un reģionālās pašvaldības pievērstu lielāku uzmanību tam, kādā veidā tās var labāk palīdzēt MVU to attiecīgajās teritorijās un uzlabot to iespējas attiecībā uz pieeju tirgiem, jo īpaši piegādājot preces un pakalpojumus ar publiskā iepirkuma starpniecību;

Birokrātisko šķēršļu pārvarēšana

2.9 **prasa** veikt intensīvākus pasākumus, lai mazinātu reglamentācijas ietekmi uz ES MVU un nodrošinātu, ka pasākumi standartizācijas jomā nerada birokrātiju, kas nelabvēlīgi ietekmētu MVU, un aicina Komisiju iesaistīt MVU pārstāvju grupas, lai nodrošinātu, ka jaunie tiesību akti neierobežo MVU izaugsmes un inovācijas potenciālu;

2.10 **iesaka** piešķirt MVU īpašajam pārstāvim pietiekamus līdzekļus, statusu un politisko reitingu, kas vajadzīgi, lai sasniegtu minētajam amatam paredzētos mērķus un attaisnotu MVU cerības;

2.11 **aicina** labāk koordinēt MVU politikas un atbalsta programmas, izmantojot "Vienas pieturas aģentūras" modeļa turpmāku attīstību, piem., e-pārvaldības portālus un "Vienas pieturas aģentūras" iepirkuma jautājumus;

2.12 **aicina** Eiropas Komisiju un dalībvalstis apsvērt iniciatīvas, lai MVU politikas izstrāde būtu saskaņotāka un prognozējamāka, piem., noteikt divus datumus gadā, kad stājas spēkā visi jaunie noteikumi, lai MVU varētu paredzēt sekas un labāk sagatavoties.

Briselē, 2006. gada 15. jūnijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Michel DELEBARRE

Reģionu komitejas atzinums par tematu “Eiropas Parlamenta rezolūcija par minoritāšu aizsardzību un diskriminācijas novēršanas politiku paplašinātajā Eiropā”

(2006/C 229/09)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2005. gada 8. jūnija lēmumu saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta ceturto daļu apspriesties ar Reģionu komiteju minētajā jautājumā,

ņemot vērā tās Biroja 2005. gada 11. oktobra lēmumu uzdot Konstitucionālo lietu un Eiropas pārvaldības komisijai izstrādāt atzinumu par minēto tematu;

ņemot vērā Eiropas Parlamenta Rezolūciju par minoritāšu aizsardzību un diskriminācijas novēršanas politiku paplašinātajā Eiropā, T6-0228/2005;

ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 6. pantu un Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 13. pantu;

ņemot vērā 2004. gada 29. oktobrī parakstīto Eiropas Konstitucionālo līgumu un jo sevišķi tā II daļu — Pamattiesību hartu;

ņemot vērā Direktīvas Nr. 2000/43/EK un 2000/78/EK par vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības ieviešanu un vispārējas sistēmas vienādi attieksmei pret nodarbinātību un profesiju izveidošanu;

ņemot vērā tās atzinumu par Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par tematu “Nediskriminācija un iespēju vienlīdzība visiem — pamatstratēģija” KOM(2005) 224 galīgā red. un priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par tematu “Eiropas gads (2007) par iespēju vienlīdzību visiem — ceļā uz taisnīgu sabiedrību” KOM(2005) 225 galīgā red. — 2005/0107 (COD) (*CdR 226/2005 fin*);

ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūciju par homofobiju Eiropā (*RSP/2005/2666*),

ņemot vērā tās atzinumu par tematu “Zaļā grāmata par līdztiesību un diskriminācijas apkarošanu paplašinātajā Eiropas Savienībā” KOM(2004) 379 galīgā red. (*CdR 241/2004 fin*)⁽¹⁾;

ņemot vērā ES neatkarīgo ekspertu pamattiesību jomā tīkla 3. tematiskajos komentāros — “Minoritāšu aizsardzību Eiropas Savienībā ieteikumus” publicētos ieteikumus;

ņemot vērā Eiropas Rasisma un ksenofobijas uzraudzības centra (*EUMC*) ziņojumus par imigrantu, minoritāšu un jo sevišķi romu stāvokli;

ņemot vērā atzinuma projektu (*CdR 53/2006 rev. 1*), ko vienbalsīgi 2006. gada 7. aprīlī pieņēma tās Konstitucionālo lietu un Eiropas pārvaldības un brīvības, drošības un tiesiskuma telpas komisija (ziņotāji: Mariboras mērs *Sovič* kgs, Bavārijas Valsts sekretārs, Bavārijas Federālās kancelejas vadītājs *Sinner* kgs);

- 1) **tā kā** pamattiesību ievērošana, kultūras un valodas daudzveidība ir fundamentālas Eiropas vērtības, kas ir jāsaģlabā visos Eiropas Savienības reģionos, un ir Reģionu komitejas prioritāte;
- 2) **tā kā** visas uz dzimumu, rases vai etnisko izcelsmi, reliģiju vai pārliecību, invaliditāti, vecumu vai dzimumorientāciju balstītas diskriminācijas formas ir jāizskauž vienādi intensīvi, atgādinot, ka visi iedzīvotāji padara Eiropu bagātāku;

⁽¹⁾ OV C 71, 22.03.2005., 62. lpp.

- 3) **tā kā** pastāv atšķirība starp minoritāšu aizsardzību un nediskriminācijas politiku, vienlīdzīga attieksme ir visu pilsoņu pamattiesība, nevis privilēģija;
- 4) **tā kā** tās ir ikvienas personas tiesības būt atšķirīgam, un tolerancei un cieņai ir jābūt vispārējai attieksmei dzīvē — tai ir jābūt abpusējai, nevis labvēlībai, kas pienākas vieniem, bet nepienākas citiem;
- 5) **tā kā** vietējām pašvaldībām ir nozīmīga loma pamattiesību uz pulcēšanās brīvību nodrošināšanā;
- 6) **tā kā** vietējo pašvaldību amatpersonām ir īpašs pienākums rādīt labu piemēru un veicināt labu praksi;
- 7) **tā kā** vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir ievērojama kompetence jautājumos, kas skar valsts arhīvus, izglītību, policiju, mājokļus un sociālo palīdzību, bez kuriem pamattiesību aizsardzība nebūtu iespējama;
- 8) **tā kā** Reģionu komiteja pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma uzsāka paraugprakses vietējā un reģionālajā līmenī apkopošanu un tādējādi vēlas būtiski uzlabot minoritāšu aizsardzību un nediskriminācijas politikas īstenošanu;

tās 65. plenārajā sesijā, kas notika 2006. gada 14. un 15. jūnijā (2006. gada 15. jūnija sēdē), vienbalsīgi pieņēma šādu atzinumu.

Reģionu komiteja

kumus reģionālajā un vietējā līmenī, var netieši palīdzēt novērst vardarbīgu ekstrēmismu, un ka īpaša uzmanība ir jāpievērš pilsētu geto dzīvojošiem jauniem cilvēkiem;

1. Vispārīgas piezīmes.

1.1 **atzinīgi vērtē** Eiropas Parlamenta rezolūciju un **piekrīt** tā viedoklim, ka nediskriminācijas politikas īstenošana dalībvalstīs ir neapmierinoša; tomēr **atzīst**, ka, kaut arī īstenošanas līmenis atsevišķās dalībvalstīs atšķiras, jo dažas no tām ir proaktīvākas nekā pārējās; Eiropas Savienība, tās dalībvalstis, kā arī reģionālās un vietējās pašvaldības jau ir sastādījušas visaptverošu paraugpraksu sarakstu;

1.2 **piekrīt** Eiropas Parlamenta viedoklim, ka dažādās dalībvalstu vietējo un reģionālo pašvaldību un valsts iestādes varētu labāk koordinēt pasākumus, lai novērstu visas uz dzimumu, rases vai etnisko izcelsmi, reliģiju vai pārliecību, invaliditāti, vecumu vai dzimumorientāciju balstītās diskriminācijas formas, ieskaitot antisemitismu un uzbrukumus minoritāšu grupām, jo sevišķi romiem;

1.3 **atzīst to**, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir jārisina divējāds uzdevums — no vienas puses, vietējās reģionālās pašvaldību vadības ir pašas atbildīgas par diskriminējošas prakses apkarošanu un vienlīdzības ievērošanu individuālo, ekonomisko un sociālo tiesību piešķiršanā, bet no otras puses — tām ir aktīvi jānodrošina, lai pēc iespējas vairāk ievērotu pamattiesības, ieskaitot minoritāšu tiesības;

1.4 **uzsver**, ka vietējo pašvaldību īstenotā politika un noteikumi nedrīkst būt diskriminējoši nedz normatīvo aktu, nedz faktiskās rīcības līmenī, kā arī, ka tiem ir jāveicina sociālā, ekonomiskā un politiskā integrācija;

1.5 **atzīst**, ka nabadzība, sociālā atstumtība un getoizācija var izraisīt ekstrēmismu un tāpēc **uzskata**, ka efektīva integrācijas politika, ieskaitot izglītības un mājokļu politikas pasākumus

1.6 **norāda**, ka vairākās pilsētās, pašvaldībās un reģionos tiek veikti pozitīvi pasākumi minoritāšu pārstāvju aizsardzībai, kas ir balstīti uz daudz kultūru sabiedrības principu un Eiropas Savienības bagātības un dažādības apziņu; līdz ar to **pieļāvā**, ņemot vērā tās locekļu apkopotos piemērus un sākotnējo nepilnīgo vietējā un reģionālā līmenī izstrādāto paraugpraksu sarakstu, kas ir pievienots šim atzinumam;

2. Viedokļi un rekomendācijas.

2.1 *Dažādības un starpkultūru dialoga veicināšana — decentralizēti pasākumi.*

2.1.1 **uzskata**, ka reģionālajām un vietējām pašvaldībām būtu jādod savs ieguldījums un papildu vērtība cīņā pret rasismu, antisemitismu, islamofobiju, ksenofobiju, homofobiju un uzbrukumiem minoritāšu grupām, jo sevišķi romiem un trešo valstu pilsoņiem, iedzīvotājiem vistuvākajā līmenī veicinot dažādību un īstenojot principu, ka dažādība veicina sabiedrības labklājību;

2.1.2 **ierosina** vietējām un reģionālajām pašvaldībām veikt atbilstošus, decentralizētus pasākumus, lai uzlabotu minoritāšu tiesību aizsardzību, kā arī novērstu rasismu un ksenofobiju Eiropas pilsētās un reģionos, piemēram:

- reģionālo un vietējo nediskriminācijas biroju, kuru uzdevums būtu uzraudzīt un reģistrēt no diskriminācijas cietušo iedzīvotāju grupu pārstāvju sūdzības, izveide;
- pamatinformācijas par minoritāšu stāvokli un nediskriminācijas politiku plašākai sabiedrībai izplatīšana;

- pilsētu, vietējo un reģionālo pašvaldību oficiālo pārstāvju veikta paraugpraksi publiskošana;
- “EuropeDirect” kontaktpunktu minoritāšu tiesību aizsardzības un nediskriminācijas pasākumu veicināšanai darbības aktīvizēšana;
- pasākumu un svētku ar mērķi tuvināt vienā rajonā dzīvojošas dažādas kultūras, tradīcijas un valodu grupas organizēšana;
- vietējām un reģionālajām pārvaldēm, skolotājiem un žurnālistiem domātas apmācības programmas, lai veicinātu nediskrimināciju un vienādu attieksmi pret visiem iedzīvotājiem;
- tieša minoritāšu pārstāvju kontakta izveidošana ar tiem pārvaldes dienestiem, kuru darbības jomās ir iespējama diskriminējoša attieksme;

2.1.3 **pievienojas** Parlamenta nostājai raksturot romu stāvokli kā īpaši satraucošu; un tāpēc **uzskata**, ka, ņemot vērā romu kopienas lielumu un īpatnības, tai ir nepieciešama īpaša aizsardzība;

2.1.4 **uzskata**, ka romu integrācija ir reģionālo un vietējo pašvaldību nozīmīgs uzdevums, un **aicina** Eiropas Savienības iestādes, valstu valdības un vietējās un reģionālās pašvaldības izveidot kopēju, integrētu un decentralizētu pieeju, lai veicinātu politisko, sociālo un ekonomisko integrāciju un vienlaikus sekmētu cieņu pret dažādību un toleranci. Šajā sakarā vietējā un reģionālā līmenī **ierosina** veikt šādus pasākumus:

- izstrādāt elastīgas izglītības stratēģijas ar mērķi cik vien iespējams palielināt integrācijas iespējas;
- paraugprakses apmaiņa starp tām pilsētām un reģioniem, kuros dzīvo romu kopiena;
- kultūras pasākumu, kuru mērķis ir popularizēt romu kultūras mantojumu un tradīcijas, finansēšana;

2.1.5 **uzsver** dialoga starp reliģiskām un etniskām grupām reģionālajā un vietējā līmenī, kura mērķis ir ekstrēmisma un segregācijas novēršana, un kas tādejādi varētu veicināt kopēju sapratni par Eiropas sabiedrību vienlīdzību un daudzveidību, nozīmīgumu;

2.1.6 **atbalsta** Parlamenta nostāju, ka homofobija Eiropā izraisa īpašas bažas, jo sevišķi attiecībā uz “virkni satraucošu notikumu, kas nesen notikuši vairākās dalībvalstīs”;

2.2 Vienādas attieksmes standartu un plānu izmantošana un veicināšana.

2.2.1 **uzskata**, ka nolūkā sasniegt vienlīdzības standartu ievērošanu pakalpojumu sniegšanā, vietējām un reģionālajām pašvaldībām būtu jāapsver politikas mērķu un rādītāju, kas palīdzētu noteikt politikas īstenošanas virzību, izstrāde, un **vēlas** piedalīties šādu rādītāju izstrādē;

2.2.2 **atzīst**, ka vienādas attieksmes standartos un plānos, kuru mērķis ir kopienu vienlīdzības stratēģijas izveide, kā arī rasu, dzimumu, cilvēku ar ierobežotām fiziskām spējām un atšķirīgu seksuālo orientāciju vienlīdzība, būs vairāk uzsvērts vienādas attieksmes un vienādu iespēju saņemšanai vietējās pārvaldes sniegtos pakalpojumus un vienādu iespēju iegūt darbu (kas izveidoti kā līdzeklis, lai vietējās un reģionālās pašvaldības varētu ietvert dzimuma, rases un invaliditātes jautājumus pašvaldības politikā un praksē visos līmeņos) svarīgums.

2.2.3 **uzskata**, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām, izmantojot šādas jau apzinātās paraugprakses, ir jāsniedz augstas kvalitātes visiem pieejami vietējie pakalpojumi, kas atbilstu dažādu vienas pilsētas apkaimju un kopienu vajadzībām un nodrošinātu pamatu kopienas kohēzijai un ilgtspējībai:

- tiesiskā palīdzība konsultāciju par personu individuālo statusu veidā;
- kopienas uzņemšanas centru finansēšana;
- integrācijas foruma ar publiskām diskusijām lielākas saskarsmes starp pilsoņiem/pastāvīgiem iedzīvotājiem un jaunpieņētajiem veicināšanai izveide;
- konsultatīvo struktūru diskriminācijas novēršanai un īpašo par diskrimināciju uz rases un dzimuma pamata atbildīgo padomnieku struktūru ieviešana;

2.3 Iespējas mācīties valodu, iegūt izglītību un iekļauties darba tirgū.

2.3.1 **norāda**, ka izglītība ir pamatlīdzeklis minoritāšu integrācijai to valstu sociālajā un politiskajā dzīvē, kurās minoritāšu pārstāvji dzīvo, kā arī tolerances un dažādības ievērošanas ieaudzīnāšanai un ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām šajā jomā ir liela nozīme;

2.3.2 pievienojoties Eiropas Parlamenta viedoklim, **aicina** dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu bēgļu, patvēruma meklētāju un imigrantu bērnu efektīvu integrāciju šo valstu izglītības sistēmā. Valsts varas iestādēm ir jāpalīdz nodrošināt, lai minoritāšu pārstāvjiem būtu visas iespējas iegūt veiksmīgai integrācijai vajadzīgās valodu zināšanas;

2.3.3 **uzsver** to, ka tās kopienas, kurā minoritāte dzīvo, oficiālās valodas pietiekama apguve palielina efektīvas integrācijas izredzes un uzskata, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām vajadzētu to kompetences ietvaros un iespēju robežās nodrošināt integrācijas programmas, tostarp piedāvājot bezmaksas izvēles kursus oficiālajās valodās — arī bērnudārzos;

2.3.4 **pauž bažas** par jauniešu bezdarba augstā līmeņa nomācošo iespaidu un **iesaka** izmantot pozitīvus pasākumus — it īpaši attiecībā uz nelabvēlīgākā stāvoklī esošu personu grupām;

2.3.5 **ierosina** izmantot locekļu sadarbības tīklu, lai atbalstītu:

- minoritāšu pārstāvju praksi pašvaldību iestādēs;
- stipendiju sistēmu etnisko minoritāšu labākajiem skolniekiem vai jebkādām citām nelabvēlīgākā stāvoklī esošām grupām;
- speciālas valodas apguves programmas imigrantu bērniem;

2.3.6 **atzīmē** reģionālā un vietējā līmenī esošās paraugprakses izglītības un darba tirgus pieejamības jomā, piemēram:

- bērnu uzņemšana valsts skolās neatkarīgi no valsts piederības;
- ikvienam brīvi pieejama, pašvaldību nodrošināta valodas apmācība;
- saskaņā ar mūžizglītības principu vienādu iespēju iegūt izglītību nodrošināšana arī invalīdiem, personām, kam nav Eiropas Savienības pilsonības un vecāka gadagājuma cilvēkiem;
- izglītības projekti diskriminācijas novēršanai;
- minoritātes valodā piedāvāti kursi;
- virtuāls integrācijas politikas birojs;
- vietējā nodarbinātības dienesta līmenī veicami pasākumi diskriminācijas novēršanai nodarbinātības jomā, piemēram, nosūtīt darba devējam anonīmas ziņas par darba meklētāju, nenorādot darba pieteikuma iesniedzēju uzvārdus;

2.4 *Iespējas saņemt sociālo mājokli un sabiedriskās nozīmes pakalpojumus.*

2.4.1 **aicina** dalībvalstis izveidot valsts līmeņa datubāzi vai par mājokļu politiku atbildīgām pašvaldību iestādēm domātas valsts paraugpraksi vadlīnijas, lai tās spētu sistemātiski un precīzi ievākt datus par imigrantu un etnisko minoritāšu mājokļiem;

2.4.2 **aicina** vietējās un reģionālās pašvaldības pielikt vēl lielākas pūles, lai nodrošinātu nediskriminācijas pasākumu veikšanu, cita starpā:

- piešķirot pašvaldību mājokļus ģimenēm neatkarīgi no to valsts piederības un tautības;
- izvairoties no segregācijas mājokļu saņemšanā un, ja nepieciešams, izmantojot pozitīvu diskrimināciju;
- izveidojot rīcības plānus vietējā un reģionālā līmenī, lai nodrošinātu vienlīdzīgas iespējas saņemt mājokļus;

2.4.3 **uzsver** vietējo un reģionālo pašvaldību paraugprakses, kuru mērķis ir nodrošināt visiem iedzīvotājiem vienlīdzīgas iespējas saņemt mājokļus un sabiedriskās nozīmes pakalpojumus, piemēram:

- nodrošinot tehniskas un tiesiskas garantijas un apdrošināšanas polises visām iedzīvotāju grupām;

— piešķirot komunālos dzīvokļus imigrantiem un trešo valstu pilsoņiem;

- izveidojot padomdevējas organizācijas ar mērķi uzlabot bēgļu un imigrantu iespējas iegūt mājokļus;
- uzsākot bezpeļņas īres mājokļu programmu;
- nodrošinot imigrantu dalību sabiedriskajā forumā, kurā apspriež mājokļu politiku;
- nodrošinot vienādas iespējas iegūt sabiedriskas nozīmes pakalpojumus un vienādu to kvalitāti ikvienam vietējās kopienas loceklim;

2.5 *Iespēja aktīvi piedalīties politiskajā un pilsoniskajā dzīvē.*

2.5.1 **stingri atbalsta** minoritāšu grupu pārstāvju līdzdalību politiskajā dzīvē visos pārvaldes līmeņos (vietējā, reģionālā, valsts un Eiropas), it īpaši viņu lielāku līdzdalību vietējā politikā. Lai veicinātu minoritāšu dalību un neierobežotu sapulču un vārda brīvību, vietējo un reģionālo pašvaldību varas struktūras un lēmumu pieņemšanas procedūras varētu padarīt pārredzamākas un iedzīvotājiem tuvākas;

2.5.2 **aicina** vietējās un reģionālās pašvaldības iedrošināt dažādu imigrantu etnisko grupu pārstāvjus uzņemties lielāku atbildību dalībvalstu sabiedriskajā un viņu reģionālo un vietējo pašvaldību dzīvē;

2.5.3 **atzinīgi vērtē** dažās pilsētās un reģionos uzsāktās iniciatīvas, kuru ietvaros tiek veikti īpaši pasākumi politisko tiesību izmantošanas veicināšanai, piemēram:

- konsultatīvo struktūru izveidošana;
- viena vai vairāku minoritāšu pārstāvju klātbūtne pilsētu domēs;
- visu minoritāšu pārstāvju dalība vietējo un pilsētu pašvaldību vēlēšanās;
- pašvaldības vietu, kur kopīgi darbojas pilsoņi/pastāvīgie iedzīvotāji no vienas puses un imigranti no citas nelabvēlīgākā stāvoklī esošas personu grupas no otras puses, iekārtošana;

2.5.4 **aicina** īstenot konkrētus pasākumus, ieskaitot tādu nosacījumu radīšanu, kas ļautu etniskās minoritātes pārstāvošām organizācijām piedalīties uz izglītību un minoritāšu integrāciju darba vidē attiecināmu politiku un plānu izstrādē un īstenošanā;

2.5.5 **uzsver** vietējo un reģionālo mediju lomu iecietības un cieņas pret citādību veidošanā un to lomu efektīvas komunikācijas nodrošināšanā un minoritāšu pārstāvju mudināšanā aktīvāk piedalīties vietējā politiskā un pilsoniskā dzīvē;

2.6 *Datu vākšanas reģionālajā un vietējā līmenī veicināšana.*

2.6.1 **uzskata**, ka pēc etniskā kritērija nesadalīta datu vākšana ir būtiska nediskriminācijas politikas īstenošanas novērtēšanai;

2.6.2 **atkārto** savu aicinājumu Komisijai publicēt nediskriminācijas paraugpraksi rokasgrāmatu vietējām pašvaldībām, jo tās ir darba devējas, preču un pakalpojumu sniedzējas un galvenās par kopienas kohēziju un nediskrimināciju atbildīgās struktūras; šādā rokasgrāmatā būtu jāiekļauj vietējo pašvaldību pienākumi attiecībā uz pamattiesību, ieskaitot pulcēšanas brīvību, ievērošanu un pašvaldību īpašais pienākums rādīt labu piemēru, apkarojot naidu izraisošas runas vai runas, kas varētu radīt rasu naida, ksenofobijas, antisemitisma, homofobijas vai citāda veida diskriminācijas vai neiecietības radīta naida leģitimizācijas, izplatīšanas vai atbalstīšanas iespaidu. Šajā sakarā Reģionu komiteja **pieāvā** Komisijai savu atbalstu datu vākšanā reģionālajā un vietējā līmenī;

2.6.3 **uzskata**, ka labāka datu vākšana, uzraudzība un novērtējums ir svarīgi, lai izveidotu efektīvu vienlīdzību veicinošu politiku un novērstu visa veida diskriminācijas formas, un **atkārto**, ka vietējām un reģionālām pašvaldībām līdztekus Komisijai ir jāiesaistās salīdzināmu, kvantitatīvu datu ieguvē, lai noteiktu esošās nevienlīdzības apjomu un tam pievērstu uzmanību;

Briselē, 2006. gada 15. jūnijā.

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Michel DELEBARRE

3. Noslēguma piezīmes.

3.1 **uzsver**, ka ir svarīgi uzlabot starpiestāžu sadarbību starp Eiropas Savienības iestādēm, Eiropas Padomi, Apvienoto Nāciju Organizāciju (ANO) un Eiropas Drošības un sadarbības organizāciju (EDSO), kā arī **uzsver** nevalstisko organizāciju un pašvaldību valsts, starptautisku un Eiropas mēroga apvienību lomu šajā procesā;

3.2 **vēlas**, lai Eiropas Rasisma un ksenofobijas uzraudzības centra (EUMC) un Eiropas Savienības neatkarīgo ekspertu pamattiesību jomā tīkla ziņojumos vairāk ņemtu vērā reģionālo dimensiju;

3.3 **uzskata**, ka Eiropas Savienība varētu papildināt dalībvalstu darbību vietējā, reģionālā un valsts līmenī, piešķirot pienācīgas finanšu līdzekļu apropriācijas, un ka dalībvalstis saskaņā ar Eiropas Savienības decentralizācijas politiku varētu deleģēt atsevišķas savas lēmumu par struktūrfondiem pieņemšanas pilnvaras reģionālajām un vietējām pašvaldībām;

3.4 **aicina** piešķirt atbilstošu finansējumu pasākumiem vietējā un reģionālā līmenī, kuru mērķis ir novērst diskrimināciju un nodrošināt visu iedzīvotāju tiesību aizsardzību.

PIELIKUMS

MINORITĀŠU AIZSARDZĪBA REĢIONĀLĀ UN VIETĒJĀ LĪMENĪ — PARAugPRAKSES ⁽¹⁾

Daudzas reģionālās un vietējās paraugprakses, kuru mērķis ir uzlabot minoritāšu stāvokli un veicināt nediskriminācijas politiku, ir Reģionu komitejas locekļu, reģionālo un vietējo pašvaldību, organizāciju un apvienību veiktā izpētes darba rezultāts. Reģionu komiteja vēlas izveidot noteiktu paraugpraksu sarakstu un to izmantot Eiropas Savienības pasākumos, kas veicina vienādas attieksmes pret visiem standartus.

1. Daudzveidības un starpkultūru dialoga veicināšana.

- Vācijā, Bavārijas Forumā ir izstrādāta virkne pasākumu, kuru moto ir “integrācija dialoga ceļā”, proti, sabiedriskajās diskusijās. Šo pasākumu mērķis ir vietējo iedzīvotāju un ārzemnieku lielākas saskarsmes veicināšana un kultūras un valodas geto, tā saucamo “paralēlo sabiedrību” veidošanās novēršana.
- Francijā, Kornidā jaunpienācējus uztver kā piederīgus vietējai kopienai un mudina piedalīties visos vietējos un sociālajos pasākumos. Turklāt ikvienas tautības bērņus uzņēņ valsts skolās. Saskaņā ar mūžizglītības principu valsts izglītību nodrošina arī invalīdiem un pieaugušajiem, kas meklē darbu.
- Brēmenē (Vācija) ir veikti vairāki pasākumi saistībā ar integrācijas politiku. Kopējs tiem ir tas, ka šādi pasākumi veicina starpkultūru un starpreliģiju dialogu, risinot ksenofobijas problēmu un apkarojot radikalizācijas un segregācijas tendences.
- Jaunatnes nakts: notiek reizi gadā Brēmenes mērijā un ir veltīta nacionālsociālisma upuru piemiņai. Minētā pasākuma vispārējais mērķis ir apvienot skatu pagātnē ar saistībām nodrošināt mūsdienu pasaules humānismu. Pasākumā piedalās aptuveni 3000 cilvēku, no kuriem trīs ceturtdaļas ir jaunieši. Pasākuma tēma mainās katru gadu. Līdz ar liecinieku stāstījumiem, izstādēm un forumiem notiek arī spēles, sporta spēles un koncerti, kas aptver visa veida mūziku, sākot no klasiskās mūzikas līdz *hip-hop*, piemērojoties visām gaumēm un vecuma grupām.
- Pilsētas reliģiskā karte: sekmīgs Jaunatnes nakts atzarojums ir Pilsētas reliģiskās kartes projekts, ko veido jaunieši jauniešiem. Minēto projektu uzsāka Brēmenes dažādu reliģisko grupējumu jaunieši, un tā mērķis ir veicināt viedokļu apmaiņu reliģijas jomā un attiecīgo reliģisko pārliecību labāku izpratni. Tas ir forums Brēmenes visu reliģisko grupējumu jauniešiem, kas dod viņiem iespēju savstarpēji iepazīties, apmainīties ar pieredzi un priecāties par to, ka viņi vienkārši ir kopā. Ir izveidots interaktīvs interneta portāls ar ielu karti, kurā ir norādītas visu baznīcu, mošeju un administratīvu ēku atrašanās vietas katrā pilsētas daļā. Bez tam internetā ir izveidots diskusiju forums, kurā jaunieši var izteikt domas par Dievu un baznīcu. Pilsētas reliģiskā karte ir pierādījusi jauniešu vēlmi veidot starpreliģiju dialogu. Reliģiskajā izglītībā, kas ir sadalīta pa reliģijas virzieniem, nav pietiekami daudz iespēju šādam dialogam. Jauni cilvēki, kas ir pievērsušies reliģijai, ar dialoga starpniecību vēlas uzzināt par citu cilvēku reliģiskajām pārliecībām un dzīvi, un viņi grib šādu dialogu savā līmenī bez jebkādas hierarhijas vai iestāžu līdzdalības.
- Brēmenes islama nedēļa: Brēmenē īpašu uzmanību pievērš musulmaņu integrācijai. Islama nedēļas laikā musulmaņiem ir iespēja demonstrēt savu pārliecību un kultūru sabiedrībai. Ikvienam ir iespēja iepazīt islamu, jo to Brēmenē pielūdz un praktizē; ar daudzo prezentāciju, diskusiju un izstāžu starpniecību ir iespējams iepazīt, diskutēt un satīkties ar musulmaņiem neformālā vidē. Konceptcija ir nevis runāt par musulmaņiem, bet gan runāt ar musulmaņiem. Kritiskas diskusijas ir ne tikai atļautas, bet arī apsveicamas.
- Pieņemšana Brēmenes mērijā, lai atzīmētu gavēņa beigas: gavēšanas mēneša ramadana nobeigumā Brēmenes brīvās Hanzas pilsētas senāts ielūdz pilsētas musulmaņu iedzīvotājus uz pieņemšanu pilsētas mērijā līdz ar citu reliģisko kopienu pārstāvjiem, lai atzīmētu gavēņa beigas. Musulmaņi vienmēr ļoti atsaucīgi pieņem uzaicinājumu, un tas ir pierādījums, ka viņiem patīk dzīvot Brēmenē ar savu kultūras mantojumu un ticību.
- “Oporto bez robežām” pasākums Portugālē ir stratēģija imigrācijas analīzei, apsvēršanai un risināšanai pilsētā. Tiek veikts darbs ar 33 imigrantu apvienībām, kas pārstāv dažādās imigrantu kopienas Oporto. Saskaņā ar minēto shēmu veiktajiem pasākumiem ir dažādi mērķi, lai nodrošinātu visu iesaistīto pušu integrētu un līdzdalības sociālo attīstību.

(¹) avoti — informāciju ieguva Reģionu komitejas locekļi; Eiropas Savienības neatkarīgo ekspertu pamattiesību jomā tīkla “Tematiskie komentāri Nr. 3 — Minoritāšu aizsardzība Eiropas Savienībā” (2005.g.); Eiropas Rasisma un ksenofobijas uzraudzības centra ikgadējais ziņojuma II daļa “Rasisms un ksenofobija Eiropas Savienības valstīs — tendences, attīstība un paraugprakse” (2005.g.).

Mēs uzsveram divus šādus pasākumus to regularitātes dēļ un arī tādēļ, ka tajos iesaista imigrantu apvienības plānošanas, izstrādes un novērtējuma posmā:

- **“Stāsti visiem”**: pasākuma mērķis ir identificēt un apkopot nozīmīgus vēstījumus no attiecīgo kopienu kultūras mantojuma un darīt zināmus tos plašai sabiedrībai ar regulāru atpūtas pasākumu un izrāžu starpniecību pilsētas prestižās vietās,
- **Kopienų tikšanās**: pasākuma galvenais mērķis ir palīdzēt nostiprināt dažādu kopienu savstarpējās attiecības un veicināt Oporto pilsētas kultūras daudzveidību. Notiek sociāli virzīti kultūras un informatīvi pasākumi, kuros gan vietējie iedzīvotāji, gan ārvalstnieki piedalās kultūras un gastronomisku produktu izstādēs un pārdošanā. Pasākums notiek katru gadu pilsētā plaši pazīstamā vietā, un to apmeklē simtiem cilvēku.
- Starpnāciju programma Valonijā (Beļģija) balstās uz starpkultūru attiecībām un īpašu profesionālo iemaņu iegūšanu; tās mērķis ir palīdzēt atrast darbu tiem darba meklētājiem, kas joprojām bieži ir pārāk zemu novērtēti darba tirgū. Programma īpaši veicina ārvalstu izcelsmes iedzīvotāju, kuru darbs ir saistīts ar starptautisko dimensiju, starpkultūru vērtībām. Vienlaikus programma nodrošina uzņēmumiem kvalificētus darbiniekus.
- Minhenes pilsēta ir izstrādājusi projektu “kopā aktīvi Noiperlahā” — iedzīvotāju dārzus pārvērš par vienā rajonā dzīvojošo vāciešu un imigrantu kopīgas darbības vietām. Šis projekts palielina komunikāciju un integrāciju starp dažādu kultūru, etnosu un rasu cilvēkiem.
- Nīderlandē, Amsterdamas pilsētas pašvaldība uzsāka projektu: “Otrais Pasaules karš patiesajā gaismā”, kura mērķis ir diskriminācijas un antisemitisma apkarošana un iecietības un cieņas veicināšana.

2. Vienlīdzīgas attieksmes standartu un plānu izmantošana un veicināšana.

- Spānijā Madrides kopiena īsteno reģionālās integrācijas plānu 2006-2008. gadam, kas ir izstrādāts ar kopienas visu sociālo sektoru atbalstu un kura ir iesaistīti vairāk nekā 1 000 pārstāvji un eksperti, lai nodrošinātu imigrantu integrāciju. Spāņu kopiena pirmo reizi ir īpaši iezīmējusi EUR 4,4 miljardus imigrantu integrācijas vajadzībām. Visiem imigrantiem neatkarīgi no viņu administratīva stāvokļa ir brīvi pieejama Madrides izglītības un veselības aprūpes sistēma. Bez tam Madrides kopiena ir izveidojusi sociālās palīdzības centrus imigrantiem, lai stiprinātu pamatpalīdzības tīkla pieejamību īpaši neaizsargātiem imigrantiem, kā arī ir izveidojusi centrus imigrantu līdzdalībai un integrācijai, lai veicinātu, reklamētu un demonstrētu imigrantu kopienu kultūras bagātību.
- Vīne ir radīti virtuālie integrācijas politikas biroji. Turklāt ir izveidota īpaša nodaļa “Integrācija un daudzveidība” ar mērķi attīstīt daudzveidības pārvaldību, kā arī organizēt un paplašināt konsultatīvos pakalpojumus pilsētā neseno ieejošajiem imigrantiem. Minētā nodaļa sadarbojas ar migrantu organizācijām un sekmē ar integrāciju saistītus pasākumus un projektus, piemēram valodas apguves pasākumus.
- Itālijā, Emīlijas Romāņas reģionā ir izveidotas konsultatīvās antidiskriminācijas iestādes, un pašvaldības vadība ir iesaistījusi īpašus padomniekus ar iejaukšanās tiesībām diskriminācijas uz rasu un dzimuma pamata gadījumos.

3. Valodu mācīšanās, izglītības un darba tirgus pieejamība.

- Francijā, galvaspilsētas Rennas rajonā piedāvā dažādus pasākumus un izglītības iespējas ar mērķi nodrošināt neseno ieejošo iedzīvotāju integrāciju vietējā pašvaldības kopienā. Papildus tam tiek speciāli piešķirti līdzekļi pašvaldības uzņemšanas centru izveidei.
- Vīnē ir analfabētisma likvidēšanas kursi jaunajiem imigrantiem vācu valodas pamatkursi, jo īpaši sievietēm, nodrošinot bērnu dienas aprūpi.
- Škocjanas integrācijas politiku īstenoja, pateicoties programmai, kuras mērķis bija informēt vietējos iedzīvotājus par ksenofobiju.
- Nolikā novērst diskrimināciju nodarbinātības jomā Francijā, Ronas-Alpu prefektūra ir iedrošinājusi vietējo nodarbinātības dienestu nosūtīt darba devējiem anonīmas ziņas par darba meklētājiem, nenorādot darba pieteikuma iesniedzēja uzvārdu.

4. Mājokļu un sabiedriskas nozīmes pakalpojumu pieejamība.

- Austrijā Vīnes pilsēta vispārējās nozīmes pakalpojumus katram pilsētas kopienas loceklim sniedz vienādi un vienādā kvalitātē neatkarīgi no valsts piederības vai tautības, dzimuma un reliģiskās piederības. Papildus tam pašvaldības atbalstīja un finansēja projektus, kas veicināja un attīstīja pluralistisku politiku. Pilsēta atbalsta kultūras, valodas un kopienu daudzveidību, un katram kopienas loceklim ir iespējas saņemt tiesisku palīdzību konsultāciju par individuālo statusu veidā.

- Barselonā publiskie pakalpojumi ir pieejami ikvienai reģistrētai personai, pat ja tai nav uzturēšanās dokumentu. Katalonijas vietējās pašvaldības cenšas pielāgot esošos vietējos pakalpojumus imigrantu vajadzībām un mērķiem, it īpaši sniedzot tehnisku atbalstu uzņemšanas un iekārtošanas jomā, finansiāli atbalstot kultūras daudzveidības un pilsonības politiku, kā arī veidojot informatīvus dienestus, kas palīdzētu imigrantiem lēmumu pieņemšanas jomā.
- Francijā priekšpilsētas kopienas mājokļu politikas ietvaros, kura ietver arī Kornidas pilsētu, pašvaldības mājokļi tiek piešķirti jebkuras tautības ģimenēm un noteiktām iedzīvotāju grupām, ieskaitot čigānus.
- Katalonijas pilsētas vadība izveidoja "Sociālā mājokļa datubāzu tīklu", kura mērķis ir uzlabot iespējas visām sociālajām grupām iegūt cilvēka cienīgu mājokli, sniedzot tehniskas un tiesiskas garantijas, apdrošināšanas polisi un galvojumu ilgākais uz sešiem mēnešiem.
- Austrijas pilsētās Zalcburgā, Kremzā un Guntramzdorfā piešķir dzīvokļus imigrantiem un trešo valstu pilsoņiem. Padomdevēja organizācija *Wohndrehscheibe*, kuras darbība ir vērsta uz imigrantu un bēgļu iespēju iegūt mājokli uzlabošanu, 2004. gadā tika izvirzīta kā viena no 107 paraugpraksēm Starptautiskās Dubajas balvas ieguvei.
- Čehijas Republikā Subsīdēto mājokļu celtniecības programmas ietvaros pašvaldībām tiek izvirzīta prasība sniegt atbalstu jauno mājokļu celtniecībai un nodrošināt sociālos pakalpojumus, tādējādi palīdzot sociālās atstumtības riska grupām.
- Kopš 1994. gada Madrides pašvaldība ir attīstījusi īpašu programmu, lai atbalstītu mājokļu nodrošināšanu reģiona imigrantiem. Izveidojot dažādas starpniecības sistēmas, imigrantiem tiek nodrošināti cilvēka cienīgi mājokļi, un tiek garantēta imigrantu mājokļu iegāde īpašuma tirgū. Programma piedāvā iespējas dzīvot arī koplietošanas mājoklī un veicina kooperatīvu grupu izveidi, kas var irēt kopēju īpašumu.
- Slovēnijā "Programma bezpeļņas īres mājokļa nodrošināšanai pašvaldībās 2005. gadam" mudina pašvaldības celt un atjaunot bezpeļņas īres mājokļus.
- Ģentes pilsētā pašvaldības pārvaldes un privātā sektora pārstāvji parakstīja deklarāciju par nediskrimināciju mājokļu jomā ar mērķi nodrošināt jebkāda veida diskriminācijas mājokļa nozarē likvidāciju un novēršanu.
- Veronā kooperatīvs "Māja ieceļojušajiem Eiropas Savienībā" piedāvā mājas imigrantiem un nodrošina to dalību sabiedriskajā forumā, kurā apspriež mājokļu nozares politiku.

5. Aktīva pieeja politiskajai un sabiedriskajai dzīvei.

- Itālijā Turīnas pilsētā pašvaldību vēlēšanās ir iespējams piedalīties visiem ārzemniekiem, kas pilsētā uzturas legāli un šeit dzīvojuši pēdējo 6 gadu laikā.
- Dānijā saskaņā ar integrācijas tiesību aktu pašvaldībām ir iespēja izveidot integrācijas padomes, kam ir tiesības sniegt konsultējošus ziņojumus gan par integrācijas iniciatīvām un sasniegumiem pašvaldībā, gan arī par pašvaldības piedāvātajām ievada programmām. Integrācijas padomes sastāv vismaz no septiņiem pašvaldības teritorijā dzīvojošiem locekļiem, ko ieceļ pašvaldības padome (*kommunalbestyrelse*). Locekļus ieceļ no imigrantu vai bēgļu vietējo apvienību locekļu vidus. Turklāt tiek iecelti arī locekļi, kas darbojas skolu padomēs un citās vietējās asociācijās. Integācijas padomju izveide ir pirmais solis ceļā uz imigrantu un bēgļu integrāciju politiskajos procesos. Pieredze rāda, ka daudzi imigranti un bēgļi, kas ir integrācijas padomju locekļi, vēlāk tiek iesaistīti tādā formālākā politiskajā procesā kā pašvaldību padomes darbībā. Apmēram 60 Dānijas pašvaldības ir nolēmušas izveidot integrācijas padomes.
- Oporto (Portugālē) dzīvojošo kopienu kopienu Pašvaldības komiteja ir padomdevēja iestāde, kas sniedz ziņojumus pilsētas domei. Tās uzdevums ir nodrošināt interaktīvu platformu informācijas apmaiņai un debatēm starp Oporto dzīvojošajām ārzemnieku kopienām, kā arī debatēm starp šīm kopienām un vietējo pašvaldību. Ar šo tikšanos palīdzību vietējās pašvaldības pārstāvji uzzina šo apvienību viedokli par projektiem, ko pašvaldība plāno īstenot attiecīgo kopienu integrācijas veicināšanai. Dalībnieki apspriež arī dažus galvenos šķēršļus, kas apvienības kavē īstenot savus projektus. Apvienības, kas pārstāv Oporto dzīvojošos ārzemniekus, par pašvaldības komiteju ir izrādījušas lielu interesi jau no paša sākuma. Tajā patlaban ir pārstāvētas 13 apvienības; tādējādi pamatoti var apgalvot, ka vietējā pašvaldība aktīvi sadarbojas ar ievērojamu Oporto dzīvojošo ārzemnieku daļu. Komiteja ir izraisījusi vērā ņemamu interesi — tajā ar novērotāja statusu ir pārstāvēts augstais komisārs imigrācijas un etnisko minoritāšu jautājumos. Tādējādi pastāv labs pamats darbam, un uz to var balstīt tālāko attīstību šajā jomā. Šī padomdevēja iestāde ir Oporto pilsētas domes tādas politikas nozīmīga sastāvdaļa, kuras mērķis ir tuvināties pilsoņiem, un liecina par aktīvas pilsonības un participatīvas demokrātijas veicināšanas prioritāro statusu. Komitejas mērķis ir panākt, lai tajā iesaistītos pēc iespējas plašākas pilsētā dzīvojošo ārzemnieku kopienu aprindas, un komitejā aizvien vairāk tiek aicinātas iesaistīties arī apvienības, iesniedzot pieteikumu Pilsētas domes priekšsēdētājam.

- Astūrijas provinces valdība (Spānija) nodrošina sociālos pabalstus visām tās teritorijā dzīvojošajām personām; tā nodrošina tehnisku un finansiālu atbalstu cilvēkresursu attīstībai un ir ierosinājusi preventīvus pasākumus, lai veicinātu tādu dažādu grupu sociālo līdzdalību, kas tiek diskriminētas vai var tikt pakļautas diskriminācijai. Ir izstrādāts sociālās iekļaušanas plāns, lai nodrošinātu īpašus pasākumus mazākumtautību sociālās integrācijas veicināšanai tādās jomās kā mājokļi, izglītība, veselības aprūpe un sociālie pakalpojumi.
- Itālijā mazākumtautības ir pārstāvētas Florences pilsētas domē, t.i., tajā darbojas Toskānas Senegāliešu kopienas vadītājs.
- Lai veicinātu integrāciju, Berlīnē (Vācijā) ir ieviesta mazākumtautību situācijas regulāras novērošanas sistēma. Berlīnē ir nodibināts “*Kaimiņu fonds*”, kas ir sekmīgs uzlabotas sabiedriskās līdzdalības un integrācijas modeļa piemērs.

6. Romu minoritātes aizsardzība.

Beļģija

- Beļģijā ar Flāmu Padomes dekrētu par vienlīdzību un iespējam izglītībā, balstoties uz studentu, kas pieder pie nelabvēlīgākā stāvoklī esošām grupām, ieskaitot romus, skaitu, ir piešķirts papildu finansējums atsevišķām skolām.
- Beļģijā 1997. gadā flāmu valdība radīja Flāmu Mobilās dzīvesvietas komisiju ar mērķi formulēt konkrētus priekšlikumus, lai risinātu ar nomadu mājokļiem un apmešanās vietām saistītās problēmas.
- Flandrijā saskaņā ar dekrētu par flāmu etnisko un kultūras minoritāšu politiku reģionālajos integrācijas centros ir izveidotas piecas “nomadu vienības”. Šo vienību mērķis ir novērtēt un īstenot minoritāšu politiku. Valonijas Reģiona nomadu starpniecības centru izveidoja 2001. gadā ar mērķi pārraudzīt visus ar nomadiem saistītos projektus un darboties kā starpniekam starp nomadiem un pārvaldes iestādēm.

Čehijas Republika

- Čehijas Republikā ir romu koordinatori gan reģionālajā līmenī, gan galvaspilsētā Prāgā, savukārt vietējā līmenī viņus uzskata par etnisko minoritāti.
- Čehijas Republikā nevalstiskā organizācija “Savstarpēja līdzaspastāvēšana” un Ostravas reģiona policija 2004. gadā organizēja vasaras nometni romu bērniem. Mērķis bija uzlabot komunikāciju un sadarbību starp policiju un romu kopienas.

Francija

- Francijā, dažās skolās ir īpašs skolotājs, kas atvieglo romu bērnu integrāciju. Daži skolas autobusi ir rezervēti romu studentu pārvadāšanai, turklāt tiek uzraudzīta viņu efektīvai līdzdalība nodarbībās.

Vācija

- Vācijā Centrālā sinti un romu padome ir jumta organizācija, kas apvieno deviņas federālo zemju apvienības un vairākas reģionālās un vietējās asociācijas. Tā pārstāv un aizsargā kopienas komiteju intereses.

Griekija

- Patras pilsēta (Griekijā) ir veikusi nozīmīgus pasākumus, lai aizsargātu romu minoritāti, piemēram, regulāri medicīnu apmeklējumi un vakcinācija, programmu, kas atvieglo vietējo romu dalību darba tirgū, izvide, aktīvas mājokļu politikas, kas paredz valdības subsīdijas īrei, noteikšana.

Ungārija

- Ungārijā Ozdas vietējā vadība un minoritāšu vadība uzsāka galēja posta un sociālās atstumtības rajona atjaunošanas programmu.

Slovēnija

- Slovēnijā valsts konstitūcija garantē mazākumtautībām tiesības lietot viņu dzimto valodu kā oficiālo valsts valodu tajā apgabalā, kurā viņi dzīvo. Tas attiecas un ungāru un itāļu mazākumtautībām. Abu minēto mazākumtautību pārstāvji ir ievēlēti arī valsts parlamentā.

- Ar Mazākumtautību biroja palīdzību valdība gatavo tiesiskus pasākumus attiecībā uz šajā valstī dzīvojošās romu kopienas īpašo statusu, īpašajām tiesībām un aizsardzību. Iespējams, ka Slovēnija ir pirmā ES valsts, kas veic šādus pasākumus. Saskaņā ar Likumu par vietējām pašvaldībām un Likumu par vēlēšanām, romu kopienas pārstāvjiem Slovēnijas republikā sākot ar pašreizējo pilnvaru termiņu ir tiesības ievēlēt romu kopienas pārstāvjus kā padomniekus to rajonu pašvaldību padomēs, kuros dzīvo romu kopienas pārstāvji. Valdības programmas, kas paredzēta romu kopienas atbalstam, ietvaros Rogašovcu pašvaldība īsteno valsts iniciatīvas programmu “romiem par romiem”, tajā skaitā piešķirs finansējumu projektiem, kas paredzēti komunālo pakalpojumu infrastruktūras problēmu risināšanai, izglītības, sociālo un kultūras jautājumu risināšanai un juridiskās palīdzības sniegšanai romu kopienas pārstāvjiem.
- Slovēnijā Ļubļanas Izglītības pētniecības institūts radīja projektu “Romu bērnu iekļaušana vispārējā Slovēnijas izglītības sistēmā”. Projekta mērķis ir uzlabot izglītības iespējas romu bērniem pirmskolas izglītības iestādēs un pamatskolās Doleņska reģionā.

Spānija

- Spānijā Katalonijas reģiona vadības uzsāktā programma “Ievadītājs” ir paredzēta romu un citu grupu, kas jūtas diskriminētas, atbalstam. Programmas loģika ir ļoti vienkārša — tiek pirkti, atjaunoti tukši dzīvokļi un izīrēti imigrantiem un nelabvēlīgākā stāvoklī esošām sociālām grupām.
- Madridē kopš 1999. gada tiek īstenots APOI projekts Austrumeiropas mazākumtautību sociālajai integrācijai. Integrācijas process tiek īstenots trijos posmos: uzņemšanas posms, iekārtošanās posms, kas ietver arī darba un mājokļa meklēšanu, un rezultātu pārraudzība. APOI projekta ietvaros tiek īstenoti vienoti pasākumi četros līmeņos: individuālā, ģimeņu, grupu un kopienas līmenī. Minētā pieeja ir aktīva un līdzdalību veicinoša, turklāt aktīvi iesaista imigrantus to integrācijas procesā, un jebkuras iespējamās problēmas tiek risinātas individuāli un vispusīgi.
- Spānijā Barselonas Dome ir izveidojusi Barselonas Čigānu kopienas municipālo padomi, kas ir konsultatīva struktūra ar mērķi uzlabot pilsētā dzīvojošo romu labklājību un dzīves kvalitāti.

Apvienotā Karaliste

- Apvienotajā Karalistē ir uzsākts čigānu/nomadu sasniegumu projekts ar mērķi iesaistīt vecākus, intervēt bērnus un grozīt vai pielāgot akadēmiskās programmas, un uzlabot romu studentu iekļaušanos. Lielākajai daļai pašvaldību ir Nomadu izglītības dienests, kura mērķis ir uzlabot romu izglītību. Sevišķi viena skola ir uzsākusi elastīgu ārpusskolas lasītprasmes, matemātikas un ārpusskolas nodarbību sesiju programmu, un viena pašvaldība ir sagatavojusi palīdzības paketi pārejai no pamatskolas uz vidusskolu.

Reģionu komitejas atzinums par tematu “Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai — Komisijas ieguldījums pārdomu laikā un pēc tā: D plāns — demokrātija, dialogs un diskusijas” un “Baltā grāmata par Eiropas komunikācijas politiku”

(2006/C 229/10)

REĢIONU KOMITEJA,

ŅEMOT VĒRĀ Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Komisijas ieguldījums pārdomu laikā un pēc tā: D plāns — demokrātija, dialogs un diskusijas” KOM(2005)494 galīgā red. un “Balto grāmatu par Eiropas komunikācijas politiku” KOM(2006)35 galīgā red.,

ŅEMOT VĒRĀ Eiropas Komisijas 2005. gada 13. oktobra lēmumu saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta pirmo rindkopu par minētajiem jautājumiem konsultēties ar Reģionu komiteju,

ŅEMOT VĒRĀ Biroja 2005. gada 15. novembra lēmumu uzticēt Konstitucionālo lietu, Eiropas pārvaldības un brīvības, drošības un tiesiskuma telpas komisijai izstrādāt atzinumu par minēto jautājumu,

ŅEMOT VĒRĀ Nicas līgumu (2001/C 80/01),

ŅEMOT VĒRĀ Līgumu par Konstitūciju Eiropai, ko valstu un valdību vadītāji parakstījuši 2004. gada 29. oktobrī (CIG 87/04 rev. 1, CIG 87/04 Add 1 rev. 1, CIG 87/04 Add 2 rev. 1),

ŅEMOT VĒRĀ Eiropas Savienības valstu un valdību vadītāju deklarāciju par Līguma par Konstitūciju Eiropai ratifikāciju (Eiropadomes 2005. gada 16.–17. jūnija sanāksme),

ŅEMOT VĒRĀ Reģionu komitejas un Eiropas Komisijas sadarbības līgumu (CdR 197/2005, 11. punkts), kas parakstīts 2005. gada 17. novembrī,

ŅEMOT VĒRĀ Eiropas Parlamenta rezolūciju par pārdomu periodu: struktūra, temati un konteksts, lai novērtētu debates par Eiropas Savienību (A6-0414/2005),

ŅEMOT VĒRĀ Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu par tematu “Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai — Komisijas ieguldījums pārdomu laikā un pēc tā: D plāns — demokrātija, dialogs un diskusijas” (CESE 1390/2005 fin) ⁽¹⁾,

ŅEMOT VĒRĀ Reģionu komitejas 2005. gada 13. oktobra atzinumu par tematu “Pārdomu periods: struktūra, temati un konteksts, lai novērtētu debates par Eiropas Savienību” (CdR 250/2005 fin) ⁽²⁾,

ŅEMOT VĒRĀ Reģionu komitejas 2002. gada 17. decembra atzinumu par tematu “Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par Eiropas Savienības informācijas un komunikācijas stratēģiju” (CdR 124/2002 fin) ⁽³⁾;

ŅEMOT VĒRĀ Reģionu komitejas atzinuma projektu (CdR 52/2006 rev.1), ko 2006. gada 7. aprīlī pieņēmusi Konstitucionālo lietu, Eiropas pārvaldības un brīvības, drošības un tiesiskuma telpas komisija (ziņotāja: **Mercedes BRESSO kdze**, Pjemontas reģiona priekšsēdētāja (IT/ESP),

tā kā:

- 1) Tas, ka Eiropas Savienībai ir grūtības sazināties ar tās iedzīvotājiem, liecina par demokrātijas trūkumu ES. “Lielie” lēmumi, kas ietekmē eiropiešu dzīvi, tiek pieņemti sarežģītu starpvaldību un starpiestāžu sarunu ceļā, kur iedzīvotājiem atvēlēta lielā mērā pasīvu vai neregulāru vērotāju loma;

⁽¹⁾ OV C 65, 17.03.2006, 92.-93. lpp.

⁽²⁾ OV C 81, 04.04.2006, 32.-36. lpp.

⁽³⁾ OV C 73 26/3/2003, 0046.-0052. lpp.

- 2) tiklīdz kamēr, pirmkārt, īstenojot iestāžu reformu, kas izklāstīta arī Konstitucionālajā līgumā, tiks novērsts Eiropas Savienības demokrātiskais deficīts, un, otrkārt, atzīta pastāvošo Eiropas Savienības demokrātisko struktūru nozīme un veikums, Eiropas Savienības iestādēm būs uzticēts pamatpienākums censties kompensēt demokrātiskā deficīta negatīvās sekas ar citiem līdzekļiem, kas dotu iespēju iedzīvotājiem paust savu viedokli par Eiropas projekta politisko nākotni;
- 3) steidzami nepieciešams ne tikai ieviest efektīvus saziņas līdzekļus, bet, vēl svarīgāk, noteikt ES darbības iniciatīvas mērķus un tos publiskot. Tāpat nepieciešams atbalstīt iedzīvotāju līdzdalības forumus, kā arī Eiropas projekta pamatnostādņu integrāciju izglītībā. Šī procesa mērķis ir kompensēt demokrātiskā deficīta negatīvās sekas, sniedzot iedzīvotājiem iespējas paust savu viedokli par Eiropas Savienības politisko nākotni, īpaši par tās institucionālo un politisko raksturu: par to, vai mūsu iecerēs ir paplašināt vai sašaurināt kopējo politiku apjomu un pastiprināt, negrozīt vai ierobežot ekonomisko un politisko integrāciju;
- 4) Savienības komunikācijas politikai jābūt virzītai uz plašākas "europeiskas apziņas" attīstīšanu. Tāda apziņa var veidoties tikai tad, ja tiek radīts iedzīvotāju atbalsts Eiropas līmeņa sadarbībai. Tādēļ jāpievēršas tematiem un lietām, kas ietekmē iedzīvotāju ikdienu un kur Eiropas līmeņa sadarbībai neapšaubāmi ir pievienotā vērtība. Ikvienam jāizprot, ka tas ir ilgtermiņā risināms jautājums;
- 5) reģionālajām un vietējām pašvaldībām ir būtiska loma debatēs par Eiropas Savienības nākotni, mobilizējot iedzīvotājus debatēm par jautājumiem, kas viņus skar tiešā veidā un organizējot iedzīvotāju, vietējo un reģionālo iestāžu vēlēto pārstāvju un Eiropas deputātu strukturētas debates. Cerībā, ka Reģionu komiteja kā vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvis un Eiropas Parlaments kā pārnacionālas pilsonības pārstāvis, būs pilntiesīgi šī procesa dalībnieki, apliecinot tādējādi reālu saziņu vairākos līmeņos.

65. plenārajā sesijā, kas notika 2006. gada 14. un 15. jūnijā (15. jūnijā sēdē), vienbalsīgi pieņēma šo atzinumu.

Reģionu komitejas novērojumi un IETEIKUMI

1. Reģionu komitejas viedoklis par pārdomu laiku un "D plānu".

Reģionu komiteja

1.1 **atzīst**, ka pārdomu laiks ir iespēja atkārtoti izvērst Eiropas Savienības dinamiku un ka pašreizējai Eiropas pārvaldības krīzei nevajadzētu apdraudēt Eiropas integrācijas projekta jēgu. Jebkāda saziņas politika būs neauglīga, ja netiks balstīta uz Eiropas Savienības demokrātisko pamatu atjaunošanu;

1.2 **norāda**, ka Eiropas Savienība neveidos mūsu kopējo likteni, ja savos iedzīvotājos nespēs viest un nostiprināt kopējas identitātes garu, cienot dažādību, ja nespēs nākamajām paaudzēm nodot tās pamatos esošās vērtības, ja nemācēs šīs vērtības izplatīt un sekmēt ES ārējās attiecībās, kā arī ja nebūs sekmīga, iedzīvotājiem izskaidrojot galvenos veidus saziņai un sadarbībai ar iestādēm un veidojot pamatizpratni par Eiropas ekonomiskās, politiskās, vēsturiskās un sociālās integrācijas galvenajiem jautājumiem, pirmām kārtām aktīvi iesaistot iedzīvotājus Eiropas integrācijas un lēmumu pieņemšanas procesā;

1.3 **apliecina**, ka konstitucionālā procesa turpināšana joprojām ir viens no tās mērķiem; **iebilst** pret atteikšanos no

Konstitucionālā līguma, turpmāk pamatojoties uz Nicas līgumu vai ieviešot tikai atsevišķus tā noteikumus (selektīvās ieviešanas jeb "cherry picking" pieeja); **vēlas**, lai tiktu pieņemts konstitucionāls līgums, kas konsolidē politiskas, labklājīgas, spēcīgas un pilsoniskas Eiropas izveidi; **aicina** panākt Konstitucionālā līguma ratifikāciju līdz 2009. gadam, ņemot vērā grūtības, ar ko nācies saskarties atsevišķās dalībvalstīs, un to dalībvalstu viedokli, kuras līgumu jau ratificējušas. Pārdomu perioda termiņš tādēļ ir jāpagarina, nodrošinot Eiropas integrācijas un veidošanas procesa tālākvirzību, kas spudinātu Eiropas tēlu iedzīvotāju acīs, neatkarīgi vai tas tiktu īstenots daļēju vai vispārēju vienošanos ceļā;

1.4 Šajā sakarā Komiteja norāda uz nacionālisma un protekcionisma izpausmēm Eiropas Savienībā. Minētā tendence apdraud Savienības tālāko attīstību;

1.5 **uzsver**, ka pārdomu laiks ir jāuztver kā iespēja par diskusiju centrālo jautājumu izvīrīt daudzlīmeņu pārvaldību ("multilevel governance"), kam vajadzētu atbilst Eiropas integrācijas projekta ideālam, kas Konstitucionālajā līgumā pausts kā sauklis "Vienoti dažādībā";

1.6 **uzskata**, ka, lai nodrošinātu efektivitāti un leģitimitāti, Eiropas Savienības darbības metodēs būtu pilnībā jāņem vērā subsidiaritātes un tuvuma principi, jo tie pašlaik ir nepieciešamie līdzekļi Eiropas un tās iedzīvotāju tuvināšanai;

1.7 **atzīst**, ka Eiropas publisko telpu iespējams izveidot vienīgi tādējādi, ja Eiropā tiktu atkārtoti izvēsta integrācijas politika, saskaņā ar kuru iedzīvotājiem būtu iespēja izvēlēties skaidru politisko nostāju par kontinenta nākotni;

1.8 **apstiprina**, ka jādara viss iespējamais, lai sekmētu Eiropas pilsoniskuma gara veidošanos, tā veicinot iedzīvotāju pilnvērtīgu un informētu līdzdalību Eiropas integrācijas stiprināšanā;

1.9 **apstiprina**, ka par šo jautājumu steidzamu risināšanu ir atbildīgi visi vēlētie pārstāvji; **mudina** vietējā, reģionālā, valstu un Eiropas līmeņa vēlētos pārstāvjus sadarboties, lai veidotu demokrātiska rakstura saikni ar iedzīvotājiem un **tiecas** pēc ciešākas starpiestāžu sadarbības ar Eiropas Parlamentu un pārējām iestādēm, lai būtiski veicinātu teritoriālās apspriedes Eiropas Savienībā;

1.10 **ir pārliecināta**, ka ir jāattīsta nepārtraukts, uz uzticību pamatots pastāvīgs dialogs ar iedzīvotājiem, politiskajām organizācijām, arodbiedrībām un apvienībām; šajā sakarā **uzskata**, ka pārdomu periods ir jāizmanto iedzīvotāju prasību uzklaušīšanai. Šajā nolūkā ES iestādēm ir jānodrošina pārredzamība un pieejamība, tādējādi atvieglojot iedzīvotājiem dalību debatēs un diskusijās. Lai to panāktu, ir jānodrošina pastāvīga un strukturēta visu uzklaušīšanas procedūrā iesaistīto iestāžu sadarbība;

1.11 **uzskata**, ka visām Eiropas Savienības iestādēm un organizācijām regulāri jāuzsver Eiropas integrācijas procesā nozīmīgā stingrā reģionālā un vietējā dimensija dalībvalstīs. Šī teritoriālā dimensija ir mūsu integrācijas procesa unikāla iezīme, kam piemīt spēja piešķirt lielāku demokrātisko leģitimitāti ES lēmumiem. Šajā sakarā daudz vairāk jāņem vērā RK atzinumi, ja vēlamies nostiprināt demokrātisko leģitimitāti Eiropas Savienībā.

1.12 **atzīmē**, ka atbilstoši Baltajai grāmatai par Eiropas pārvaldību un Eiropas Konstitucionālā līguma projektam RK vajadzētu nodrošināt ar instrumentiem vismaz tajās jomās, kurās ar to obligāti jāapspriežas, lai varētu kontrolēt, kā Komisija īsteno pasākumus, kas apstiprināti Komitejas atzinumos;

1.13 **uzskata**, ka decentralizētajās komunikācijas stratēģijās ir jāizmanto RK locekļu un viņu Eiropas mandātu demokrātiskais potenciāls. Tas nosaka, ka locekļiem jābūt iesaistītiem D plānā paredzētajās valstu programmās, no kurām dažas jau

tiek īstenotas, ka Komisijas pārstāvniecība dalībvalstīs viņus atzīst par sadarbības partneriem, ka viņi piedalās D plānā paredzētajās Kopiesas iniciatīvās un Eiropas Parlamenta pasākumos. Tādēļ Eiropas Savienībai jānodrošina, lai būtu pieejams pietiekošs finansiālais atbalsts, pretējā gadījumā plāns nebūs nekas vairāk par labu nodomu izpaušmi;

1.14 **uzskata** par nepieciešamu pārvarēt pārdomu periodu, iesaistīt Eiropas iestādes un vēlētos pārstāvjus strukturētās debatēs ar iedzīvotājiem un to asociācijām, ievērojot Konvencijā par konstitucionālo līgumu paredzēto metodi. Debatēm ir jākoncentrējas uz konkrētām Eiropas iedzīvotāju problēmām, tostarp — labklājību, nodarbinātību, vides aizsardzību un enerģētiku un pēc Eiropas Parlamenta ierosinājuma jāpievēršas virknei prioritāru, ar Eiropas nākotni saistītu jautājumu, piemēram:

(i) Kāds ir Eiropas integrācijas mērķis?

(ii) Kādi jābūt Eiropas lomai pasaules mērogā?

(iii) Kāda ir Eiropas ekonomiskā un sociālā modeļa nākotne globalizācijas apstākļos?

(iv) Kā noteikt Eiropas Savienības robežas?

(vi) Kā veicināt brīvību, drošību un tiesiskumu?

(v) Kā finansēt Eiropas Savienību?

1.15 **uzskata**, ka, lai iegūtu iedzīvotāju uzticību, nepietiek tikai ar dialoga organizēšanu un iedzīvotāju vēlmju uzskaitīšanu. ES iedzīvotājiem ir jāzina, ka galu galā tie ir viņi paši, kas ar savu izvēlēto pārstāvju starpniecību lemj par Savienības nākotni. Tādēļ visu vietējā, reģionālā un valsts līmeņa iestāžu politiskajās nostādnēs — pēc iespējas kopīgās — jāsniedz atbildes uz iepriekšējā punktā minētajiem jautājumiem;

1.16 **uzskata**, ka vietējā, reģionālajā, valsts un Eiropas līmenī ievēlētajiem pārstāvjiem jāorganizē ne vien informācijas un saziņas kampaņas, bet jānodrošina tas, lai viņu pārstāvētās iestādes, struktūras un organizācijas savu ikdienas pienākumu ietvaros uzņemtas atbildību sniegt informāciju par Eiropas dimensiju savās attiecīgajās darbības jomās; šajā sakarā Reģionu komiteja ierosina izstrādāt labas prakses rokasgrāmatu, kurā būtu minēti vietējā un reģionālā līmenī īstenoti pasākumi saistībā ar D plānu (demokrātija, dialogs un debates);

1.17 **uzskata** par nepieciešamu papildināt D plānu — Demokrātija, Dialogs un Debates — ar ceturto — Decentralizācijas dimensiju, izmantojot tādas ārējās komunikācijas vektorus kā vietējās un reģionālās pašvaldības, kurām šajā jomā, pamatojoties uz to kompetenci, ir nozīmīga loma forumu, iniciatīvu

un debašu organizēšanā. Debatēm ir jābalstās uz vietējiem un reģionālajiem forumiem, iesaistot tajos vēlētus pārstāvjus (no vietējā un reģionālā līmeņa līdz valsts un Eiropas līmenim), pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus un iedzīvotāju asociācijas. Debašu rezultāti tiks iesniegti valstu parlamentiem un asamblejai Strasbūrā.

2. Reģionu komiteja un Eiropas komunikācijas politika.

Reģionu komiteja

2.1 **aicina** uz saskaņošanu vietējā un reģionālajā līmenī, jo ES un reģionu izvirzītā *daudzlīmeņu pārvaldība* var veicināt *daudzlīmeņu komunikāciju*, kas paredz darbības, kuru mērķis ir savstarpēja atzīšana, kas iekļaujas subsidiaritātes principa loģikā; Komiteja **uzstāj**, ka ES komunikācijas politikā aktīvi jāiesaista vietējās un reģionālās pašvaldības. Ņemot vērā ES pastāvošo lielo daudzveidību, kā arī subsidiaritātes principu, tās ir iestādes, kas atrodas vistuvāk iedzīvotājiem un vislabāk var likt iedzīvotājiem izprast Eiropas izveidi;

2.2 šajā sakarā **atzinīgi novērtē** Baltās grāmatas par Eiropas komunikācijas politiku izdošanu, kuras pamatā ir ciešs dialogs, saikne ar iedzīvotājiem un decentralizēta pieeja; tai pat laikā **izsaka nožēlu** par to, ka minētais dokuments neiekļauj politisku redzējumu un tādēļ tas ir vienīgi instruments; jo īpaši **uzsver** stratēģiskas koncepcijas trūkumu par Eiropas Savienības raksturu un nozīmi attiecībā uz Eiropas iedzīvotāju interešu un prasību aizsardzību un veicināšanu turpmākajos gados;

2.3 **atzinīgi novērtē** to, ka Baltā grāmata atzīst vietējo un reģionālo pašvaldību nozīmi, īpaši vietējo un reģionālo plašās saziņas līdzekļu lomu, dialoga veidošanā ar iedzīvotājiem un teritoriālo kopienu aktīvā līdzdalībā Eiropas jautājumu risināšanā; **aicina** ar piemērotu pasākumu palīdzību (semināri, ielūgumi žurnālistiem atbraukt uz Briseli) izveidot ciešāku saikni starp Briselē strādājošo masu saziņas līdzekļu korespondentu plašo tīklu un redakcijām dalībvalstīs; **atgādina**, ka vietējo un reģionālo pašvaldību sekmīgu darbību minētajā jomā var nodrošināt tikai tad, ja tām ir darbībai nepieciešami resursi;

2.4 **uzsver**, ka Komitejas un vietējo un reģionālo vēlētoto pārstāvju ieguldījums veido atbilstošu ES demokrātisko ietvaru, kas ļauj atjaunot dialogu ar iedzīvotājiem, attīstīt Eiropas pilsonisko garu un pārorientēt Kopienas darbības cieši saiknei ar iedzīvotājiem; **atgādina**, ka vietējā un reģionālā prese ir galvenais plašās saziņas līdzeklis ar iedzīvotājiem.

2.5 **izsaka nožēlu** par tai atvēlēto otršķirīgo lomu Baltajā grāmatā, bet, neskatoties uz to, turpinās attīstīt savu virzītāja un koordinatora lomu sadarbībā ar vietējiem un reģionālajām

pašvaldībām, vietējo un reģionālo presi un tādējādi sniegt aktīvu ieguldījumu pārdomu periodā starpiestāžu sadarbības ietvaros; **uzsver** nepieciešamību garantēt tai atvēlēto budžeta līdzekļu palielināšanu un piešķirt nepieciešamo finansējumu atjaunotas informācijas un komunikācijas politikas īstenošanai;

2.6 šajā sakarā **atzinīgi novērtē** sarunu uzsākšanu ar Eiropas Komisijas attiecīgajiem dienestiem ar mērķi izstrādāt papildinājumu 2005. gada novembrī atjaunotajam RK un Eiropas Komisijas sadarbības līgumam informācijas un komunikācijas politikas jomā;

2.7 **vēlas** dot savu ieguldījumu Eiropas komunikācijas hartai vai Eiropas komunikācijas kodeksam un aicina Komisiju skaidrāk noteikt minētā dokumenta koncepciju, mērķus un papildvērtību;

2.8 **uzskata** par nepieciešamu saistīt komunikācijas politiku ar aktīvu pilsoniskumu, izvērsot papildu darbības, kas saistītas ar lielas pārredzamības pasākumiem, pētījumiem vai informācijas līdzekļiem, dialogiem un pārdomām, kuru mērķauditorija būtu pēc iespējas plašāka publika ārpus ES robežām, kā arī ar tematiem, kas ir tuvi iedzīvotājiem un kur risinājums Eiropas līmenī sniedz neapšaubāmu pievienoto vērtību, piemēram, nodarbinātība, pilsētu un lauku attīstība, drošība un imigrācija, vides aizsardzība un enerģētika. Minētajiem jautājumiem ir arī liela ietekme vietējo un reģionālo pašvaldību politikā: ar mērķi radīt iedzīvotājos reālu Eiropas tēlu;

2.9 **atzīst**, ka viens no Baltās grāmatas mērķiem ir ar Eiropas barometra aptauju palīdzību labāk izprast sabiedrisko domu un **iesaka** labāk pielāgot šīs aptaujas vietējā un reģionālajā līmenī, kā arī izveidot ciešāku Eiropas barometra, RK un tās locekļu saikni; vietējā un reģionālā līmenī strādājošu publiko iestāžu pārstāvji vistiešāk spēj uztvert iedzīvotāju viedokli;

2.10 **prasa**, lai skolu mācību programmās iekļautu Eiropas pilsoniskās audzināšanas kursu, paredzot šim mērķim mācību stundas un pasniegējus, lai izskaidrotu jauniešiem Eiropas projektu, tās pamatvērtības, vēsturi, pamatmērķus un nākotnes izredzes; konkrēti, ir uzskatāms par nepieciešamu skolu un augstskolu mācību programmās iekļaut pētījumu par Eiropas veidošanas projektu;

2.11 **iestājas par** Eiropas informācijas politikas izveidi ar mērķi nodrošināt Eiropas Savienību ar neatkarīgiem plašās saziņas līdzekļiem; īpaši **aicina** attīstīt reģionālajās preses aģentūrās Eiropas informācijas mehānismus un uzsākt valsts ierēdņu apmācību programmas komunikācijas jomā, kā arī pārveidot pastāvošo audiovizuālo instrumentu *Europe by Satellite* par pilnvērtīgu Eiropas preses aģentūru;

2.12 **ierosina** nodrošināt mazām nevalstiskām organizācijām iespēju vienkārši un decentralizēti saņemt finansējumu; šī priekšlikuma mērķis ir atbalstīt iedzīvotāju tiešas informēšanas pasākumus par ES, piemēram, dialoga veidā organizētus pasākumus, mācību kursus, reģionālām vajadzībām pielāgotas brošūras vai viesošanas Briselē;

2.13 **iesaka** izstrādāt un izplatīt šo informāciju ar vietējo un reģionālo iestāžu starpniecību; **vēlas** nodibināt stabilu sadar-

bību ar citām Eiropas iestādēm paredzēto komunikācijas un informācijas plānu kopīgai izstrādei;

2.14 **cer**, ka beidzot informācija un paziņojumi par Eiropas Savienību tiks uzskatīti par loģisku pamatu, uz ko balstīties vietējām, reģionālajām un valsts organizācijām, struktūrām un iestādēm, kā arī saziņas līdzekļiem, lai sniegtu pareizu un pilnīgu informāciju.

Briselē, 2006. gada 15. jūnijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Michel DELEBARRE
